

H R V A T S K I S A B O R

Odbor za europske poslove

KLASA: 022-03/23-01/53

URBROJ: 6521-31-23-01

Zagreb, 14. travnja 2023.

D.E.U. br. 22/018

**ODBOR ZA FINACIJE I DRŽAVNI
PRORAČUN**

Predsjednica Grozdana Perić

Poštovana predsjednice Odbora,

Odbor za europske poslove na temelju članka 154. stavka 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora prosljeđuje na razmatranje Odboru za financije i državni proračun stajalište o dokumentu Europske unije iz Radnog programa za razmatranje stajališta Republike Hrvatske za 2022. godinu:

**Stajalište Republike Hrvatske o
zakonodavnom paketu „PDV u digitalno doba“**

koje je Koordinacija za unutarnju i vanjsku politiku Vlade Republike Hrvatske usvojila Zaključkom KLASA: 022-03/23-07/125, URBROJ: 50301-21/22-23-5 na sjednici održanoj 28. ožujka 2023.

Predmetni zakonodavni paket obuhvaća: i) Prijedlog direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu pravila o PDV-u za digitalno doba COM (2022) 701; ii) Prijedlog provedbene uredbe Vijeća o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011 u pogledu informacijskih zahtjeva za određene odredbe PDV-a COM (2022) 704, te iii) Prijedlog uredbe Vijeća o izmjeni Uredbe (EU) br. 904/2010 u pogledu dogovora o administrativnoj suradnji u području PDV-a potrebnih za digitalno doba COM (2022) 703.

Navedene dokumente je Europska komisija objavila 8. prosinca 2022., u sklopu glavnog cilja „Gospodarstvo u interesu građana“ iz Programa rada Europske komisije za 2022. godinu, te je u tijeku njihovo donošenje u Vijeću Europske unije.

U skladu s člankom 154. stavkom 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora, molim vas da Odboru za europske poslove dostavite mišljenje o Stajalištu Republike Hrvatske najkasnije do 12. svibnja 2023.

S poštovanjem,

PREDSJEDNIK ODBORA

Domagoj Hajduković

U prilogu: - Stajalište Republike Hrvatske o COM (2022) 701, COM (2022) 704 i
COM (2022) 703

- COM (2022) 701, COM (2022) 704 i COM (2022) 703

Na znanje: Informacijsko-dokumentacijska služba (INFODOK)

PRIJEDLOG OKVIRNOG STAJALIŠTA RH

Naziv dokumenta (na hrvatskom i engleskom):

Paket PDV u digitalno doba obuhvaća izmjene sljedećih akata:

1) Prijedlog direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu PDV pravila u digitalno doba

Proposal for a Council Directive amending Directive 2006/112/EC as regards VAT rules for the digital age

2) Prijedlog provedbene uredbe Vijeće o izmjeni provedbene Uredbe (EU) br. 282/2011 u pogledu informacijskih zahtjeva za određene PDV sheme

Proposal for a Council Implementing Regulation amending Implementing Regulation (EU) No 282/2011 as regards information requirements for certain VAT schemes

3) Prijedlog uredbe Vijeća o izmjeni Uredbe (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. u pogledu PDV aranžmana o administrativnoj suradnji potrebnih u digitalnom dobu

Proposal for a Council Regulation amending Regulation (EU) No 904/2010 as regards the VAT administrative cooperation arrangements needed for the digital age

Brojčana oznaka dokumenta:

Dokumenti: 1) 15841/22; 2) 15843/22; 3) 15842/22

Nadležno TDU za izradu prijedloga stajališta (nositelj izrade stajališta) i ustrojstvena jedinica:

Nadležno tijelo državne uprave: Ministarstvo financija

Ustrojstvena jedinica: Porezna uprava, Središnji ured, Sektor za normativnu djelatnost, edukaciju i međunarodnu suradnju, Služba za porez na dodanu vrijednost

Nadležna služba u MVEP (Sektor za COREPER II):

Služba za ekonomske i financijske poslove

Nadležna radna skupina Vijeća EU:

Radna skupina za neizravno oporezivanje (PDV)

Osnovne sadržajne odredbe prijedloga zakonodavnog akta:

Predlažu se mjere za modernizaciju i učinkovitije funkcioniranje sustava PDV-a uz promicanje digitalizacije. Osnovne sadržajne izmjene obuhvaćaju: 1) uvođenje obveze digitalnog izvještavanja o PDV-u i elektroničko izdavanje računa (e-računi); 2) obračun PDV-a u ekonomiji platformi; 3) jedinstvenu registraciju PDV-a u EU-u.

1. Digitalno izvještavanje i e-računi

Predlaže se primjena obveznog digitalnog izvještavanja uz obvezno izdavanje e-računa za prekogranične transakcije od 1.1.2028. Izdavanje e-računa ne može biti uvjetovano prethodnim odobrenjem od strane poreznih tijela kako bi se poslali primatelju. Predviđa se izvještavanje o istim podacima kao i u Zbirnoj prijavi uz dodatne informacije o plaćanju i ispravku računa (ako je proveden), osim podataka o tzv. *call of stock* aranžmanu za premještanje dobara koji će biti zamijenjen posebnim postupkom za premještanje vlastitih dobara. S obzirom na uvođenje digitalnog izvještavanja za prekogranične transakcije predlaže se ukidanje Zbirne prijave za isporuke unutar EU-a. Izvještavat će se za svaku pojedinu transakciju te će i stjecatelj biti obvezan izvještavati. Podaci se trebaju dostaviti u roku od dva radna dana koja slijede nakon izdavanja računa uz korištenje europskog standarda ili drugog interoperabilnog formata za slanje podataka čime se osigurava jednakost podataka za sve države članice. Države članice će se moći odlučiti za uvođenje digitalnog izvještavanja za domaće transakcije s tim da će se u pogledu formata morati poštivati ista pravila kao za izvještavanje o prekograničnim transakcijama, a moći će odlučiti koje obveznike i transakcije žele obuhvatiti izvještavanjem. Predlaže se da e-računi moraju biti u strukturiranom elektroničkom obliku te će države članice moći uvesti njihovo obvezno izdavanje od 1.1.2024., za što više neće morati tražiti derogaciju. Od 1.1.2028. primjena e-računa bit će obvezna za transakcije obuhvaćene digitalnim izvještavanjem o prekograničnim transakcijama. Predlaže se da rok izdavanja računa za transakcije unutar EU-a bude najkasnije dva radna dana nakon nastupanja oporezivog događaja, a obveza digitalnog izvještavanja dva radna dana nakon izdavanja računa. U računu će biti obvezno uključiti podatke o plaćanju te ispravcima računa ako su izvršeni.

Svaka reforma izvještavanja o prekograničnim transakcijama zahtijeva izmjene odredbi o administrativnoj suradnji i razmjeni podataka među nadležnim tijelima država članica, kao i sustava razmjene podataka o PDV-u (tzv. VIES). Tako se izmjenama Uredbe (EU) br. 904/2010 predlaže da se od 1.1.2028. podaci o prekograničnim transakcijama prenose u središnji VIES te da nacionalna tijela prijenos podataka izvršavaju u roku od jednog dana. Predviđa se da se format podataka temelji na europskom standardu te će EK biti zadužena za razvoj i održavanje središnjeg VIES sustava. Postojeći VIES sustav u sadašnjem obliku se zadržava do 1.1.2030. (za Zbirne prijave). Središnji VIES moći će pohraniti, unakrsno provjeriti, agregirati i obraditi primljene podatke te ih staviti na raspolaganje ovlaštenim službenim osobama, nacionalnim sustavima i Eurofisc mreži. Predlaže se da se podaci čuvaju 5 godina te da izmjene odredbi o administrativnoj suradnji stupaju na snagu 1.1.2030. S obzirom da je predloženo da izmjene Direktive 2006/112/EZ stupaju na snagu u više koraka tako bi i izmjene Uredbe (EU) br. 904/2010 stupile na snagu u dijelu koji se odnosi na posebne programe 1.1.2025., dio koji se

odnosi na informacije o PDV identifikacijskom broju stupio bi na snagu 1.1.2026, dio koji se odnosi na središnji elektronički sustav razmjene informacija o PDV-u stupio bi na snagu 2028., a izmjene odredbi o administrativnoj suradnji 1.1.2030.

2) Ekonomija platformi

Predlaže se da se od 1.1.2025. uvede koncept smatranog isporučitelja za usluge prijevoza putnika i kratkoročno iznajmljivanje smještaja. Naime, uvodi se sličan koncept kao u e-trgovini prema kojem platforma preko koje se obavljaju te usluge zaračunava PDV. Predloženim izmjenama pokušava se ukloniti nejednakost između tradicionalnih isporučitelja takvih usluga i onih koji posluju putem platformi. Smatrat će se da je platforma sama primila i obavila isporuku kada omogućuje njeno obavljanje, a osnovni isporučitelj (npr. mali porezni obveznik ili fizička osoba) nije zaračunao PDV. U tom slučaju radit će se o dvije isporuke, oslobođenoj isporuci od strane osnovnog isporučitelja prema platformi te oporezivoj isporuci od strane platforme prema kupcu. Predlaže se da se kratkoročnim iznajmljivanjem smještaja smatra kontinuirana usluga smještaja koja traje najviše 45 dana i za nju nije moguće primijeniti oslobođenje od PDV-a. Ove izmjene stupile bi na snagu 1.1.2025.

U cilju jedinstvene primjene predloženih izmjena predviđaju se određene provedbene mjere kroz izmjene Provedbene uredbe 282/2011. Tako se predlaže definicija pojma „omogućuje“ te je pojašnjeno u kojim slučajevima platforma primjenjuje koncept smatranog isporučitelja. Također se pojašnjava u kojim slučajevima osnovni isporučitelj dostavlja platformi svoj PDV identifikacijski broj te pravila o utvrđivanju statusa kupca, odnosno primatelja osnovnih isporuka.

3) Jedinstvena PDV registracija

Evaluacija pravila o e-trgovini koja se primjenjuju od 1.7.2021. utvrdila je potrebu za žurnim poboljšanjima određenih postupaka. Slijedom navedenog, od 1.1.2024. predlažu se poboljšanja postojećih odredbi koje se odnose na e-trgovinu (pojašnjava se da prag od 10.000 eura obuhvaća samo prodaju dobara na daljinu unutar EU-a koja se obavlja iz države članice sjedišta poreznog obveznika; pojašnjava se da non-EU OSS shema obuhvaća B2C (*Business-to-Consumer*) usluge obavljene u EU-u bilo kojim kupcima, a ne samo kupcima sa sjedištem u EU-u; dorađene su odredbe u vezi povrata PDV-a u okviru EU-OSS sheme te uvozne sheme; pojašnjene su odredbe o nastanku oporezivog događaja u okviru EU-OSS i non-EU OSS shema). Od 1.1.2025. se za e-trgovinu predlažu daljnja poboljšanja određenih odredbi (omogućava se ispravak PDV prijave do kraja razdoblja podnošenja; carinskim tijelima se osigurava širi pristup IOSS registracijskim podacima; podaci o nazivu i adresi osnovnog isporučitelja uključuju se u evidencije koje platforme moraju voditi; dodaje se nova odredba koja će u okviru IOSS-a omogućiti uvođenje nove mjere radi povezivanja jedinstvenog broja pošiljke s pripadajućim PDV identifikacijskim brojem; uključuje se u IOSS mjesečnu prijavu izvještavanje po državi članici odredišta dobara). Predlaže se izmjena PDV prijave u okviru EU-OSS kako bi uključivala podatke o oslobođenim isporukama koje obveznik obavi u državi članici u kojima primjenjuje posebni postupak za male porezne obveznike, oslobođene isporuke u okviru diplomatskih i konzularnih aranžmana te isporuke na koje je primijenjena nulta stopa PDV-a.

Nadalje, predlažu se određena pojednostavljena kako bi se smanjila višestruka registracija za potrebe PDV-a obveznika koji obavljaju isporuke u većem broju država članica. Tako se OSS proširuje za domaće B2C isporuke koje obavi porezni obveznik koji nije registriran u državi članici odredišta dobara (montažne isporuke, isporuke obavljene u određenim prijevoznim sredstvima, isporuke električne energije i grijanja, isporuku na tržnicama i sajmovima). Predlaže se novo mjesto oporezivanja za dobra koja podliježu postupku oporezivanja marže za rabljena dobra kako bi se osiguralo da se ona oporezuju u državi članici odredišta i prijavljuju putem OSS-a. Predlaže se obvezna primjena prijenosa porezne obveze (tzv. *reverse charge mechanism*) na isporuke između poreznih obveznika (tzv. isporuke Business-to-Business/B2B) u slučaju kada isporučitelj nije registriran za potrebe PDV-a u državi članici oporezivanja te njihovo evidentiranje u Zbirnoj prijavi. Uvodi se posebni postupak za premještanje vlastitih dobara (osim kapitalnih dobara i dobara za koje ne postoji pravo na odbitak pretporeza u cijelosti) u okviru kojeg će biti obuhvaćen i sadašnji tzv. *call of stock* aranžman za premještanje dobara. Obveznici koji posluju prekogranično moći će se odlučiti za registraciju u samo jednoj državi članici za obavljanje isporuka diljem EU-a i za premještanje vlastitih dobara radi skladištenja u drugim državama članicama. Takve isporuke i premještanja prijavljivat će se u okviru OSS-a. Predlaže se da se koncept smatranog isporučitelja primjenjuje na određena premještanja vlastitih dobara koja se omogućuju elektroničkim sučeljem te na sve isporuke dobara unutar EU-a omogućene upotrebom elektroničkog sučelja, neovisno o tome gdje osnovni isporučitelj ima sjedište i koji je status kupca. Nadalje, umetnut je stavak 3. kako bi se predvidjela primjena. Također se od 1.1.2025. predlaže da primjena IOSS postane obvezna za elektronička sučelja kao što su primjerice platforme.

U cilju jedinstvene primjene predloženih izmjena predviđaju se određene provedbene mjere kroz izmjene Provedbene uredbe 282/2011. Tako se predlaže brisanje sadašnjih odredbi o tzv. *call of stock* aranžmanu za premještanje dobara s obzirom da će on biti obuhvaćen novim OSS posebnim postupkom za premještanje vlastitih dobara. Također se za taj novi OSS postupak za premještanje vlastitih dobara propisuju pravila u pogledu identifikacije, uvjeta za isključenje, prijave PDV-a i obveza vođenja evidencije. Usklađuju se pravila u pogledu uvjeta za identifikaciju i isključenje iz IOSS-a s obzirom da on postaje obavezan za elektronička sučelja. Kao pomoć u borbi protiv PDV prijevara podaci o osnovnim isporučiteljima uključuju se u obvezni skup podataka koje moraju čuvati smatrani isporučitelji čime će se omogućiti njihova usporedba s podacima o plaćanju za prekogranične transakcije iz središnjeg elektroničkog sustava podataka o plaćanju (tzv. CESOP) koji će se primjenjivati od 1.1.2024.

Kod lingvističko-pravne redakture bit će potrebno uskladiti termine u duhu dosadašnje hrvatske inačice Direktive 2006/112/EZ i uredbi.

Razlozi za donošenje i pozadina zakonodavnog akta:

Sadašnji sustav PDV-a za trgovinu unutar EU-a star je gotovo 30 godina i, unatoč poboljšanjima, nije držao korak s tehnološkim napretkom, digitalnom ekonomijom, promjenama u poslovnim modelima i globalizacijom. PDV jaz (razlika između očekivanih prihoda od PDV-a i onih koji su stvarno prikupljeni) iznosio je 93 milijarde eura u EU u 2020.

Značajan dio gubitaka pripisuje se PDV prevarama povezanim s trgovinom u EU te je potrebno poduzeti mjere za njihovo ublažavanje. Nadalje, tvrtke žele iskoristiti prednosti jedinstvenog tržišta što nije jednostavno ako se uzmu u obzir različiti nacionalni sustavi PDV-a i njihove specifičnosti izvještavanja što može uzrokovati znatan administrativni teret i financijske troškove. Također nedovoljno jasan PDV tretman internetskih platformi doveo je do nepravednih uvjeta u odnosu na tradicionalno poslovanje, posebno u sektorima smještaja i prijevoza.

U cilju rješavanja navedenog, EK je u Akcijskom planu za pravedno i jednostavno oporezivanje kojim se podupire strategija oporavka iz 2020. najavila zakonodavni paket „Pravila o PDV-u za digitalno doba”. Prijedlog direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu PDV pravila u digitalno doba dio je tog paketa, zajedno s Prijedlogom uredbe Vijeća o izmjeni Uredbe (EU) br. 904/2010 u pogledu aranžmana za administrativnu suradnju u području PDV-a potrebnih za digitalno doba i Prijedlogom provedbene uredbe Vijeća o izmjeni Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 282/2011 u pogledu zahtjevâ za informiranje u vezi s određenim odredbama PDV-a.

Glavni ciljevi paketa PDV u digitalno doba su:

1. Modernizacija PDV izvještavanja, uvođenjem digitalnog izvještavanja, koji će standardizirati podatke koje porezni obveznik treba dostaviti o svakoj transakciji poreznim tijelima u elektroničkom obliku. Istovremeno se uvode obvezni e-računi za prekogranične transakcije. Primjena od 1.1.2028.;
2. Rješavanje izazova ekonomije platformi, ažuriranjem PDV pravila koja se primjenjuju u okviru ekonomije platformi u cilju izjednačavanja pravila s tradicionalnom ekonomijom, pojasnila pravila o mjestu isporuke tih transakcija i ojačala uloga platformi u prikupljanju PDV-a kada omogućavaju usluge kratkotrajnog iznajmljivanja smještaja ili prijevoza putnika. Primjena od 1.1.2025.;
3. Izbjegavanje višestruke PDV registracije u EU i funkcionalno unapređenje sustava implementiranog za prijavu i plaćanje PDV-a za prodaju dobara na daljinu, uvođenjem jedinstvene PDV registracije. Predlaže se unapređenje i proširenje postojećih sustava One-Stop Shop (OSS)/Import One-Stop Shop (IOSS) i odredbi o prijenosu porezne obveze kako bi se smanjili slučajevi za koje se porezni obveznik mora prijaviti u drugoj državi članici. Primjena od 1.1.2024. i 1.1.2025. za pojedine odredbe.

Očekuje se da će se na temelju prijedloga povećati prihodi od PDV-a za države članice. Operativni su ciljevi smanjenje jaza PDV-a za do 4 postotna boda u odnosu na razinu iz 2019. Procjenjuje se da će ukupna korist u razdoblju od 2023. do 2032., uključujući dodatne prihode od PDV-a, iznositi od 172 milijarde EUR do 214 milijardi EUR, uključujući uštede u iznosu od 51 milijarde EUR.

Te uštede uključuju sljedeće:

- 41,4 milijarde EUR na temelju izvješćivanja o PDV-u (11 milijardi EUR na temelju uklanjanja starih obveza izvješćivanja, 24,2 milijarde EUR na temelju smanjenja troškova rascjepkanosti, 4,3 milijarde EUR ušteda zbog unaprijed ispunjenih prijava PDV-a i 1,9 milijardi EUR koristi od elektroničkog izdavanja računa),

- 0,5 milijardi EUR na temelju pojednostavnjenja i pojašnjenja u području ekonomije platformi, i
- 8,7 milijardi EUR na temelju uklanjanja obveza upisa u registar obveznika PDV-a. Očekuju se i ekološke i socijalne koristi te koristi u smislu automatizacije poslovanja, kao i koristi povezane s funkcioniranjem unutarnjeg tržišta (ravnopravniji uvjeti) i učinkovitošću porezne kontrole.

Status zakonodavnog akta:

O Prijedlogu se vode tehničke rasprave na razini Radne skupine za porezna pitanja – indirektno oporezivanje (PDV). Rasprava je započela za vrijeme češkog predsjedanja te je do sada održano ukupno 7 sastanaka.

Stajalište RH – ključni elementi:

RH može podržati uvođenje standardnih strukturiranih e-računa kao podloge digitalnom izvještavanju za prekogranične transakcije s obzirom da će isto omogućiti poreznom tijelu brže raspolaganje podacima o isporukama, a poreznim obveznicima olakšati ispunjavanje poreznih obveza jer će na EU razini primjenjivati usklađena pravila.

RH se može složiti da digitalno izvještavanje za domaće transakcije treba biti dobrovoljno za države članice s obzirom da svaka država članica treba imati određenu razinu fleksibilnosti kako bi na najbolji način osmislila praćenje i kontrolu domaćih isporuka uvažavajući specifičnosti svoje ekonomije i poslovnih sektora koji obavljaju djelatnost na njenom području.

RH bi načelno mogla podržati uvođenje režima smatranog isporučitelja na usluge prijevoza putnika i kratkoročno iznajmljivanje smještaja, jer se na taj način osigurava jednakost poreznog tretmana za isporuke koje obave tradicionalni isporučitelji i za isporuke koje se obave putem platformi.

RH podržava proširenje OSS-a na domaće isporuke, uključujući punjenje električnih vozila, isporuke s instalacijom i montažom koje osobi koja nije porezni obveznik obavi porezni obveznik koji nije registriran u državi članici odredišta dobara s obzirom da se na taj način smanjuje administrativno opterećenje za obveznike, ali i nadležna porezna tijela države članice odredišta s obzirom da neće postojati potreba za dodatnom PDV registracijom u dotičnoj državi članici.

RH smatra da je potrebna daljnja analiza i tehnička rasprava u pogledu prijavljivanja putem OSS-a isporuka rabljenih dobara koja podliježu oporezivanju marže u slučaju kada njihovu isporuku bilo kojoj osobi (B2C i B2B) obavi porezni obveznik (oporezivi preprodavatelj) koji nije identificiran u državi članici u kojoj se obavlja isporuka s obzirom da se postavlja pitanje kontrole i praćenja takvih isporuka.

RH se ne protivi obveznoj primjeni mehanizma prijenosa porezne obveze (članak 194. PDV direktive) međutim smatra da su potrebna daljnja pojašnjenja teksta s obzirom da nije sklona tome da isporučitelj bira hoće li ga primijeniti ili ne, jer to dovodi do dodatnih komplikacija u pogledu praćenja ispunjavanja PDV obveza stranih isporučitelja.

RH smatra da je potreba daljnja analiza i tehnička rasprava u pogledu proširenja koncepta smatranog isporučitelja za određena premještanja vlastitih dobara koji se omogućuju elektroničkim sučeljem te na sve isporuke dobara unutar EU-a omogućene upotrebom elektroničkog sučelja, neovisno o tome gdje osnovni isporučitelj ima sjedište i koji je status kupca (B2C i B2B). Naime, predlaže se vrlo široka primjena koncepta smatranog isporučitelja čime se dodatno zadire u osnovna načela sustava PDV-a i temeljno pravilo da je porezni obveznik koji stvarno obavlja isporuku obavezan obračunati i platiti PDV.

RH može biti fleksibilna prema predloženoj obveznoj, a sada opcionalnoj primjeni IOSS - Import One Stop Shop za elektronička sučelja koja omogućavaju isporuke s obzirom da veliki broj takvih sučelja već primjenjuje IOSS.

RH se može složiti sa stvaranjem središnjeg VIES-a koji će, između ostalog, omogućiti unakrsnu provjeru i obradu primljenih podataka koji će biti na raspolaganju ovlaštenim službenim osobama, nacionalnim sustavima i Eurofisc mreži s obzirom da će takav sustav olakšati borbu protiv poreznih prijevара.

Sporna/otvorena pitanja za RH:

RH smatra da su potrebne dodatne rasprave i analize svih elemenata ovog Prijedloga. Detaljna tehnička rasprava osobito je potrebna u pogledu prijavljivanja putem OSS-a isporuka rabljenih dobara koja podliježu oporezivanju marže; izmjena članka 194. PDV direktive koji se odnosi na obveznu primjenu prijenosa porezne obveze jer je potrebno pojašnjenje teksta; proširenje koncepta smatranog isporučitelja u slučaju određenih premještanja vlastitih dobara koji se omogućuju elektroničkim sučeljem te na sve isporuke dobara unutar EU-a omogućene upotrebom elektroničkog sučelja, neovisno o tome gdje osnovni isporučitelj ima sjedište i koji je status kupca.

Stav RH u vezi otvorenih pitanja o kojima je potrebna daljnja rasprava naveden je u dijelu Stajalište RH – ključni elementi.

Stajališta DČ i EK:

Države članice općenito podržavaju ciljeve Prijedloga, ali su zasad iznosile preliminarna stajališta. BE, IT, LU, SI, HU, LT, MT, FI, CY imaju uložene analitičke rezerve, dok PL, LV i EE imaju uloženu i parlamentarnu rezervu.

Preliminarna stajališta država članica vezano uz e-račune i digitalno izvještavanje

Većina država članica (DE, FI, ES, PT, SK, AT, LU, HR, SI, IE, PL, LV, BG, CZ, EL, FR, LT) podržava uvođenje standardnih strukturiranih e-računa kao podloge digitalnom izvještavanju, uz određene iznimke za domaće transakcije. Većina država članica (DE, FR, SK, LT, EL, CZ, HR, FI, RO, AT, NL, LU, IE, HU, LV, BE, MT, SI) se slaže da digitalno izvještavanje za domaće transakcije treba biti dobrovoljno za države članice. Određene države članice (DE, SK,

FI, NL, LU, LV, MT, SI) se slažu da sustavi izvještavanja za domaće transakcije trebaju slijediti iste značajke izvještavanja za EU transakcije. Određene države članice (DE, SK, EL, CZ, RO, AT, NL, LU, IE, HU, EL, SI, PT, BE) se slažu da sustav pred-autorizacije (*clearance system*) ne bi trebao biti obavezan, dok manji broj država članica (FR, PL, ES, FI, ES) podržava uvođenje određenog sustava provjere.

Preliminarna stajališta država članica vezano uz platforme

Određene države članice (FI, ES, NL, LU, LV, SI, FR, CY, PT te HR i EL uz uložene analitičke rezerve) bi mogle podržati uvođenje režima smatranog isporučitelja na usluge prijevoza putnika i kratkoročno iznajmljivanje smještaja, dok DK i AT tome nisu sklone. Pojedine države članice (PL, AT, RO, DE, SI, FR, HU) smatraju da treba propisati kvalitativne kriterije, a ne samo broj noćenja/dana u pogledu režima smatranog isporučitelja za iznajmljivanje smještaja u trajanju od najviše 45 noćenja. Pojedine države članice (FI, SK, RO, SI, FR, CY) su načelno podržale da se platformama omogući korištenje posebne sheme za mala poduzeća, dok PL, AT, ES i DE nisu sklone tome. Većina država članica (PL, AT, SK, RO, DE, NL, LU, MT, HR, LV, SI, FR, EL) se slaže da platforme trebaju voditi evidenciju za B2B i B2C transakcije te da treba standardizirati prijenos tih podataka poreznim tijelima.

Preliminarna stajališta država članica vezano uz jedinstvenu PDV registraciju

Velika većina država članica (ES, FI, PT, HU, SK, AT, DK, SI, FR, IT, LV, DE, RO, HR, IE, NL, CY, LT) preliminarno je podržala proširenje OSS-a, dok su LU, MT, BE, PL i EL izrazile određene zabrinutosti. Države članice su općenito podržale obvezni prijenos porezne obveze (članak 194. PDV direktive) s tim da veliki broj država članica (PT, AT, ES, FR, DE, HU, IT, DK, LU, PL, SK, MT, BE i EL) nije sklon tome da isporučitelj bira hoće li ga primijeniti ili ne. Veći broj država članica (DE, IE, AT, SK, PL, HU, DK, MT, FR, LU, BE, PT) općenito je izrazio nedoumice i zabrinutosti vezano uz proširenje odredbi o smatranom isporučitelju na sve transakcije unutar EU-a, uključujući isporuke dobara koje obave poduzeća sa sjedištem u EU-u i premještanja koja omogućuju platforme, dok je manji broj država članica (ES, NL, LV, IT, FI) pozitivan prema tome. Veći broj država članica (PT, AT, ES, FR, IE, MT, LV, PL, DK, EL, CY, LT, SI te IT - uz analitičku rezervu) preliminarno je pozitivan prema mogućnosti prijavljivanja premještanja vlastitih dobara putem OSS-a, dok je manji broj država članica (DE, NL, SK, HU, BE, RO, FI) izrazio nedoumice. Veći broj država članica (IT - uz analitičku rezervu, PT, ES, NL, FR, MT, RO, LV, FI, CY, LT, SI, BE) preliminarno je pozitivan prema uvođenju obaveznog IOSS-a.

Preliminarna stajališta država članica vezano uz središnji VIES

Velika većina država članica (IE, FI, LV, CZ, AT, DK, NL, LU, EE, SK, PT, FR, HR, LT, RO, HU, EL, PL) se slaže sa stvaranjem središnjeg VIES-a.

EK smatra da se radi o uravnoteženom i realističnom Prijedlogu neovisno o tome što sadrži opsežne izmjene. Smatra da će se njime osigurati veća jednakost u oporezivanju, poboljšati borba protiv prijevara i prikupljanje prihoda te pojednostaviti određene PDV odredbe.

Sporna/otvorena pitanja za DČ i EK:

Prijedlog PDV u digitalno doba je opsežan i složen te još nije održana rasprava „članak po članak“. Države članice su zasad iznosile preliminarna stajališta, međutim prema dosad iznesenim komentarima kao potencijalno sporna pitanje nazire se sljedeće:

- ažuriranje PDV pravila koja se primjenjuju u okviru ekonomije platformi, odnosno uvođenje koncepta tzv. smatranog isporučitelja za platforme;
- uvođenje obveznog prijenosa porezne obveze (članak 194. PDV direktive) na način da isporučitelj bira hoće li ga primijeniti ili ne;
- proširenje koncepta smatranog isporučitelja za određena premještanja vlastitih dobara koja se omogućuju elektroničkim sučeljem te na sve isporuke dobara unutar EU-a omogućene upotrebom elektroničkog sučelja, neovisno o tome gdje osnovni isporučitelj ima sjedište i koji je status kupca (B2C i B2B);
- prijavljivanje putem OSS-a isporuka rabljenih dobara koja podliježu oporezivanju marže u slučaju kada njihovu isporuku bilo kojoj osobi (B2C i B2B) obavi porezni obveznik (oporezivi preprodavatelj) koji nije identificiran u državi članici u kojoj se obavlja isporuka.

Stav RH o spornim/otvorenim pitanjima DČ i EK:

Stav RH u vezi otvorenih pitanja o kojima je potrebna daljnja rasprava navedena su u dijelu Stajalište RH – ključni elementi.

Postojeće zakonodavstvo RH i potreba njegove izmjene slijedom usvajanja zakonodavnog akta:

Bit će potrebno mijenjati Zakon o porezu na dodanu vrijednost, a u kojoj mjeri će to biti potrebno moći će se utvrditi tek nakon saznanja o krajnjem ishodu rasprava.

Utjecaj provedbe zakonodavnog akta na proračun RH:

U ovom trenutku nije moguće procijeniti financijski učinak na proračun RH.

Bruxelles, 8.12.2022.
COM(2022) 701 final

2022/0407 (CNS)

Prijedlog

DIREKTIVE VIJEĆA

o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu pravila o PDV-u za digitalno doba

{SEC(2022) 433 final} - {SWD(2022) 393 final} - {SWD(2022) 394 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

- **Razlozi i ciljevi prijedloga**

Porez na dodanu vrijednost (PDV) važan je izvor prihoda u svim državama članicama EU-a¹. Osim toga je i ključan izvor financiranja proračuna EU-a jer se 0,3 % PDV-a naplaćenog na nacionalnoj razini prenosi u EU kao vlastita sredstva i čini 12 % ukupnog proračuna EU-a. Iako je PDV od ključne važnosti za oblikovanje proračunskih politika, neoptimalni načini naplate i kontrole PDV-a ometaju funkcioniranje sustava PDV-a. Tako dolazi i do prekomjernih opterećenja i troškova usklađivanja.

Gubitak prihoda, poznat kao „jaz PDV-a”², označava probleme uzrokovane neoptimalnom naplatom i kontrolom PDV-a. Znatan dio tog gubitka, koji se za 2020. procjenjuje na ukupno 93 milijarde EUR, uzrokovan je prijevarom unutar Zajednice s nepostojećim trgovcem³. Jaz PDV-a obuhvaća i prihode izgubljene zbog prijevara povezanih s PDV-om i utaje PDV-a na nacionalnoj razini, izbjegavanja plaćanja PDV-a, stečaja i financijskih nesolventnosti te pogrešnih izračuna i administrativnih pogreški. Sustav PDV-a ne samo da je podložan prijevarama, nego postaje i sve složeniji i zahtjevniji za poduzeća. Naime, 30 godina stara pravila o PDV-u za prekograničnu trgovinu nisu prilagođena poslovanju u digitalnom dobu, stoga je potrebno razmotriti kako se tehnologija može upotrijebiti za smanjenje administrativnog opterećenja i povezanih troškova za poduzeća, a ujedno i za borbu protiv poreznih prijevara.

Stoga je Komisija u svojem Akcijskom planu za pravedno i jednostavno oporezivanje kojim se podupire strategija oporavka⁴ iz 2020. najavila zakonodavni paket „Pravila o PDV-u za digitalno doba”, koji je uključen i u program rada Komisije za 2022.⁵ Ovaj Prijedlog dio je tog paketa, zajedno s Prijedlogom uredbe Vijeća o izmjeni Uredbe (EU) br. 904/2010 u pogledu aranžmana za administrativnu suradnju u području PDV-a potrebnih za digitalno doba⁶ i Prijedlogom provedbene uredbe Vijeća o izmjeni Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 282/2011 u pogledu zahtjeva za informiranje u vezi s određenim odredbama PDV-a⁷.

Nakon najave Komisijina Akcijskog plana za oporezivanje Vijeće je izjavilo da „podupire prijedlog Komisije da se pravila EU-a o porezu na dodanu vrijednost (PDV) pojasne, pojednostave i moderniziraju”, „pozdravlja inicijativu koju je najavila Komisija za modernizaciju obveza prijave za prekogranične transakcije [...] [i] namjeru Komisije da ispita

¹ Eurostat: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Tax_revenue_statistics

² Jaz PDV-a ukupna je razlika između očekivanog prihoda od PDV-a na temelju zakonodavstva o PDV-u i pomoćnih propisa te stvarno naplaćenog iznosa:
https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-gap_en

³ Europol: <https://www.europol.europa.eu/crime-areas-and-statistics/crime-areas/economic-crime/mtic-missing-trader-intra-community-fraud>

⁴ COM(2020) 312 final.

⁵ COM(2021) 645 final (Prilog II. točka 20.).

⁶ Navesti upućivanje kad bude dostupno.

⁷ Navesti upućivanje kad bude dostupno.

potrebu da se okvir PDV-a prilagodi ekonomiji platformi⁸. Rezolucijama Europskog parlamenta općenito se podržavaju inicijative za borbu protiv prijevара povezanih s PDV-om⁹. Nadalje, Europski parlament izrazio je izričitu podršku inicijativi navodeći da „sa zanimanjem iščekuje zakonodavni prijedlog za modernizaciju obveza izvješćivanja o PDV-u”¹⁰. Europski parlament nedavno je donio rezoluciju¹¹ u kojoj prima na znanje potencijal podataka i digitalnih alata za smanjenje birokracije i pojednostavnjenje raznih obveza poreznih obveznika, posebno u području prijave PDV-a i rekapitulacijskih izvješća i pozdravlja prijedlog Komisije da se zahtjevi koji se odnose na PDV moderniziraju, pojednostavne i usklade izvješćivanjem i elektroničkim izdavanjem računa utemeljenima na transakcijama u stvarnom vremenu. U rezoluciji se naglašava i da je raznolikost poreznih propisa država članica opterećujuća te se, iako se pozdravlja uspostava jedinstvene kontaktne točke Unije, traži proširenje njezina područja primjene kako bi se obuhvatio širi raspon usluga.

Paket ima tri glavna cilja:

- (1) modernizacija **obveza izvješćivanja o PDV-u**¹² uvođenjem zahtjeva za digitalno izvješćivanje, čime će se standardizirati informacije koje porezni obveznici trebaju podnijeti poreznim tijelima u elektroničkom obliku za svaku transakciju. Time će se uvesti i upotreba elektroničkog izdavanja računa za prekogranične transakcije;
- (2) suočavanje s izazovima **ekonomije platformi**¹³ ažuriranjem pravila o PDV-u koja se odnose na ekonomiju platformi kako bi se riješilo pitanje jednakog postupanja, razjašnjavanjem pravila o mjestu isporuke koja se primjenjuju na transakcije i jačanjem uloge platformi u naplati PDV-a u slučajevima kad olakšavaju pružanje usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili putničkog prijevoza; i
- (3) izbjegavanje potrebe za višestrukim **upisima u registre obveznika PDV-a** u EU- i poboljšanje funkcioniranja alata koji se primjenjuje za prijavu i plaćanje PDV-a na prodaju robe na daljinu¹⁴ uvođenjem jedinstvenog upisa u registar obveznika PDV-a. Drugim riječima, cilj je poboljšanje i širenje postojećih sustava „sve na jednom mjestu”/„sve na jednom mjestu” za uvoz i prijenosa porezne obveze kako bi se smanjio broj slučajeva u kojima se porezni obveznik mora upisati u registar obveznika u drugoj državi članici.

- (1) Izvješćivanje o PDV-u i zahtjevi za digitalno izvješćivanje

⁸ Zaključci Vijeća o pravednom i učinkovitom oporezivanju u razdoblju oporavka, o poreznim izazovima povezanim s digitalizacijom i o dobrom poreznom upravljanju u EU-u i izvan njega (FISC 226 ECOFIN 1097, dok. [13350/20](#)).

⁹ Rezolucija Europskog parlamenta od 24. studenoga 2016. na temu „Prema konačnom sustavu PDV-a i borbi protiv prijevара u vezi s PDV-om” (2016/2033(INI)); Rezolucija Europskog parlamenta od 4. listopada 2018. o borbi protiv carinskih prijevара i zaštiti vlastitih sredstava EU-a (2018/2747(RSP)).

¹⁰ Rezolucija Europskog parlamenta od 16. veljače 2022. o provedbi Šeste direktive o PDV-u: što je potrebno kako bi se smanjio porezni jaz u Uniji (2020/2263(INI)).

¹¹ Rezolucija Europskog parlamenta od 10. ožujka 2022. s preporukama Komisiji o pravednom i jednostavnijem oporezivanju kojim se podupire strategija oporavka (P9_TA(2022)0082).

¹² Obveze izvješćivanja o PDV-u odnose se na obvezu poduzeća koja su obveznici PDV-a da periodično prijavljuju svoje transakcije poreznim tijelima kako bi im omogućili praćenje naplate PDV-a.

¹³ U ovom kontekstu pojam „ekonomija platformi” odnosi se na pružanje usluga preko platforme.

¹⁴ https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-e-commerce_en

Budući da Direktiva o PDV-u potječe iz 70-ih godina 20. stoljeća, standardni zahtjevi za izvješćivanje nisu u digitalnom obliku. Međutim, globalni trendovi ukazuju na prelazak s tradicionalnog usklađivanja s pravilima o PDV-u na dijeljenje podataka koji se temelje na transakcijama s poreznim upravama u stvarnom vremenu, često na temelju elektroničkog izdavanja računa. Direktiva o PDV-u¹⁵ znatna je prepreka digitalizaciji jer države članice trebaju zatražiti odstupanje da bi mogle donijeti zahtjeve za digitalno izvješćivanje koji se temelje na zahtjevima za obvezno elektroničko izdavanje računa.

Unatoč tomu, upravo na temelju takvog odstupanja nekoliko je država članica uvelo različite vrste zahtjeva za digitalno izvješćivanje, na temelju kojih se informacije dostavljaju poreznim tijelima za svaku transakciju zasebno. Mjere su se pokazale uspješnima u povećanju naplate PDV-a zahvaljujući poboljšanjima porezne kontrole i odvrćajućem učinku u pogledu nepoštovanja propisa. Procjenjuje se da povezano povećanje prihoda od PDV-a u razdoblju od 2014. do 2019. iznosi od 19 milijardi EUR do 28 milijardi EUR u državama članicama koje su u tom razdoblju uvele zahtjeve za digitalno izvješćivanje, što odgovara godišnjem povećanju prihoda od PDV-a u iznosu od 2,6 % do 3,5 %¹⁶.

Direktivom o PDV-u državama članicama dodjeljuje se širok diskrecijski prostor za uvođenje obveza koje smatraju potrebnima da bi se osigurala pravilna naplata poreza i spriječila utaja. Stoga se zahtjevi za digitalno izvješćivanje znatno razlikuju među državama članicama. Mogu uključivati i. slanje mjesečnih izvješća o poslovnim transakcijama, ii. podnošenje računa u stvarnom vremenu, iii. slanje podataka o računima u stvarnom ili kvazistvarnom vremenu ili iv. predaju poreznih i računovodstvenih podataka ili evidencije PDV-a. Ostale države članice primjenjuju nedigitalne alate za izvješćivanje o transakcijama, kao što su popisi koji ne sadržavaju podatke na transakcijskoj razini, nego samo vrijednosti prodaja ili kupnji po kupcu ili dobavljaču (popisi dobavljača i kupaca). Svi ti zahtjevi nadovezuju se na obvezu podnošenja prijave PDV-a.

U okviru savjetovanja dionici su potvrdili opseg problema uzrokovanih naglim uvođenjem različitih zahtjeva za digitalno izvješćivanje o PDV-u i potrebu za brzim djelovanjem¹⁷. Nastala rascjepkanost regulatornog okvira uzrokuje dodatne troškove

¹⁵ Države članice nemaju na raspolaganju izričitu mogućnost uvođenja zahtjeva za obvezno elektroničko izdavanje računa kao načina za osiguravanje pravilne naplate PDV-a i sprečavanja prijevare povezanih s PDV-om. Prema članku 232. Direktive o PDV-u za upotrebu elektroničkih računa potreban je pristanak primatelja; od te odredbe nije moguće odstupiti na temelju članka 273., kojim se državama članica dopušta da poreznim obveznicima uvedu druge obveze kako bi se osigurala pravilna naplata PDV-a i spriječile prijevare povezane s PDV-om. Stoga, ako država članica želi uvesti zahtjeve za obvezno elektroničko izdavanje računa, mora zatražiti odstupanje od Direktive na temelju članka 395., koje podliježe jednoglasnom odobrenju Vijeća na temelju prijedloga Komisije.

¹⁶ Kako bi se procijenilo je li zahtjevima za digitalno izvješćivanje poboljšana usklađenost s pravilima o PDV-u, čime se smanjuje jaz PDV-a i povećavaju prihodi od PDV-a, provedena je ekonometrijska analiza u okviru studije „PDV u digitalnom dobu”. Učinci zahtjeva za digitalno izvješćivanje procjenjuju se na temelju dviju zavisnih varijabli: jaza PDV-a i učinkovitosti naplate PDV-a. Potpuni podaci o specifikacijama modela i rezultatima dostupni su u Prilogu 4. izvješću o procjeni učinka priloženom ovom Prijedlogu (Radni dokument službi Komisije SWD(2022) 393).

¹⁷ Sažetak javnog savjetovanja dostupan je ovdje: [PDV u digitalnom dobu \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/economy_finance/pdv-digitalisation).

usklađivanja za poduzeća koja posluju u različitim državama članicama i stoga se moraju uskladiti s različitim lokalnim zahtjevima te stvara prepreke na jedinstvenom tržištu. Primjena različitih modela obveza digitalnog izvješćivanja u sve većem broju država članica¹⁸ dovela je do znatnih troškova rascjepkanosti za multinacionalna poduzeća (poduzeća prisutna u više od jedne države članice)¹⁹. Oni se na razini EU-a procjenjuju na približno 1,6 milijardi EUR godišnje, od čega 1,2 milijarde EUR padaju na teret manjih multinacionalnih poduzeća, a 0,4 milijarde EUR na teret većih multinacionalnih poduzeća²⁰.

Nadalje, trenutni sustav izvješćivanja o transakcijama unutar Zajednice („rekapitulacijska izvješća”²¹ prema Direktivi o PDV-u) državama članicama ne omogućuje pronalazak učinkovitog rješenja za prijevare povezane s PDV-om koje se odnose na te transakcije. Trenutačna recapitulacijska izvješća potječu iz 1993. i otad se nisu znatno mijenjale. Nisu dobro pripremljene za digitalnu ekonomiju i teško se mogu usporediti sa znatno modernijim sustavima digitalnog izvješćivanja koje neke države članice primjenjuju za domaće transakcije.

Među ostalim nedostacima recapitulacijska izvješća sadržavaju samo zbirne podatke za svakog poreznog obveznika, a ne podatke za svaku transakciju zasebno. Osim toga, ne omogućavaju da se podaci na temelju isporuka unakrsno povežu s podacima na temelju stjecanja jer prema Direktivi o PDV-u izvješćivanje o stjecanjima unutar Zajednice nije obvezno za države članice te je manje od polovine država članica uvelo tu obvezu. Nadalje, ti podaci možda neće biti pravodobno dostupni poreznim tijelima u drugim državama članicama zbog učestalosti podnošenja i zbog vremena potrebnog da porezna tijela učitaju podatke u sustav. Te nedostatke s pravom su istaknule gotovo dvije trećine informiranih dionika koji su odgovorili na javno savjetovanje i koji su se potpuno ili djelomično složili da bi recapitulacijska izvješća bila učinkovitija u borbi protiv prijevара unutar EU-a kad bi se podaci prikupljali za svaku transakciju zasebno i bliže trenutku transakcije.

¹⁸ U nekoliko država članica trenutno su na snazi različite vrste zahtjeva za digitalno izvješćivanje: elektroničko izdavanje računa uz odobrenje (Italija), izvješćivanje u stvarnom vremenu (Mađarska, Španjolska), izvješćivanje na temelju datoteke SAF-T (Litva, Poljska, Portugal), izvješćivanje o PDV-u po transakcijama (Bugarska, Češka, Estonija, Hrvatska, Latvija, Slovačka), a neke države članice javno su najavile da će uvesti zahtjeve za izvješćivanje (Francuska, Grčka, Rumunjska).

¹⁹ Na temelju procjena Eurostata u Uniji postoji približno 210 000 multinacionalnih poduzeća, od čega njih 85 % ima lokalno sjedište, a ostale kontroliraju strani subjekti.

²⁰ Uglavnom proizlaze iz znatnih troškova uspostave, posebno u zemljama sa složenijim zahtjevima za digitalno izvješćivanje. Kad je riječ o usklađivanju, može se očekivati da će manje multinacionalno poduzeće uložiti približno 10 000 EUR za zahtjeve povezane s datotekom SAF-T, 25 000 EUR za zahtjeve za izvješćivanje u stvarnom vremenu i 50 000 EUR u slučaju elektroničkog izdavanja računa. Za veće multinacionalno poduzeće te brojke dosežu 50 000 EUR za zahtjeve povezane s datotekom SAF-T, 200 000 EUR za zahtjeve za izvješćivanje u stvarnom vremenu i 500 000 EUR za elektroničko izdavanje računa.

²¹ Kad poduzeće prodaje robu ili usluge poduzeću u drugoj državi članici, obvezno je svojoj državi članici podnijeti recapitulacijsko izvješće s pojedinostima o poduzeću kojem je izvršilo isporuku i ukupnim iznosom isporuka tom poduzeću. Te se informacije dijele između država članica i upotrebljavaju se za osiguravanje usklađenosti.

Svaka reforma izvješćivanja o prekograničnim transakcijama neizbježno uključuje promjene administrativne suradnje i razmjene podataka među nadležnim tijelima država članica, kao i sustava razmjene informacija o PDV-u (VIES)²².

Problemi u kontekstu borbe protiv prijevara povezanih s PDV-om koje proizlaze iz trgovine unutar Zajednice riješit će se uvođenjem sustava izvješćivanja za svaku transakciju zasebno s pomoću kojeg će se državama članicama informacije pružati gotovo u stvarnom vremenu, u skladu s uspješnim sustavima koje nekoliko država članica primjenjuje za domaće transakcije. Problemi u kontekstu neusklađenosti domaćih sustava izvješćivanja riješit će se uspostavom zajedničkog predloška kojeg će se podnositelji izvješća morati pridržavati, što će poreznim obveznicima omogućiti da uvijek prijavljuju podatke iz elektroničkih računa izdanih u skladu s europskom normom utvrđenom u Direktivi 2014/55/EU o elektroničkom izdavanju računa u javnoj nabavi²³.

(2) Obračun PDV-a u ekonomiji platformi

Širenje poslovnog modela ekonomije platformi²⁴ prouzročilo je nove probleme za sustav PDV-a. Jedan je od tih problema jest nejednakost u obvezi plaćanja PDV-a.

Prema pravilima o PDV-u porezni obveznik znači svaka osoba (fizička ili pravna) koja samostalno provodi gospodarsku aktivnost²⁵. Porezni obveznici moraju se upisati u registar obveznika PDV-a i naplatiti PDV na svoju prodaju. No pojedinci koji djeluju u privatnom svojstvu ne smatraju se poreznim obveznicima. Nadalje, mala poduzeća izuzeta su od PDV-a zbog mjere za pojednostavnjenje kojom ih se oslobađa administrativnih obveza povezanih s PDV-om.

²² Uvođenjem unutarnjeg tržišta 1993. granične su kontrole ukinute i zamijenjene obvezom prijavljivanja isporuka unutar Zajednice u obliku periodičnih rekapitulacijskih izvješća za potrebe PDV-a (zbirna prijava jednostavan je obrazac koji trgovci podnose na mjesečnoj/tromjesečnoj osnovi, uz prijavu PDV-a, kako bi prijavili robu isporučenu i usluge pružene trgovcima u drugim državama članicama, a sadržava PDV broj kupaca i ukupnu vrijednost isporuka po kupcu u određenom razdoblju). Ta se rekapitulacijska izvješća pohranjuju u nacionalnim bazama podataka o PDV-u. Te se baze zatim povezuju s pomoću elektroničkog sučelja pod nazivom VIES (sustav razmjene informacija o PDV-u), pri čemu Komisija upravlja komunikacijskim vezama među državama članicama, a države članice razvijaju nacionalne aplikacije VIES-a. Porezne uprave pristupaju podacima u VIES-u za potrebe kontrole, a gospodarski subjekti upotrebljavaju modul VIES-a pod nazivom „VIES-on-the-web” (VoW) za provjeru valjanosti klijentova PDV broja registriranog u Europskoj uniji za prekogranične transakcije robe ili usluga.

²³ [Direktiva 2014/55/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o elektroničkom izdavanju računa u javnoj nabavi.](#)

²⁴ Pojam „ekonomija platformi” upotrebljava se kako bi se opisao višestrani model transakcija, odnosno transakcije u koje su uključene tri ili više strana. U tim transakcijama **internetska platforma** omogućuje povezivanje dvaju ili više različitih, ali međusobno zavisnih, skupova korisnika. U tim interakcijama jedna od strana platforme (pružatelj ili osnovni dobavljači) mogu nuditi usluge drugoj strani (potrošaču) u zamjenu za novčanu naknadu. Platforma obično naplaćuje naknadu za omogućivanje transakcije.

²⁵ Prema članku 9. Direktive o PDV-u i ustaljenoj sudskoj praksi pojam „gospodarska aktivnost” ima vrlo široko značenje. No izraz „samostalno” znači da se zaposlenici ne smatraju poreznim obveznicima.

Donedavno se smatralo da privatne osobe i izuzeta mala poduzeća ne utječu na tržišno natjecanje s poduzećima koja su obveznici PDV-a. No pojavom ekonomije platformi nastali su novi poslovni modeli zbog kojih se ta situacija mijenja.

Privatne osobe i mala poduzeća mogu pružati usluge bez PDV-a preko platforme te se zbog ekonomija razmjera i učinka mreže²⁶ izravno natjecati s tradicionalnim dobavljačima koji su obveznici PDV-a. To primjerice znači da bi se hotel mogao natjecati s oglasima iznajmljivača smještaja koji ne naplaćuju PDV za svoje usluge. U Europi trošak smještaja preko platforme u prosjeku može biti oko 8 % do 17 % jeftiniji od prosječne dnevne cijene regionalnog hotela²⁷. Podaci navedeni u studiji „PDV u digitalnom dobu”²⁸ ukazuju na to da (iako se stopa razlikuje ovisno o vrsti platforme) do 70 % ukupnog broja osnovnih dobavljača koji upotrebljavaju platformu nisu obveznici PDV-a. Više od dvije trećine ispitanika koji su imali mišljenje o tom problemu iskusili su takva narušavanja tržišnog natjecanja.

Sektor putničkog prijevoza i sektor pružanja usluga smještaja u studiji su izričito prepoznati kao sektori u kojima je nejednakost u obvezi plaćanja PDV-a najočiglednija (u smislu da je model platforme za pružanje usluga smještaja u izravnom tržišnom natjecanju s hotelskim sektorom, a model platforme za putnički prijevoz u izravnom tržišnom natjecanju s privatnim poduzećima za usluge prijevoza taksijem). To su ujedno dva najveća sektora ekonomije platformi²⁹ nakon prodaje robe preko platformi (odnosno e-trgovina), koja ima vlastita pravila u pogledu isporuke robe.

Još je jedno problematično područje nedostatak jasnih pravila o PDV-u koja se primjenjuju na usluge koje pružaju te platforme, a posebno na utvrđivanje statusa obveznika PDV-a za osnovnog dobavljača.

Na temelju poreznog statusa onih koji pružaju usluge preko platforme određuje se obračun PDV-a za usluge posredovanja preko platforme ako pružatelj nema poslovni nastan u istoj državi članici kao platforma. U takvoj situaciji, neovisno o tome je li pružatelj porezni obveznik, platforma može upotrijebiti sustav „sve na jednom mjestu” ili primijeniti prijenos porezne obveze. No ta se opcija ne primjenjuje izravno jer platformama često nedostaju podaci potrebni za utvrđivanje statusa osnovnog dobavljača.

Nadalje, države članice različito primjenjuju razna pravila u Direktivi o PDV-u koja se odnose na ekonomiju platformi³⁰. Na primjer, usluge posredovanja koje naplaćuju platforme u nekim se državama članicama smatraju elektronički isporučenim uslugama, a u drugima uslugama koje se pružaju preko posrednika. Ta je pravila potrebno pojasniti jer trenutačna neujednačena primjena pravila EU-a o PDV-u u

²⁶ Kapacitet za izgradnju mreža u kojima će svaki dodatni korisnik poboljšati iskustvo svih postojećih korisnika; veći broj ljudi ili sudionika povećava vrijednost robe ili usluge.

²⁷ <https://ipropertymanagement.com/research/airbnb-statistics>

²⁸ PDV u digitalnom dobu. Završno izvješće (sv. I.–III.). Posebni ugovor br. 07 kojim se provodi okvirni ugovor br. TAXUD/2019/CC/150.

²⁹ Uz vrijednost ekosustava od 38,2 milijarde EUR i 43,2 milijarde EUR godišnje.

³⁰ Iz tablice 25. studije „PDV u digitalnom dobu” (II. dio) vidljivo je da 44 % ispitanika smatra da je drukčija primjena pravila o PDV-u u državama članicama problematična.

državama članicama može dovesti do primjene različitih mjesta isporuke³¹, što naknadno može dovesti do dvostrukog oporezivanja ili neoporezivanja.

Još jedno problematično područje povezano je s obvezama koje su uvedene platformama.

Platforme su obvezne čuvati određene informacije³² o isporukama koje su omogućile te ih na zahtjev staviti na raspolaganje državama članicama. Međutim, platforme se suočavaju s nizom zahtjeva država članica u pogledu vremenskog okvira i formata za dostavu tih informacija. Te je zahtjeve stoga potrebno regulirati. Nadalje, platforme u cilju borbe protiv prijevара trebaju čuvati te informacije i stavljati ih na raspolaganje ne samo za isporuke između poduzeća (B2B) (kao što je to trenutačno) nego i za isporuke između poduzeća i potrošača (B2C).

Ta će se pitanja riješiti uvođenjem modela pretpostavljenog dobavljača, prema kojem će platforme obračunati PDV na osnovnu isporuku ako ga ne naplati dobavljač, čime će se osigurati jednako postupanje prema digitalnim i nedigitalnim sektorima za kratkoročno iznajmljivanje smještaja i putnički prijevoz. Nadalje, pojasnit će se način postupanja s uslugama posredovanja kako bi se omogućila ujednačena primjena pravila o mjestu isporuke i poduzet će se mjere za usklađivanje prijenosa informacija s platforme državama članicama.

(3) Zahtjevi za upis u registar obveznika PDV-a u EU-u

Poduzeća koja obavljaju transakcije koje se oporezuju u drugim državama članicama i dalje se suočavaju sa znatnim opterećenjima i troškovima usklađivanja s pravilima o PDV-u, što predstavlja prepreku na jedinstvenom tržištu. Ti se troškovi procjenjuju kako slijedi:

- minimalni jednokratni trošak upisa u registar obveznika PDV-a u drugoj državi članici iznosi 1 200 EUR;
- minimalni stalni godišnji trošak usklađivanja s pravilima o PDV-u u drugoj državi članici iznosi 8 000 EUR za prosječno poduzeće i 2 400 EUR za MSP.

U paketu o PDV-u u e-trgovini koji je stupio na snagu 1. srpnja 2021. prvi je put predviđeno sveobuhvatno zakonodavstvo o PDV-u koje se odnosi na ekonomiju e-trgovine (u kojoj potrošači naručuju, uglavnom internetom, izravno od dobavljača u drugim državama članicama i u trećim zemljama). Programi izrađeni (ili prošireni) paketom za e-trgovinu ublažili su opterećenje u pogledu upisa u registar za poduzeća koja izvršavaju transakcije u državama članicama u kojima nemaju poslovni nastan na način da se izbjegava potreba za upisom u registar obveznika PDV-a za dobavljače ili pretpostavljene dobavljače u svakoj državi članici poslovnog nastana njihova kupca.

³¹ Mjesto isporuke elektronički isporučene usluge osobi koja nije porezni obveznik mjesto je u kojem kupac ima poslovni nastan, a mjesto isporuke usluga koje se pružaju preko posrednika osobi koja nije porezni obveznik jest mjesto u kojem se isporučuje osnovna transakcija, što bi primjerice u slučaju usluga povezanih s nekretninama bilo mjesto na kojem se nalazi nekretnina.

³² Članak 242.a Direktive o PDV-u.

Ti su programi poznati kao sustav „sve na jednom mjestu” za isporuke potrošačima u EU-u i sustav „sve na jednom mjestu” za uvoz namijenjen za male pakete potrošačke robe (čija vrijednost ne premašuje 150 EUR). Posebne odredbe i obveze u pogledu PDV-a uvedene su za „platforme” (uvođenjem pojma „pretpostavljeni dobavljač”) koje imaju prevladavajući položaj u ekonomiji e-trgovine.

Iz evaluacije³³ paketa za e-trgovinu vidljivo je da se provedba sustava „sve na jednom mjestu” i „sve na jednom mjestu” za uvoz pokazala vrlo uspješnom. U Zaključcima Vijeća³⁴ sa sastanka Vijeća ECOFIN u ožujku 2022. države članice potvrdile su prednosti sustava „sve na jednom mjestu” i „sve na jednom mjestu” za uvoz za poduzeća i jedinstveno tržište.

Ipak, neke isporuke robe i usluga nisu obuhvaćene nijednim od tih pojednostavnjenih programa te i dalje u drugim državama članicama podliježu opterećujućim knjigovodstvenim zahtjevima u pogledu PDV-a. To uključuje određene vrste isporuka robe koje, iako možda imaju prekogranični aspekt, nisu obuhvaćene definicijom prodaje robe na daljinu unutar EU-a. Budući da sustav „sve na jednom mjestu” za uvoz trenutačno nije obavezan, mogućnost da se njime smanji potreba za višestrukim upisima u registre obveznika PDV-a je ograničena, a složenost postupka uvoza nije smanjena koliko je moguće.

Proširenjem područja primjene sustava „sve na jednom mjestu” i sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz osiguralo bi se dodatno smanjenje potrebe za višestrukim upisima u registre obveznika PDV-a u EU-u.

Prijedlog o PDV-u u digitalnom dobu inicijativa je u okviru programa REFIT kojom se nastoje poboljšati pravila o PDV-u u kontekstu sve veće upotrebe digitalne tehnologije³⁵ među poreznim tijelima i među poduzetnicima. Sustav PDV-a još ne iskorištava sve mogućnosti koje nudi tehnološki napredak. Novi digitalni alati i rješenja pomoći će poreznim tijelima da učinkovitije pristupe problemu jaza PDV-a te pritom omogućiti pojednostavnjenje postupka usklađivanja s pravilima o PDV-u i smanjenje povezanih troškova. Dakle, cilj je inicijative dodatno prilagoditi okvir PDV-a u EU-u digitalnom dobu.

- **Dosljednost s postojećim odredbama politike u tom području**

Ova inicijativa dosljedna je s prijedlogom³⁶ o konačnom sustavu PDV-a za oporezivanje trgovine među državama članicama koji je Komisija predstavila 2018. i o kojem Vijeće još raspravlja. Tim se prijedlogom nastoji zamijeniti prijelazni sustav koji je trenutačno na snazi³⁷ tako da se transakcije unutar Zajednice tretiraju na isti način kao domaće transakcije. PDV bi

³³ Vidjeti točku 3. dalje u tekstu.

³⁴ Zaključci Vijeća o provedbi paketa o PDV-u u e-trgovini, ST 7104/22 od 15. ožujka 2022.

³⁵ Program rada Komisije za 2022., Prilog II.: Inicijative u okviru REFIT-a, pododjeljak „Gospodarstvo u interesu građana” (točka 20.).

³⁶ COM(2018) 329 final.

³⁷ Prema postojećem sustavu PDV se ne plaća na prekogranične transakcije, za razliku od domaćih transakcija, čime se poreznim obveznicima omogućuje kupnja robe bez PDV-a na jedinstvenom tržištu te se prekida lanac razlomljenog plaćanja i potiče prijevara.

se plaćao u državi članici odredišta robe³⁸ po stopi te države članice, no obračunavao bi ga i naplaćivao dobavljač u vlastitoj državi članici. Inicijativa za PDV u digitalnom dobu ima potencijal jačanja postojećeg i konačnog sustava PDV-a.

Paket o PDV-u u e-trgovini osmišljen je radi preoblikovanja, ažuriranja i modernizacije sustava PDV-a kako bi se osigurala njegova relevantnost i učinkovita primjena na nove stvarnosti tržišta e-trgovine. Usto se reformama nastojalo olakšati usklađivanje s pravilima o PDV-u legitimnim poduzećima koja se bave prekograničnom internetskom komercijalnom djelatnošću na temelju novog pristupa naplati poreza. Glavni je cilj bio stvoriti pravedniji, jednostavniji i usklađeniji sustav oporezivanja. Ovaj se Prijedlog nadovezuje na uspješnu reformu pravila o PDV-u u e-trgovini dodatnim smanjivanjem potrebe za registracijom neidentificiranih trgovaca u državi članici potrošnje. Među ostalim, uključivat će ažuriranje postojećih pravila o e-trgovini koja se primjenjuju na mala i srednja poduzeća (MSP-ovi), čime će se MSP-ovima omogućiti da iskoriste pojednostavnjenja uvedena novim programima za MSP-ove³⁹ i postojećim sustavima „sve na jednom mjestu”.

Inicijativom se podupire strategija održivog rasta EU-a⁴⁰ koja se odnosi na bolju naplatu poreza, smanjenje poreznih prijevара, izbjegavanja i utaje poreza te na smanjenje troškova usklađivanja za poduzeća, pojedince i porezne uprave. Poboljšanje sustava oporezivanja u korist održivije i pravednije gospodarske aktivnosti dio je i programa konkurentne održivosti EU-a.

- **Dosljednost u odnosu na druge politike Unije**

Inicijativa za PDV u digitalnom dobu povezana je s ciljem uspostave funkcionalnog unutarnjeg tržišta koji se temelji na Ugovoru⁴¹ i odražava prioritete Europske komisije⁴² da se poboljša okruženje oporezivanja poslovanja na jedinstvenom tržištu te da se smanje razlike u poreznim pravilima koje mogu biti prepreka dubljoj integraciji jedinstvenog tržišta. Tom se inicijativom okvir PDV-a u EU nastoji prilagoditi digitalnom dobu. Stoga su njezini ciljevi dosljedni i s jednim od šest glavnih prioriteta Komisije, „Europa spremna za digitalno doba”, i njegovim ciljem jačanja poduzeća kako bi mogla iskoristiti potencijal digitalne transformacije.

Komisija je kao prioritete odredila poboljšanje naplate poreza i smanjenje poreznih prijevара, izbjegavanja i utaje poreza⁴³. Te su dvije teme temelj inicijative. Inicijativom se podupire i

³⁸ Taj bi se sustav u kasnijoj fazi proširio na usluge.

³⁹ [Direktiva Vijeća \(EU\) 2020/285 o zajedničkom sustavu PDV-a u pogledu posebne odredbe za mala poduzeća](#)

⁴⁰ U planovima za oporavak i otpornost država članica predviđen je širok skup reformi usmjerenih na poboljšanje poslovnog okruženja i poticanje uvođenja digitalnih i zelenih tehnologija. Te se reforme nadopunjuju važnim radom na digitalizaciji poreznih uprava kao strateškog sektora javne uprave. (Godišnji pregled održivog rasta 2022. (COM(2021) 740 final)).

⁴¹ Članak 3. Ugovora o Europskoj uniji (UEU).

⁴² https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/political-guidelines-next-commission_en_0.pdf.

⁴³ Godišnji pregled rasta 2021. (Vidjeti str. 13.) : https://ec.europa.eu/info/system/files/economy-finance/2022_european_semester_annual_sustainable_growth_survey.pdf.

strategija održivog rasta EU-a⁴⁴ koja se odnosi na bolju naplatu poreza, smanjenje poreznih prijevара, izbjegavanja i utaje poreza te na smanjenje troškova usklađivanja za poduzeća, pojedince i porezne uprave. Poboljšanje sustava oporezivanja u korist održivije i pravednije gospodarske aktivnosti uključeno je i u program konkurentne održivosti EU-a.

Inicijativa za PDV u digitalnom dobu postoji usporedno s drugim inicijativama Komisije povezanim s digitalnim gospodarstvom, kao što je nedavni prijedlog direktive o poboljšanju radnih uvjeta ljudi koji rade preko digitalnih radnih platformi⁴⁵, i sa stalnim radom koji se odnosi na kratkoročno iznajmljivanje. U okviru tih inicijativa glavni je cilj postići veću odgovornost platformi i povećati njihovu ulogu u regulatornom okviru. To je u skladu s izmjenama predloženima u ovoj Direktivi za ekonomiju platformi, u skladu s kojima će u određenim okolnostima platforme biti odgovorne za plaćanje potrebnog PDV-a umjesto malih dobavljača na platformi. Time će se poboljšati naplata PDV-a jer mnogi od tih dobavljača nisu upoznati sa svojim potencijalnim obvezama plaćanja PDV-a i u svakom bi slučaju naišli na poteškoće pri usklađivanju s tim obvezama.

Inicijativom za PDV u digitalnom dobu osigurava se i dosljednost s postojećim zakonodavstvom u digitalnom području, kao što je Direktiva EU-a o elektroničkom izdavanju računa u javnoj nabavi (između poduzeća i tijela javne uprave)⁴⁶. Tom se direktivom nastoji olakšati primjena zajedničke europske norme o elektroničkom izdavanju računa u državama članicama radi poticanja interoperabilnosti i konvergencije na razini EU-a. Na taj bi se način mogle smanjiti prepreke prekograničnoj trgovini koje proizlaze iz usporednog postojanja različitih nacionalnih pravnih zahtjeva i tehničkih normi u području elektroničkog izdavanja računa. Inicijativom za PDV u digitalnom dobu predviđa se da europska norma o elektroničkom izdavanju računa bude standardna metoda za potrebe zahtjeva za digitalno izvješćivanje o PDV-u.

Inicijativa je dosljedna i s Carinskim akcijskim planom⁴⁷. Upravljanje e-trgovinom jedno je od četiriju ključnih područja djelovanja u Carinskom akcijskom planu. Zbog toga je poboljšanje sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz u ovom Prijedlogu ograničeno na obvezno stavljanje na raspolaganje tog sustava za platforme. Sva ostala poboljšanja ili

⁴⁴ U planovima za oporavak i otpornost država članica predviđen je širok skup reformi usmjerenih na poboljšanje poslovnog okruženja i poticanje uvođenja digitalnih i zelenih tehnologija. Te se reforme nadopunjuju važnim radom na digitalizaciji poreznih uprava kao strateškog sektora javne uprave. (Godišnji pregled održivog rasta 2022. (COM(2021) 740 final)).

⁴⁵ Očekuje se da će se predloženom direktivom postići pravna sigurnost u pogledu radnog statusa ljudi koji rade preko digitalnih radnih platformi, poboljšati njihovi radni uvjeti (među ostalim i za samozaposlene ljude koji podliježu algoritamskom upravljanju) te povećati transparentnost i sljedivost rada preko platformi, među ostalim i u prekograničnim situacijama.

⁴⁶ Direktiva 2014/55/EU Europskog Parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o elektroničkom izdavanju računa u javnoj nabavi.

⁴⁷ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru – Unaprjeđenje carinske unije: plan djelovanja, Bruxelles, 28.9.2020. ([customs-action-plan-2020_hr.pdf \(europa.eu\)](#)).

proširenja, kao što je ukidanje praga od 150 EUR ispod kojeg se može primijeniti taj pojednostavnjeni program, provest će se u okviru carinske reforme⁴⁸.

U završnom izvješću Konferencije o budućnosti Europe⁴⁹ građani pozivaju na „usklađivanje i koordinacij[u] poreznih politika u državama članicama EU-a kako bi se spriječili utaja i izbjegavanje plaćanja poreza” i „promicanje suradnje među državama članicama EU-a kako bi se osiguralo da sva poduzeća u EU-u plaćaju svoj dio poreza”. Inicijativa za PDV u digitalnom dobu dosljedna je s tim ciljevima.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

• Pravna osnova

Ovom Direktivom izmjenjuje se Direktiva o PDV-u na temelju članka 113. Ugovora o funkcioniranju Europske unije. Tim se člankom propisuje da Vijeće, odlučujući jednoglasno u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom i nakon savjetovanja s Europskim parlamentom i Europskim gospodarskim i socijalnim odborom, može donijeti odredbe za usklađivanje pravila država članica u području neizravnog oporezivanja.

• Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)

Ova je inicijativa u skladu s načelom supsidijarnosti. S obzirom na potrebu za izmjenom Direktive o PDV-u države članice same ne mogu ostvariti ciljeve ove inicijative. Stoga Komisija, koja je odgovorna za osiguravanje neometanog funkcioniranja jedinstvenog tržišta i promicanje općeg interesa EU-a, treba predložiti mjere za poboljšanje situacije.

Nadalje, budući da su glavni problemi o kojima je riječ, odnosno neoptimalna naplata i kontrola PDV-a te prekomjerno opterećenje i prekomjerni troškovi usklađivanja, zajednički svim državama članicama, nekoordinirane i rascjepkane nacionalne mjere mogle bi narušiti trgovinu unutar EU-a. U okviru ciljanog savjetovanja⁵⁰ poduzeća su navela da bi u tom smislu radije htjela da se pravila o PDV-u ujednačeno primjenjuju na razini EU-a nego da se moraju usklađivati s različitim obvezama izvješćivanja ili upisivanja u registar obveznika na nacionalnoj razini. U slučaju platformi postoje znatna narušavanja tržišnog natjecanja između digitalnog i nedigitalnog tržišta u sektorima kratkoročnog iznajmljivanja smještaja i putničkog prijevoza, kao i neusklađen pristup u pogledu mjesta isporuke usluga posredovanja. Stoga bi Komisija trebala osigurati usklađenost pravila o PDV-u. Kad je riječ o naplati i kontroli PDV-a, veličina jaza PDV-a i njegova postojanost s vremenom upućuju na to da nacionalni instrumenti nisu dostatni za borbu protiv prekograničnih prijevara, što je vidljivo iz procijenjenih razina prijevara s nepostojećim trgovcem unutar Zajednice, koje se učinkovito i djelotvorno mogu suzbiti samo koordiniranim djelovanjem na razini EU-a. Za suzbijanje

⁴⁸ [Komisija traži mišljenja o nadolazećoj carinskoj reformi EU-a \(europa.eu\).](https://ec.europa.eu/economy_finance/commission-wants-to-reform-eu-customs)

⁴⁹ Konferencija o budućnosti Europe – Izvješće o konačnom ishodu, svibanj 2022., Prijedlog br. 16. točke od 1. do 3. Konferencija o budućnosti Europe održavala se od travnja 2021. do svibnja 2022. Riječ je o jedinstvenom primjeru deliberativne demokracije na paneuropskoj razini pod vodstvom građana, u kojem su sudjelovale tisuće europskih građana, kao i politički akteri, socijalni partneri, predstavnici civilnog društva i ključni dionici.

⁵⁰ PDV u digitalnom dobu. Završno izvješće (sv. IV. Savjetovanja). Posebni ugovor br. 07 kojim se provodi okvirni ugovor br. TAXUD/2019/CC/150.

aspekta prijevara povezanih s PDV-om unutar EU-a stoga je potrebna intervencija EU-a u pogledu obveza izvješćivanja.

- **Proporcionalnost**

Prijedlog je u skladu s načelom proporcionalnosti i ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje ciljeva Ugovorâ, posebno neometanog funkcioniranja jedinstvenog tržišta.

Proporcionalnost je osigurana činjenicom da će države članice moći odlučiti hoće li uvesti domaće zahtjeve za izvješćivanje, prije svega ovisno o tome je li razina prijevara povezanih s PDV-om na domaćoj razini za njih hitan problem. Zahtjev za interoperabilnost ili konvergenciju nacionalnih sustava u odnosu na digitalno izvješćivanje unutar EU-a nužan je za donošenje okvira zahtjeva za digitalno izvješćivanje na razini EU-a.

U području ekonomije platformi proporcionalnost se osigurava usmjeravanjem mjere na sektore smještaja i putničkog prijevoza, u kojima je problem nejednakosti u obvezi plaćanja PDV-a najizraženiji.

Proporcionalnost se nadalje osigurava činjenicom da se stupom inicijative koji se odnosi na „jedinstveni upis u registar obveznika PDV-a” ne ometaju nacionalni postupci upisa u registar obveznika PDV-a. Umjesto toga, taj je prioritet usmjeren na ograničavanje broja situacija u kojima se trgovac s poslovnim nastanom izvan države članice potrošnje mora upisati u registar obveznika PDV-a u toj državi članici.

Okvir za upravljanje upisom u registar obveznika PDV-a na razini EU-a proporcionalan je jer će zahvaljujući njemu funkcioniranje jedinstvenog tržišta postati održivije. Uklanjanje potrebe za višestrukim upisima u registre u EU-u s obzirom na svoju prirodu može se postići samo prijedlogom o izmjeni Direktive o PDV-u.

- **Odabir instrumenta**

Prijedlogom se zahtijeva izmjena Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost („Direktiva o PDV-u”), Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 282/2011 o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010 o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevara u području poreza na dodanu vrijednost.

3. REZULTATI EX POST EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENA UČINKA

- **Ex post evaluacije/provjere primjerenosti postojećeg zakonodavstva**

Paket o e-trgovini stupio je na snagu 1. srpnja 2021. i njime je uveden veći broj izmjena pravila o PDV-u kojima se uređuje oporezivanje prekograničnih aktivnosti e-trgovine između poduzeća i potrošača (B2C) u EU-u. Najvažnije izmjene uključuju proširenje područja primjene minisustava „sve na jednom mjestu” za Uniju i ne-Uniju, ukidanje praga za oslobođenje od PDV-a od 22 EUR na uvezenu robu i uvođenje sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz i posebnih postupaka za naplatu PDV-a na prodaju uvezene robe čija vrijednost ne prelazi 150 EUR na daljinu.

Komisija je provela *ex post* evaluaciju prvih šest mjeseci primjene paketa o e-trgovini. Početni rezultati vrlo su ohrabrujući i dokaz su uspješnosti novih mjera. U prvih šest mjeseci na temelju triju programa (sustavi „sve na jednom mjestu” za Uniju i ne-Uniju te sustav „sve

na jednom mjestu” za uvoz) ukupno je naplaćeno gotovo 8 milijardi EUR PDV-a. Rezultati evaluacije pokazuju da je približno 6,8 milijardi EUR PDV-a naplaćeno u okviru sustava „sve na jednom mjestu” za Uniju i „sve na jednom mjestu” za ne-Uniju, što na godišnjoj razini iznosi najmanje 13,6 milijardi EUR. Nadalje, u prvih šest mjeseci naplaćene su približno 2 milijarde EUR PDV-a u vezi s uvozom pošiljki male vrijednosti čija stvarna vrijednost ne prelazi 150 EUR, što na godišnjoj razini iznosi približno 4 milijarde EUR. Od 2 milijarde EUR PDV-a koje su naplaćene u prvih šest mjeseci u vezi s uvozom robe male vrijednosti, gotovo 1,1 milijarda EUR naplaćena je sustavom „sve na jednom mjestu” za uvoz. Paketom je ispunjen cilj postizanja pravednijeg i jednostavnijeg sustava oporezivanja uz zaštitu prihoda država članica od PDV-a.

Provedba paketa pridonijela je i borbi protiv prijevara povezanih s PDV-om. Analiza na temelju carinskih podataka upućuje na to da je osam najvećih trgovaca upisanih u sustav „sve na jednom mjestu” za uvoz bilo odgovorno za približno 91 % svih transakcija prijavljenih za uvoz u EU s pomoću sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz. To je vrlo ohrabrujuća statistika jer pokazuje utjecaj nove odredbe o „pretpostavljanju” za mjesta trgovanja na usklađenost. Prijedlogom se stoga predviđa uvođenje režima pretpostavljenog dobavljača u sektorima smještaja i putničkog prijevoza u okviru ekonomije platformi.

- **Savjetovanja s dionicima**

Glavna uprava Europske Komisije za oporezivanje i carinsku uniju (DG TAXUD) 6. prosinca 2019. organizirala je događanje o PDV-u u digitalnom dobu u Bruxellesu u Belgiji. Na događanju su se okupili dionici koji rade u području PDV-a kako bi razmotrili prilike i izazove koje nove tehnologije donose u području PDV-a. Posebno se raspravljalo o potencijalu upotrebe naprednih tehnologija. Seminar je bio i prilika za dijeljenje nedavnih iskustava država članica s upotrebom digitalnih rješenja za prijavljivanje i naplatu PDV-a te otkrivanje prijevara povezanih s PDV-om.

Komisija je za potrebe rasprava na tehničkoj razini osnovala dvije stručne skupine: skupinu o budućnosti PDV-a i stručnu skupinu za PDV. Na sastancima skupine o budućnosti PDV-a (9. veljače i 6. svibnja 2022.) i stručne skupine za PDV (29. studenoga 2021. i 10. lipnja 2022.) raspravljalo se o različitim pitanjima povezanim s inicijativom za PDV u digitalnom dobu. Podskupina za aspekte ekonomije platformi povezane s PDV-om, koja se sastojala od članova skupine o budućnosti PDV-a i stručne skupine za PDV, imala je zadaću savjetovati DG TAXUD i pomoći mu provođenjem dubinske analize problema povezanih s PDV-om na koje nailaze različiti akteri u ekonomiji platformi. Ishod njihova rada dostupan je na: [2. SKUPINA O BUDUĆNOSTI PDV-a – Zbirka \(europa.eu\)](#).

Održane su i dvije radionice Fiscalisa (svibanj i listopad 2021.) kako bi se prikupile povratne informacije država članica i dionika o privremenom izvješću i nacrtu završnog izvješća studije „PDV u digitalnom dobu”.

Organizirano je i javno savjetovanje, od 20. siječnja do 5. svibnja 2022., u okviru kojeg su dobivena 193 odgovora. U okviru savjetovanja stajališta dionika o tome jesu li postojeća pravila o PDV-u prilagođena digitalnom dobu i o tome kako digitalna tehnologija može pomoći državama članicama u borbi protiv prijevara povezanih s PDV-om te kako može koristiti poduzećima. . Izvješće o savjetovanju dostupno je na stranici javnog savjetovanja o inicijativi: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13186-VAT-in-the-digital-age/public-consultation_hr.

Dionici su se složili da postoji raskorak između starih pravila o PDV-u i današnjeg digitalnog doba.

Ispitanici su se složili da bi zahtjevi za digitalno izvješćivanje o PDV-u mogli biti korisni i jasno su dali prednost rješenju za elektroničko izdavanje računa koje se može upotrebljavati i za njihove interne postupke. Države članice pozvale su na veću autonomiju pri odlučivanju o domaćim zahtjevima za digitalno izvješćivanje.

Dionici su uglavnom prepoznali probleme u području ekonomije platformi, uz manje razlike u stajalištima ovisno o poslovnom modelu ispitanika. Oni na koje bi utjecala odredba o „pretpostavljenom dobavljaču”(tj. platforme) uglavnom su je odbili i prednost dali zadržavanju *statusa quo*.

Dionici su se jednoglasno složili da je potrebno proširiti područje primjene sustava „sve na jednom mjestu”/„sve na jednom mjestu” za uvoz za potrebe upisa u registar obveznika PDV-a. Poduzeća su zatražila i da prijenos porezne obveze bude obvezan za isporuke među poduzećima koje obavljaju osobe bez poslovnog nastana. Podržana je i ideja da sustav „sve na jednom mjestu” za uvoz postane obvezan.

- **Prikupljanje i primjena stručnog znanja**

Komisija je za studiju „PDV u digitalnom dobu” (provedenu od listopada 2020. do ožujka 2022.)⁵¹ upotrijebila analizu koju je provelo društvo Economisti Associati S.r.l. Završno izvješće podneseno je 1. travnja 2022.

Cilj studije bio je najprije procijeniti trenutačnu situaciju u pogledu zahtjeva za digitalno izvješćivanje, obračuna PDV-a u ekonomiji platformi te jedinstvenog upisa u registar obveznika PDV-a i sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz, a zatim ocijeniti učinke nekoliko mogućih inicijativa u okviru politika u tim područjima.

- **Procjena učinka**

Nakon pregleda Odbora za nadzor regulative 22. lipnja 2022. procjena učinka za prijedlog dobila je pozitivno mišljenje (Ares(2022)4634471). Odbor je preporučio dodavanje više pojedinosti, bolje opisivanje metodologija za izradu modela i dodatno pojašnjavanje opcija. Procjena učinka izmijenjena je u skladu s tim kako bi se obuhvatila perspektiva država članica i sektora o ekonomiji platformi, ekonometrijska analiza/ekonometrijske tehnike upotrijebljene za izradu modela temeljito su opisane te su navedene pojedinosti o strukturi zahtjeva za digitalno izvješćivanje povezanih s opcijama.

U procjeni učinka analizirano je nekoliko opcija politike.

- Opcije za **izvješćivanje o PDV-u** bile su u rasponu od jednostavne preporuke za uvođenje zahtjeva za digitalno izvješćivanje na razini EU-a i zahtijevanja podataka u određenom formatu do uvođenja zahtjeva za digitalno izvješćivanje na razini EU-a i nacionalnoj razini.
- Opcije u području **obračuna PDV-a u ekonomiji platformi** bile su u rasponu od pravnih pojašnjenja do uvođenja općenite odredbe o „pretpostavljenom dobavljaču” koja će se primjenjivati na sve prodaje usluga preko platformi.

⁵¹ PDV u digitalnom dobu. Završno izvješće (sv. I.–III.). Posebni ugovor br. 07 kojim se provodi okvirni ugovor br. TAXUD/2019/CC/150.

- Opcije za **upis u registar obveznika PDV-a** odnosile su se na trgovinu unutar EU-a (različiti rasponi proširenja sustava „sve na jednom mjestu” i uvođenje prijenosa porezne obveze za isporuke među poduzećima koje obavljaju osobe koje nemaju poslovni nastan) i uvoz pošiljki male vrijednosti (čime sustav „sve na jednom mjestu” za uvoz postaje obavezan za različite dobavljače, uz određeno ograničenje ili bez njega i uklanjanje praga od 150 EUR za upotrebu sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz).

Analizom je otkriveno da bi se najbolja ravnoteža opcija politike u smislu učinkovitosti, proporcionalnosti i supsidijarnosti postigla kombinacijom uvođenja zahtjeva za digitalno izvješćivanje na razini EU-a, odredbe o „pretpostavljenom dobavljaču” za sektore kratkoročnog iznajmljivanja smještaja i putničkog prijevoza te kombinacijom proširenja sustava „sve na jednom mjestu”, prijenosa porezne obveze i obveznog sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz za platforme.

Očekuje se da će taj pristup od 2023. do 2032. donijeti neto koristi u iznosu od 172 milijarde EUR do 214 milijardi EUR, uključujući uštede u iznosu od 51 milijarde EUR. Te uštede uključuju sljedeće:

- 41,4 milijarde EUR na temelju izvješćivanja o PDV-u (11 milijardi EUR na temelju uklanjanja starih obveza izvješćivanja, 24,2 milijarde EUR na temelju smanjenja troškova rascjepkanosti, 4,3 milijarde EUR ušteda zbog unaprijed ispunjenih prijava PDV-a i 1,9 milijardi EUR koristi od elektroničkog izdavanja računa),
- 0,5 milijardi EUR na temelju pojednostavnjenja i pojašnjenja u području ekonomije platformi, i
- 8,7 milijardi EUR na temelju uklanjanja obveza upisa u registar obveznika PDV-a. Očekuju se i ekološke i socijalne koristi te koristi u smislu automatizacije poslovanja, kao i koristi povezane s funkcioniranjem unutarnjeg tržišta (ravnopravniji uvjeti) i učinkovitošću porezne kontrole.

U skladu s ciljevima održivog razvoja br. 8. i 9.⁵², učinkovitijim i održivijim sustavom PDV-a promiče se gospodarski rast, a digitalnim izvješćivanjem podupire se automatizacija poslovanja i potiču inovacije. U skladu s načelom „digitalizacija kao standard”, uvođenjem digitalnog izvješćivanja štede se papirnati računi, što je dobro za okoliš.

Procjena učinka i njezini prilozi, sažetak i mišljenje Odbora o procjeni učinka dostupni su na stranici savjetovanja na portalu Iznesite svoje mišljenje: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13186-PDV-u-digitalnom-dobu_hr.

- **Primjerenost i pojednostavnjenje propisa**

Ovaj je Prijedlog inicijativa u okviru programa REFIT čiji je cilj modernizacija postojećih pravila o PDV-u i iskorištavanje prilika koje nude digitalne tehnologije⁵³. Očekuje se da će se

⁵² <https://sdgs.un.org/goals>.

⁵³ Program rada Komisije za 2022., Prilog II.: Inicijative u okviru REFIT-a, pododjeljak „Gospodarstvo u interesu građana” (točka 20.).

Prijedlogom uskladiti obračun PDV-a, promicati prekogranične isporuke na jedinstvenom tržištu i poboljšati naplata poreza, čime će se osigurati održivi prihodi tijekom oporavka od pandemije bolesti COVID-19.

Očekuje se da će poduzeća uključena u prekogranične transakcije ostvariti neto koristi od uvođenja Prijedloga. Općenito, uvođenjem zahtjeva za digitalno izvješćivanje na razini EU-a, režima pretpostavljenog dobavljača i jedinstvenog upisa u registar obveznika PDV-a podržat će se načelo „jedan za jedan” ili će se ići još dalje i podržati načelo „jedan za više” uzimajući u obzir višestruke obveze koje su uvela nacionalna tijela. Procjenjuje se da će ukupna ušteda u desetogodišnjem razdoblju od 2023. do 2032. iznositi 51 milijardu EUR, a da će ukupan trošak provedbe (za poduzeća i nacionalne uprave) u istom razdoblju iznositi 13,5 milijardi EUR.

Očekuje se da će uklanjanje rekapitulacijskih izvješća kao posljedica zahtjeva za digitalno izvješćivanje donijeti neto korist poduzećima uključenima u prekogranične transakcije. No poduzeća koja ne posluju prekogranično (velika većina mikropoduzeća i malih poduzeća) pretrpjela bi troškove povezane s uvođenjem digitalnih zahtjeva za izvješćivanje. Ti bi se troškovi djelomično ublažili uvođenjem dodatnih usluga na nacionalnoj razini, kao što su unaprijed ispunjene prijave PDV-a. Kad je riječ o jedinstvenom upisu u registar obveznika PDV-a, očekuje se dodatno smanjenje potrebe za višestrukim upisima u drugim državama članicama te smanjenje administrativnog opterećenja i povezanih troškova za poduzeća koja sudjeluju u prekograničnim isporukama na jedinstvenom tržištu.

Platforma „Fit for Future” uključila je PDV u digitalnom dobu u svoj godišnji program rada za 2022. prepoznajući potencijal te inicijative za smanjenje administrativnog opterećenja u tom području politike⁵⁴. Dokaz na kojem se temelji mišljenje te stručne skupine od 5. prosinca 2022. uzet je u obzir u pripremi ovog Prijedloga.

- **Temeljna prava**

Nije primjenjivo.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Očekuje se da će se na temelju Prijedloga povećati prihodi od PDV-a za države članice. Operativni su ciljevi smanjenje jaza PDV-a za do 4 postotna boda u odnosu na razinu iz 2019., uključujući polazne vrijednosti. Procjenjuje se da će ukupna korist u razdoblju od 2023. do 2032., uključujući dodatne prihode od PDV-a, iznositi od 172 milijarde EUR do 214 milijardi EUR.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja**

Odbor za PDV, savjetodavni odbor za pitanja povezana s PDV-om u kojem sudjeluju predstavnici svih država članica i kojim predsjedaju službenici Komisije iz Glavne uprave za

⁵⁴ [2022 annual work programme - fit for future platform en.pdf \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/economy_finance/2022-annual-work-programme-fit-for-future-platform_en.pdf)

oporezivanje i carinsku uniju (DG TAXUD), nadzirat će provedbu inicijative za PDV u digitalnom dobu te će raspravljati o mogućim problemima s tumačenjem novog zakonodavstva u pojedinim državama članicama i razjasniti ih.

Stalni odbor za administrativnu suradnju (SCAC) bavit će se svim mogućim pitanjima administrativne suradnje među državama članicama koja proizlaze iz novih odredbi obuhvaćenih ovim zakonodavnim paketom. U slučaju potrebe za izradom novog zakonodavstva zatražit će se novo savjetovanje sa skupinom o budućnosti PDV-a i stručnom skupinom za PDV.

Nadalje, Komisija i države članice pratit će i ocjenjivati funkcionira li ova inicijativa na odgovarajući način te u kojoj su mjeri njezini ciljevi ostvareni na temelju pokazatelja utvrđenih u odjeljku 4. procjene učinka priložene ovom Prijedlogu.

- **Dokumenti s objašnjenjima (za direktive)**

Za Prijedlog su potrebni dokumenti s objašnjenjima o prenošenju.

- **Detaljno obrazloženje posebnih odredaba prijedloga**

Platforme: članci 28.a i 46.a, članak 135. stavak 3. te članci 136.b, 172.a, 242.a i 306.

Režim pretpostavljenog dobavljača uvest će se u sektorima kratkoročnog iznajmljivanja smještaja i putničkog prijevoza u okviru ekonomije platformi (članak 28.a). U okviru te mjere, ako osnovni dobavljač ne naplaćuje PDV jer je primjerice fizička osoba ili se koristi posebnim programom za mala poduzeća, platforma će naplatiti i obračunati PDV na osnovnu isporuku. Time će se osigurati ravnopravni uvjeti između platformi koje nude usluge i ostalih tradicionalnih dobavljača koji se smatraju poreznim obveznicima, a da se pritom ne opterećuju osnovni dobavljači koji posluju preko platforme. Model „pretpostavljenog dobavljača” mjera je za pojednostavnjenje kojom se nastoji olakšati naplata PDV-a u posebnim situacijama. To je obično slučaj kad je posrednik u transakciji (tj. platforma) u boljem položaju od osnovnog dobavljača za osiguravanje naplate PDV-a koji se treba platiti za tu transakciju. Razlozi su da bi naplata PDV-a bila preveliko opterećenje za osnovnog dobavljača (npr. ako je osnovni dobavljač fizička osoba ili porezni obveznik koji se koristi posebnim programom za mala poduzeća) ili da je sigurnije naplatiti ga od posrednika (ako osnovni dobavljač nema poslovni nastan u EU-u). Dodatni elementi povezani s praktičnom primjenom mjere sadržani su u pratećem Prijedlogu o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011.

Kako bi se spriječila zloupotreba, pojašnjeno je da transakcija za koju je platforma pretpostavljeni dobavljač ne može biti uključena u posebni program za putničke agente (članak 306.).

Nadalje, uvedena su pojašnjenja postojećeg zakonodavstva o PDV-u u tom području. Ta su pojašnjenja kako slijedi:

- usluga posredovanja koju pruža platforma trebala bi se smatrati uslugom koja se pruža preko posrednika (članak 46.a). Time se omogućuje ujednačena primjena pravila o mjestu isporuke za uslugu posredovanja;

- roba ili usluge koje osnovni dobavljač isporučuje platformi trebale bi biti izuzete od PDV-a bez prava na odbitak (članak 136.b);
- kratkoročno iznajmljivanje smještaja trebalo bi se smatrati sektorom koji je po svojoj prirodi sličan hotelskom sektoru i stoga ne ispunjava uvjete za izuzeće od PDV-a (članak 135.). Time se osigurava da se na pretpostavljenu isporuku platforme krajnjem potrošaču primjenjuje isti obračun PDV-a kao i kad tradicionalni hoteli pružaju usluge krajnjem potrošaču;
- isporuka platforme krajnjem potrošaču ne bi trebala utjecati na pravo platforme na odbitak za njezine aktivnosti (članak 172.a);
- za isporuke na koje se ne primjenjuje model pretpostavljenog dobavljača platforma će biti obvezna čuvati evidenciju povezanu s isporukama između poduzeća (B2B) i između poduzeća i potrošača (B2C) (članak 242.a). Pratećim zakonodavstvom (Prijedlog o izmjeni Uredbe (EU) br. 904/2010) standardizirat će se način na koji će se te informacije prenositi državama članicama. Za isporuke na koje se primjenjuje model pretpostavljenog dobavljača primjenjivat će se uobičajena pravila za obračun PDV-a.

Elektroničko izdavanje računa bit će općenito pravilo za izdavanje računa: članci 217., 218. i 232.

Da bi se Direktiva o PDV-u prilagodila novoj digitalnoj stvarnosti, potrebna je promjena u načinu postupanja s elektroničkim računima. Dosad se u Direktivi o PDV-u jednako tretiralo papirnat i elektroničke račune. Člankom 232. za izdavanje elektroničkih računa zahtijevao se pristanak primatelja. Tim je zahtjevom državama članicama onemogućena primjena obveznog elektroničkog izdavanja računa kao osnove za elektronički sustav izvješćivanja. Osim toga, usporen je razvoj elektroničkih računa jer porezni obveznici nisu mogli prilagoditi svoje sustave izdavanja računa za provedbu potpuno elektroničkog izdavanja računa jer su morali izdavati papirnat račun svaki put kad primatelj nije pristao na elektronički račun.

Prijedlogom se ta situacija mijenja jer je člankom 218. predviđeno da će elektroničko izdavanje računa biti standardni sustav za izdavanje računa. Upotreba papirnatih računa bit će moguća samo u situacijama u kojima ih države članice odobre. To odobrenje ne može obuhvaćati slučajeve koji podliježu obvezama izvješćivanja iz glave XI. poglavlja 6. jer bi se time spriječilo ili otežalo automatsko prijavljivanje podataka. Poreznim obveznicima uvijek će biti dopušteno izdavati elektroničke račune u skladu s europskom normom. Riječ je o normi donesenoj Provedbenom odlukom Komisije (EU) 2017/1870⁵⁵ prema zahtjevu utvrđenom u Direktivi 2014/55/EU. Izdavanje i prijenos elektroničkih računa ne mogu ovisiti o prethodnom odobrenju ili provjeri poreznih tijela države članice da bi se mogli poslati primatelju. Nekim državama članicama odobrena je posebna mjera za primjenu obveznog elektroničkog izdavanja računa ako su provedeni takvi sustavi odobrenja. Te države članice

⁵⁵ Provedbena odluka Komisije (EU) 2017/1870 od 16. listopada 2017. o objavi upućivanja na europsku normu o elektroničkom izdavanju računa i popisa sintaksi u skladu s Direktivom 2014/55/EU Europskog parlamenta i Vijeća.

mogu primjenjivati te sustave samo do 1. siječnja 2028., čime se osigurava konvergencija sa sustavima digitalnog izvješćivanja EU-a.

Kako porezni obveznici ne bi ovisili o odobrenju primatelja da bi mogli izdati elektronički račun, iz Direktive o PDV-u briše se članak 232.

Nadalje, definicija elektroničkog računa u Direktivi o PDV-u mijenja se kako bi se pojam uskladio s onim koji se upotrebljava u Direktivi 2014/55/EU o elektroničkom izdavanju računa u javnoj nabavi, kojom se uređuje elektroničko izdavanje računa u transakcijama između poduzeća i tijela javne uprave. U skladu s tim, upućivanje na elektroničke račune u Direktivi o PDV-u odnosit će se na strukturirane elektroničke račune.

Rok za izdavanje računa za isporuku robe i usluga unutar Zajednice na koje se primjenjuje prijenos porezne obveze: članak 222.

U slučaju izuzetih isporuka robe unutar Zajednice i usluga koje isporučuju porezni obveznici bez poslovnog nastana koji podliježu prijenosu porezne obveze Direktivom o PDV-u predviđa se rok za izdavanje elektroničkog računa koji može trajati do četrdeset pet dana od nastanka oporezivog događaja.

Novi sustav izvješćivanja temelji se na filozofiji pružanja informacija u stvarnom vremenu. Budući da se izvješćivanje temelji na izdavanju računa, takvim će se rokom prekomjerno odgoditi pristizanje informacija o isporukama poreznoj upravi. Iz tog je razloga za izdavanje računa u tim slučajevima člankom 222. određen rok od dva dana nakon nastanka oporezivog događaja.

Ukidanje mogućnosti izdavanja skupnih računa: članak 223.

Cilj je novog sustava izvješćivanja poreznim upravama pružiti informacije o transakcijama gotovo u stvarnom vremenu i potaknuti upotrebu elektroničkih računa. Mogućnost izdavanja skupnih računa za kalendarski mjesec nije u skladu s tim ciljevima. Iz tog se razloga članak 223. briše i više neće biti mogućnosti daljnjeg izdavanja skupnih računa.

Sadržaj računa: članak 226.

Cilj je novog sustava izvješćivanja poreznim upravama pružiti potrebne informacije i pritom smanjiti administrativno opterećenje za porezne obveznike. Da bi se to postiglo, sustav izvješćivanja iskoristit će izdavanje elektroničkog računa za automatizaciju postupka izvješćivanja. No da bi to bilo moguće, nužno je na računu navesti sve informacije koje porezne uprave zahtijevaju u okviru obveze izvješćivanja.

Iz tog je razloga članak 226. izmijenjen kako bi se osiguralo da su na računu navedeni svi podaci o kojima treba izvijestiti. Dodatni podatkovni elementi sadržaja računa uključuju identifikator bankovnog računa na koji će se iznos računa uplatiti, dogovorene datume i iznos svakog plaćanja povezanog s konkretnom transakcijom i, u slučaju računa kojim se mijenja prvotni račun, identifikacija tog prvotnog računa.

Uklanjanje zastarjelih članaka: članak 237.

Člankom 237. predviđena je obveza Komisije da Europskom parlamentu i Vijeću podnese izvješće o učinku pravila o izdavanju računa. Budući da je ta obveza već ispunjena⁵⁶, ne postoji razlog za zadržavanje tog članka u Direktivi o PDV-u.

Sustav digitalnog izvješćivanja za transakcije unutar Zajednice: članci od 262. do 271.

Jedan je od ciljeva inicijative zamijeniti zastarjela rekapitulacijska izvješća sustavom zahtjeva za digitalno izvješćivanje o transakcijama unutar Zajednice, što će omogućiti brže i kvalitetnije informacije za svaku transakciju zasebno. Te će se informacije uzeti u obzir u sustavima analize rizika država članica i pomoći im u borbi protiv prijevара povezanih s PDV-om koje se odnose na trgovinu unutar Zajednice, posebno prijevара s nepostojećim trgovcem unutar Zajednice. U tu se svrhu u glavi XI. poglavlju 6., u kojoj se upućivalo na rekapitulacijska izvješća, sad upućuje na zahtjeve za digitalno izvješćivanje, a u novom odjeljku 1. predmetnog poglavlja upućuje se na zahtjeve za digitalno izvješćivanje o transakcijama unutar Zajednice.

Zahtjevi za digitalno izvješćivanje o transakcijama unutar Zajednice obuhvaćat će iste transakcije koje su bile obuhvaćene rekapitulacijskim izvješćima, uz iznimku aranžmana za premještanje dobara u skladu s uvjetima utvrđenima u članku 17.a, koji će prestati postojati. Iz tog se razloga briše članak 262. stavak 2. Nadalje, isporuke robe i usluga koje podliježu mehanizmu prijenosa porezne obveze u skladu s člankom 194. bit će isto tako uključene u rekapitulacijska izvješća, a time i u zahtjeve za digitalno izvješćivanje.

Člankom 263. predviđene su glavne značajke novog sustava digitalnog izvješćivanja: informacije se moraju prenositi za svaku transakciju zasebno, rok za prijenos podataka je dva radna dana od izdavanja računa ili od datuma na koji je račun trebao biti izdan u slučaju da porezni obveznik nije ispunio svoju obvezu izdavanja računa, podaci se moraju prenijeti elektronički i države članice osigurati će sredstva za prijenos. Konačno, informacije može podnijeti izravno porezni obveznik ili treća osoba u njegovo ime.

Podaci se mogu prenijeti u skladu s europskom normom. Države članice mogu predvidjeti prijenos podataka iz elektroničkih računa izdanih u drugom formatu, pod uvjetom da dopuštaju i upotrebu europske norme. U svakom slučaju, formati podataka koje države članice dopuštaju morat će jamčiti interoperabilnost s europskom normom.

Tom se odredbom državama članicama i poreznim obveznicima omogućuje fleksibilnost u upotrebi različitih formata za prijenos podataka. Ipak, predviđena je najmanje jedna norma koju će prihvaćati sve države članice i koja stoga poduzećima omogućuje podnošenje podataka o transakcijama unutar Zajednice u skladu s europskom normom u bilo kojoj državi članici, bez potrebe za prilagodbom različitim sustavima izvješćivanja.

⁵⁶ Izvješće Komisije Europskom parlamentu i Vijeću o ocjeni učinka pravila o izdavanju računa iz Direktive Vijeća 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (COM(2020) 47).

Člankom 264. stavkom 1. predviđena je obveza podnošenja informacija za svaku transakciju. U osnovi je riječ o istim informacijama koje su se morale podnijeti u rekapitulacijskim izvješćima, ali se navode za svaku transakciju umjesto da su objedinjene prema kupcu. No dodana su nova polja kako bi se poboljšalo otkrivanje prijevара. Ta polja uključuju upućivanje na prethodni račun u slučaju ispravljanja računa, identifikaciju bankovnog računa na koji se uplaćuje iznos računa i datume dogovorene za plaćanje iznosa transakcije. U cilju potpune standardizacije i interoperabilnosti Komisija će donijeti provedbena pravila za definiranje zajedničke elektroničke poruke u tu svrhu.

Člankom 266. državama članicama omogućavalo se da zatraže dodatne informacije o transakcijama unutar Zajednice. Ta je mogućnost u suprotnosti sa željenim usklađivanjem u tom području. Iz tog je razloga taj članak izbrisan iz Direktive o PDV-u kako bi porezni obveznici pri provođenju transakcije unutar Zajednice uvijek podnosili iste informacije, neovisno o državi članici u kojoj se transakcija odvija.

Člankom 268. državama članicama uvedena je obveza prikupljanja podataka od poreznih obveznika koji na njihovu državnom području stječu robu unutar Zajednice ili provode transakcije koje se tretiraju kao takve. U okviru rekapitulacijskih izvješća prikupljanje takvih podataka nije bilo obvezno za države članice.

Zbog zamjene rekapitulacijskih izvješća novim sustavom digitalnog izvješćivanja potrebno je izmijeniti određene članke Direktive o PDV-u koji su sadržavali upućivanja na rekapitulacijska izvješća i zamijeniti ih upućivanjima na novi sustav izvješćivanja. To je slučaj s člancima 42., 138.a, 262., 265. i 267. Ostali članci kojima su uređeni aspekti rekapitulacijskih izvješća i koji nisu više potrebni s obzirom na novi sustav izvješćivanja izbrisani su. To je slučaj s člancima 266., 269., 270. i 271.

Sustav digitalnog izvješćivanja za isporuke robe i usluga uz naknadu na državnom području jedne države članice: članci od 271.a do 273.

Osim zamjene rekapitulacijskih izvješća novim sustavom digitalnog izvješćivanja za transakcije unutar Zajednice, ciljevi inicijative uključuju i usklađivanje postojećih i budućih sustava izvješćivanja za isporuke robe i usluga uz naknadu na državnom području jedne države članice kako bi se izbjeglo administrativno opterećenje koje tako rascjepkani okvir podrazumijeva za porezne obveznike koji posluju prekogranično. Ti će se sustavi uskladiti sa sustavom digitalnog izvješćivanja za transakcije unutar Zajednice, čime će se poreznim obveznicima pojednostavniti usklađivanje jer će u bilo kojoj državi članici moći podnijeti podatke potrebne za domaće transakcije i transakcije unutar Zajednice u istom formatu.

To se usklađivanje postiže na temelju pravila sadržanih u novom odjeljku 2. glave XI. poglavlja 6.

Člankom 271.a stavkom 1. državama članicama dopušta se uspostava sustava izvješćivanja za isporuke robe i usluga među poreznim obveznicima na njihovu državnom području. Člankom 271.a stavkom 2. državama članicama dopušta se uspostava sustava izvješćivanja za sve ostale vrste transakcija. Stavak 2. primjerice obuhvaća izvješćivanje o isporukama robe ili usluga koje je porezni obveznik izvršio prema privatnoj osobi.

Napominje se da je članak 271.a mogućnost, a ne obveza za države članice. No ako odluče uspostaviti sustav izvješćivanja u skladu sa stavkom 1. tog članka, odnosno sustav izvješćivanja za transakcije među poreznim obveznicima na državnom području njihove

države članice, takav će sustav morati biti usklađen sa značajkama utvrđenima u članku 271.b.

Značajke sustava izvješćivanja iz članka 271.b slične su onima osmišljenima za transakcije unutar Zajednice: izvješćivanje za svaku transakciju zasebno, prijenos podataka dva radna dana nakon izdavanja računa ili nakon datuma na koji je račun trebao biti izdan u slučaju da porezni obveznik nije ispunio svoju obvezu izdavanja računa, mogućnost da podatke prenosi izravno porezni obveznik ili da se prenose preko pružatelja usluga i mogućnost da se podaci prenose u skladu s europskom normom. Države članice poreznim obveznicima na raspolaganje mogu staviti dodatne alate za prijenos podataka. Ponovno, cilj je državama članicama i poreznim obveznicima omogućiti dovoljnu fleksibilnost da mogu upotrebljavati različite načine prijenosa podataka, uz predviđanje najmanje jedne norme koju će prihvaćati sve države članice i koja će poduzećima omogućiti podnošenje podataka u skladu s europskom normom u bilo kojoj državi članici, bez potrebe za prilagodbom različitim sustavima izvješćivanja.

Bit će potrebno provjeriti postižu li se reformom sustava izvješćivanja njezini ciljevi smanjenja jaza PDV-a i smanjenja troškova za porezne obveznike koji proizlaze iz rascjepkanosti tih sustava. Iz tog se razloga u članku 271.c od Komisije traži da do ožujka 2033. podnese izvješće o ocjeni rezultata postignutih reformom i prema potrebi prijedlog za prevladavanje ograničenja i dodatno usklađivanje izvješćivanja na nacionalnoj razini. Taj će rok omogućiti ocjenjivanje sustava izvješćivanja nakon njihova potpunog uvođenja, uzimajući u obzir da potpuna prilagodba usklađenim zahtjevima nije nužna do 2028.

Da bi se sustavi izvješćivanja uskladili, nije dovoljno provoditi buduće sustave u skladu sa značajkama utvrđenima u okviru ove inicijative. Države članice koje su već uspostavile sustave izvješćivanja za te transakcije morat će ih prilagoditi značajkama usklađenog sustava izvješćivanja. U tu se svrhu u okviru inicijative zahtijeva da se prilagodba provede najkasnije do 2028.

Člankom 273. državama članicama i dalje se daje sloboda uvođenja onih obveza koje smatraju potrebnima da bi se osigurala pravilna naplata PDV-a i spriječila utaja. No ta je sloboda ograničena u pogledu obveza izvješćivanja, koje se mogu provoditi samo u skladu s odredbama glave XI. poglavlja 6. za transakcije obuhvaćene njihovim područjem primjene.

Jedinstveni upis u registar obveznika PDV-a i poboljšanja postojećih pravila o e-trgovini i maržnog sustava

Izmjene i pojašnjenja postojećeg zakonodavstva o PDV-u uvedeni su kako je utvrđeno u nastavku.

S obzirom na usmjerenost na načelo oporezivanja na odredištu i u skladu s člankom 4. Direktive Vijeća (EU) 2022/542 o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive (EU) 2020/285

u pogledu stopa poreza na dodanu vrijednost⁵⁷ članak 14. stavak 4. točka 1. podtočka (a) mijenja se kako bi se definicija prodaje robe na daljinu unutar Zajednice proširila na rabljenu robu, umjetnine, kolekcionarske predmete i antikvitete. Nadalje, briše se članak 35. i u skladu s tim te se isporuke oporezuju na mjestu odredišta u skladu s člankom 33. točkom (a). To omogućuje primjenu pojednostavnjenog sustava „sve na jednom mjestu” za prijavu prodaje na daljinu, čime se dodatno smanjuje potreba za upisom u registre u više država članica.

Kako bi se smanjio broj prilika za izbjegavanje PDV-a, novim člankom 39.a propisano je da se isporuke umjetnina i antikviteta bez otpreme ili prijevoza (ili isporuke za koje otprema ili prijevoz robe počinje i završava u istoj državi članici) oporezuju u mjestu u kojem kupac ima poslovni nastan, stalno prebivalište ili uobičajeno boravište.

Primjena pravila o pretpostavljenom dobavljaču proširuje se izmjenama članka 14.a. Točnije, kad je riječ o isporukama robe unutar EU-a, stavak 2. mijenja se radi proširenja primjene pravila o pretpostavljenom dobavljaču. Prošireno područje primjene pravila o pretpostavljenom dobavljaču sad će uključivati sve isporuke robe unutar EU-a omogućene upotrebom elektroničkog sučelja, neovisno o tome gdje osnovni dobavljač ima poslovni nastan i koji je status kupca. Nadalje, umetnut je stavak 3. kako bi se predvidjela primjena pravila o pretpostavljenom dobavljaču na određene prijenose vlastite robe koji se omogućuju elektroničkim sučeljem.

Odredbe u Direktivi o PDV-u koje se odnose na aranžmane za premještanje dobara mijenjaju se kako bi se uveo krajnji rok, 31. prosinca 2024., nakon kojeg nije moguće izvršiti nova premještanja dobara u okviru tih aranžmana. Članak 17.a, kojim se uređuju aranžmani za premještanje dobara, dodatno se mijenja umetanjem novog stavka kojim se pojašnjava da će se od 31. prosinca 2025. taj članak prestati primjenjivati. Izmjene koje se uvode odražavaju činjenicu da postojeći aranžmani za premještanje dobara više neće biti potrebni jer je pojednostavnjeni sustav „sve na jednom mjestu” za prijenose vlastite robe sveobuhvatan i uključuje prekogranična kretanja robe koja su trenutačno obuhvaćena aranžmanima za premještanje dobara.

Člankom 59.c propisuje se kalendarski prag od 10 000 EUR, ispod kojeg prekogranične isporuke telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja i elektroničkih usluga te usluga prodaje robe na daljinu unutar Zajednice koje pruža dobavljač s poslovnim nastanom samo u jednoj državi članici EU-a mogu i dalje podlijegati plaćanju PDV-a u državi članici u kojoj porezni obveznik koji isporučuje navedene usluge ima poslovni nastan ili u kojoj se navedena roba nalazi u trenutku početka njezine otpreme ili prijevoza. Osim prekograničnih isporuka telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja i elektroničkih usluga, sad je pojašnjeno da je u taj prag uključena samo prodaja robe koja se isporučuje iz države članice u kojoj porezni obveznik ima poslovni nastan na daljinu unutar Zajednice.

⁵⁷ Direktiva Vijeća (EU) 2022/542 od 5. travnja 2022. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive (EU) 2020/285 u pogledu stopa poreza na dodanu vrijednost.

Izmjenom članka 66. pojašnjava se vrijeme nastanka oporezivog događaja za isporuke u okviru pojednostavnjenih sustava „sve na jednom mjestu” za ne-Uniju i „sve na jednom mjestu” za Uniju.

Novim člankom 143. stavkom 1.a predviđa se donošenje provedbenog akta kojim se uvode posebne mjere za sprečavanje određenih oblika utaje ili izbjegavanja poreza boljim osiguravanjem pravilne upotrebe i provjere identifikacijskog broja za PDV dobavljača ili posrednika koji djeluje u njegovo ime u sustavu „sve na jednom mjestu” za uvoz jer je taj broj potreban za primjenu izuzeća navedenog u članku 143. stavku 1. točki (ca).

Da bi se dodatno smanjila potreba za upisom u registar u državi članici u kojoj dolazi do oporezivanja domaće isporuke između poduzeća, na temelju izmjene članka 194. države članice obvezne su prihvatiti primjenu mehanizma prijenosa porezne obveze ako dobavljač koji nema poslovni nastan u svrhe PDV-a u državi članici u kojoj je potrebno platiti PDV isporuči robu osobi koja je identificirana u svrhu PDV-a u toj državi članici. Tom će se reformom osigurati da se u takvim okolnostima dobavljač koji nije ondje identificiran ne mora upisati u registar u toj državi članici. Nadalje, izmjenom se isporuke robe na koju se primjenjuje maržni sustav izuzimaju iz obvezne primjene mehanizma prijenosa porezne obveze. Da bi se osiguralo odgovarajuće daljnje praćenje robe, ta se vrsta isporuka sad treba navesti u rekapitulacijskom izvješću iz članka 262.

Budući da novi pojednostavnjeni sustav „sve na jednom mjestu” za prijenose vlastite robe uključuje prekogranična kretanja robe koja su trenutačno obuhvaćena aranžmanima za premještanje dobara, izmjenama članka 243. stavka 3. i članka 262. stavka 2. odredbe u Direktivi o PDV-u koje se odnose na aranžmane za premještanje dobara uklanjaju se s učinkom od 1. siječnja 2026. jer više nisu potrebne. Kako je prethodno spomenuto, predviđen je vremenski okvir od 12 mjeseci da bi se aranžmani za premještanje dobara izvršeni do 31. prosinca 2024. mogli dovršiti.

Izmjenom članka 359. područje primjene sustava „sve na jednom mjestu” za ne-Uniju proširuje se na isporuke usluga koje poduzeća izvan EU-a pružaju svim osobama koje nisu porezni obveznici, čak i ako nemaju stalno prebivalište ni uobičajeno boravište u državi članici.

Izmjenom članka 365. pojašnjava se rok do kojeg je moguće izmijeniti relevantne prijave PDV-a u sustavu „sve na jednom mjestu” za ne-Uniju. Izmjene se sad mogu unositi u istoj prijavi ako se unesu do roka kad se prijava mora podnijeti.

Za potrebe sustava „sve na jednom mjestu” za Uniju novim se stavcima članka 369.a proširuje definicija države članice potrošnje kako bi se obuhvatile isporuke robe u skladu s člancima 36. (isporuka robe s instalacijom ili montažom), 37. (isporuka robe na brodovima, u zrakoplovima ili vlakovima) i 39. (isporuka plina, električne energije, grijanja i hlađenja) te isporuke robe na domaćem tržištu.

U članku 369.b utvrđuje se da se sustav „sve na jednom mjestu” za Uniju može upotrebljavati i za prethodno navedene vrste isporuka ako se roba isporučuje osobama koje nisu porezni obveznici (ili poreznim obveznicima ili pravnim osobama koje nisu porezni obveznici, a čije stjecanje robe unutar Zajednice ne podliježe PDV-u u skladu s člankom 3. stavkom 1. Direktive 2006/112/EZ). Nadalje, program se može primjenjivati i za isporuke robe na koju se

primjenjuje maržni sustav na domaćem tržištu bilo kojem drugom poreznom obvezniku ako isporuku u okviru maržnog sustava vrši oporezivi preprodavatelj.

Izmjenom članka 369.g stavka 1. i novim stavcima mijenja se sadržaj prijave u okviru sustava „sve na jednom mjestu” za Uniju kako bi se omogućilo uključivanje navedenih isporuka.

Izmjenom članka 369.g stavka 2. i novim stavkom 2.a pojašnjavaju se informacije koje se trebaju navesti u prijavi u okviru sustava „sve na jednom mjestu” za Uniju u vezi s navedenim isporukama te se navodi da su isporuke robe s nultom stopom i na druge načine izuzete isporuke robe obuhvaćene sustavom „sve na jednom mjestu” za Uniju i stoga se moraju prijaviti.

Izmjenom članka 369.g stavka 3. navodi se da prijave u okviru sustava „sve na jednom mjestu” za Uniju moraju uključivati isporuke robe s nultom stopom i na druge načine izuzete isporuke robe obuhvaćene posebnim programom.

Izmjenom u članku 369.g stavku 4. pojašnjava se da se izmjene prijave PDV-a u sustavu „sve na jednom mjestu” za Uniju nakon roka do kojeg se prijava trebala podnijeti trebaju izvršiti u sljedećoj prijavi.

Izmjenom u članku 369.j utvrđuje se da u prijavi PDV-a u okviru sustava „sve na jednom mjestu” za Uniju odbitak nije moguć, nego da će se PDV vratiti u skladu s odgovarajućim sustavom povrata.

Novim stavkom u članku 369.m upotreba sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz postaje obvezna za elektronička sučelja koja kao pretpostavljeni dobavljač omogućuju određenu prodaju uvezene robe na daljinu.

Članak 369.p mijenja se kako bi se propisalo da prije početka upotrebe posebnog programa za uvoz (sustav „sve na jednom mjestu” za uvoz) porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime mora navesti državi članici identifikacije status poreznog obveznika kao pretpostavljenog dobavljača u pogledu prodaje robe uvezene u EU na daljinu.

Izmjenom u članku 369.r i novim stavcima propisuje se da će porezni obveznik biti isključen iz sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz ako se ne pridržava njegovih pravila, osim ako je navedeni porezni obveznik obavezan upotrebljavati taj program kao pretpostavljeni dobavljač. Ako takav pretpostavljeni dobavljač neprekidno krši pravila povezana s tim posebnim programom, snosit će druge sankcije umjesto isključenja iz programa.

Izmjenom članka 369.t stavka 2. pojašnjava se rok do kojeg se mogu unijeti izmjene relevantnih prijava PDV-a za sustav „sve na jednom mjestu” za uvoz. Ako se izmjene trebaju unijeti nakon roka za predaju prijave, to se mora izvršiti u sljedećoj prijavi.

Izmjenom članka 369.w utvrđuje se da se u okviru posebnog programa PDV neće odbiti, nego će biti izvršen povrat u skladu s odgovarajućim sustavom povrata.

Novim člancima od 369.xa do 369.xk propisuje se primjena novog programa posebno osmišljenog za pojednostavnjenje obveza usklađivanja s pravilima o PDV-u povezanima s određenim prijenosima vlastite robe.

Članak 369.xa sadržava definicije koje se primjenjuju na novi program za prijenose vlastite robe. Kapitalna dobra, odnosno roba na koju se ne primjenjuje puno pravo na odbitak u državi članici u kojoj se odvija stjecanje unutar Zajednice, izuzimaju se iz posebnog programa.

U članku 369.xb utvrđuje se područje primjene programa. Svaki porezni obveznik koji prenosi vlastitu robu kako je definirano člankom 369.xa može se registrirati za primjenu tog posebnog programa, a u tom će slučaju svi relevantni prijenosi biti obuhvaćeni posebnim programom.

Člankom 369.xc od poreznih obveznika koji se koriste tim programom zahtijeva se da elektroničkim putem obavijeste svoju državu članicu identifikacije u slučaju početka, prekida ili relevantnih izmjena oporezivih djelatnosti obuhvaćenih tim posebnim programom.

Člankom 369.xd propisuje se da porezni obveznik koji se koristi tim posebnim programom u svrhu prijenosa obuhvaćenih tim programom može biti upisan u registar samo u jednoj državi članici identifikacije. U svrhu identifikacije u okviru posebnog programa za prijenos vlastite robe država članica identifikacije upotrebljava osobni identifikacijski broj za PDV koji je već dodijeljen poreznom obvezniku u vezi s njegovim obvezama u okviru unutarnjeg sustava.

Člankom 369.xe predviđene su okolnosti u kojima se porezni obveznici koji se koriste programom za prijenose vlastite robe izuzimaju iz tog programa, uključujući, među ostalim, situaciju kad neprekidno krše pravila programa ili prestanu obavljati relevantne djelatnosti.

Člankom 369.xf utvrđuje se da se prijave PDV-a moraju podnositi svaki mjesec elektroničkim putem, čak i ako se nije obavljala nikakva relevantna djelatnost.

U članku 369.xg opisuju se informacije koje mora sadržavati mjesečna prijava PDV-a i utvrđuje se da se izmjene prijave nakon roka za njihovu predaju moraju izvršiti u sljedećoj prijavi.

Člankom 369.xh utvrđuju se zahtjevi u vezi s valutom koja će se upotrebljavati u prijavi PDV-a.

Člankom 369.xi utvrđuje se da su stjecanja unutar Zajednice za prijenose vlastite robe u okviru programa izuzeta u državi članici u koju se roba otprema ili prevozi.

Člankom 369.xj utvrđuje se da odbitak nije moguć u navedenoj prijavi PDV-a, nego se povrat PDV-a vrši u skladu s odgovarajućim sustavom povrata ili odbija kao pretporez u nacionalnoj prijavi PDV-a države članice ako je porezni obveznik već identificiran u svrhu PDV-a u državi članici za djelatnosti koje nisu obuhvaćene posebnim programom.

Člankom 369.xk utvrđuju se obveze vođenja evidencije za porezne obveznike koji se koriste posebnim programom za prijenose vlastite robe.

Prijedlog

DIREKTIVE VIJEĆA**o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu pravila o PDV-u za digitalno doba**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 113.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta¹,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora²,

u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Rast digitalnog gospodarstva znatno utječe na funkcioniranje sustava PDV-a u Uniji, koji nije prikladan za nove modele digitalnog poslovanja i ne omogućuje potpuno iskorištavanje podataka dobivenih digitalizacijom. Direktiva Vijeća 2006/112/EZ³ trebala bi se izmijeniti kako bi se taj razvoj uzeo u obzir.
- (2) Obveze izvješćivanja o PDV-u trebale bi se prilagoditi kako bi se svladali izazovi ekonomije platformi i kako bi se smanjila potreba za višestrukim upisima u registre obveznika PDV-a u Uniji.
- (3) Gubitak prihoda od PDV-a, poznat kao „jaz PDV-a”, bio je procijenjen na 93 milijarde EUR⁴ u Uniji 2020., a znatan dio tog gubitka posljedica je prijevara, posebno prijevara s nepostojećim trgovcem unutar Zajednice⁵, i procjenjuje se na iznos od 40 do 60 milijardi EUR⁶. U završnom izvješću Konferencije o budućnosti Europe građani pozivaju na „usklađivanje i koordinacij[u] poreznih politika u

¹ SL C , , str. .

² SL C , , str. .

³ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1.).

⁴ Jaz PDV-a ukupna je razlika između očekivanog prihoda od PDV-a na temelju zakonodavstva o PDV-u i pomoćnih propisa te stvarno naplaćenog iznosa:
https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-gap_en

⁵ Europol: <https://www.europol.europa.eu/crime-areas-and-statistics/crime-areas/economic-crime/mtic-missing-trader-intra-community-fraud>

⁶ Europski revizorski sud:
https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR15_24/SR_VAT_FRAUD_HR.pdf

državama članicama EU-a kako bi se spriječili utaja i izbjegavanje plaćanja poreza” i „promicanje suradnje među državama članicama EU-a kako bi se osiguralo da sva poduzeća u EU-u plaćaju svoj dio poreza”. Inicijativa za PDV u digitalnom dobu dosljedna je s tim ciljevima.

- (4) Kako bi se povećala naplata poreza na prekogranične transakcije i ukinula postojeća rascjepkanost koja proizlazi iz primjene različitih sustava izvješćivanja u državama članicama, trebala bi se utvrditi pravila za zahtjeve za digitalno izvješćivanje na razini Unije. Na temelju takvih pravila informacije bi se poreznim upravama trebale pružati za svaku transakciju zasebno kako bi se omogućila unakrsna usporedba podataka, povećali kapaciteti kontrole poreznih uprava i postigao odvratajući učinak u pogledu nepoštovanja pravila te pritom smanjili troškovi usklađivanja za poduzeća koja posluju u različitim državama članicama i uklonile prepreke na unutarnjem tržištu.
- (5) Kako bi se olakšala automatizacija postupka izvješćivanja za porezne obveznike i porezne uprave, transakcije koje se trebaju prijaviti poreznim upravama trebale bi se dokumentirati u elektroničkom obliku. Elektroničko izdavanje računa trebalo bi postati standardni sustav za izdavanje računa. Ipak, državama članicama trebalo bi omogućiti da za isporuke na domaćem tržištu odobre druga sredstva. Izdavanje elektroničkih računa koje provodi dobavljač i njihov prijenos kupcu ne bi trebali ovisiti o prethodnom odobrenju ili provjeri porezne uprave.
- (6) Definicija elektroničkog računa trebala bi se uskladiti s definicijom iz Direktive 2014/55/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁷ kako bi se postigla standardizacija u području izvješćivanja o PDV-u.
- (7) Kako bi se sustav izvješćivanja o PDV-u učinkovito primjenjivao, informacije trebaju do porezne uprave stići bez odgode. Stoga bi se za prekogranične transakcije trebao utvrditi rok za izdavanje računa od dva radna dana nakon nastanka oporezivog događaja.
- (8) Elektronički račun trebao bi olakšati automatizirani prijenos podataka poreznoj upravi za potrebe kontrole. U tu bi svrhu elektronički račun trebao sadržavati sve podatke koji se poslije trebaju prenijeti poreznoj upravi.
- (9) Uvođenje elektroničkog računa kao standardne metode za dokumentiranje transakcija za potrebe PDV-a neće biti moguće ako upotreba elektroničkog računa i dalje bude ovisila o pristanku primatelja. Stoga pristanak ne bi više trebao biti nužan za izdavanje elektroničkih računa.
- (10) Komisija je ispunila svoju obvezu podnošenja izvješća Europskom Parlamentu i Vijeću o učinku pravila o izdavanju računa koja se primjenjuju od 1. siječnja 2013., a posebno o tome u kojoj su mjeri ta pravila stvarno dovela do smanjenja administrativnog opterećenja za poduzeća, kako je propisano člankom 237. Direktive 2006/112/EZ. Budući da je ta obveza ispunjena, trebala bi se ukloniti iz te direktive.
- (11) Trebalo bi ukloniti obvezu podnošenja rekapitulacijskih izvješća za izvješćivanje o transakcijama unutar Zajednice jer područje primjene zahtjeva za digitalno

⁷ Direktiva 2014/55/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o elektroničkom izdavanju računa u javnoj nabavi (SL L 133, 6.5.2014., str. 1.).

izvješćivanje o transakcijama unutar Zajednice obuhvaća iste transakcije, ali s bržim i detaljnijim informacijama. Zahtjevi za digitalno izvješćivanje obuhvaćaju iste transakcije kao i rekapitulacijska izvješća, uz iznimku transakcija u okviru aranžmana za premještanje dobara, navedenih u članku 17.a Direktive 2006/112/EZ, koje bi trebalo prijaviti s pomoću sustava „sve na jednom mjestu”.

- (12) Kako bi se poreznim obveznicima olakšao prijenos podataka o računima, države članice trebale bi poreznim obveznicima staviti na raspolaganje potrebna sredstva za takav prijenos, koja bi trebala omogućiti da podatke šalje izravno porezni obveznik ili treća osoba u ime poreznog obveznika.
- (13) Iako bi informacije koje se šalju na temelju zahtjeva za digitalno izvješćivanje o transakcijama unutar Zajednice trebale biti slične informacijama koje su slale u okviru rekapitulacijskih izvješća, od poreznih je obveznika potrebno zatražiti da navedu dodatne podatke, uključujući bankovne podatke i iznose plaćanja, kako bi porezne uprave mogle pratiti ne samo robu nego i financijske tokove.
- (14) Trebalo bi izbjegavati nametanje nepotrebnog administrativnog opterećenja poreznim obveznicima koji posluju u različitim državama članicama. Stoga bi takvi porezni obveznici trebali moći dostaviti potrebne podatke poreznim upravama s pomoću europske norme utvrđene u Provedbenoj odluci Komisije (EU) 2017/1870⁸, kojom se ispunjava zahtjev iz članka 3. stavka 1. Direktive 2014/55/EU u pogledu uspostave europske norme za semantički podatkovni model osnovnih elemenata elektroničkog računa. Državama članicama trebalo bi omogućiti da predvide dodatne načine za izvješćivanje o podacima koji bi određenim poreznim obveznicima mogli biti jednostavniji za primjenu.
- (15) Kako bi se postiglo potrebno usklađivanje izvješćivanja o podacima o transakcijama unutar Zajednice, podaci o kojima se izvješćuje trebali bi biti jednaki u svim državama članicama, bez mogućnosti da države članice zahtijevaju dodatne podatke.
- (16) Važan element u borbi protiv prijevara povezanih s PDV-om koje se odnose na transakcije unutar Zajednice jest usporedba podataka koje je prijavio dobavljač s podacima koje je prijavio kupac. U tu bi se svrhu od osobe koja stječe robu i primatelja usluga trebalo zatražiti da prijave podatke o svojim transakcijama unutar Zajednice.
- (17) Nekoliko država članica uvelo je različite zahtjeve za izvješćivanje o transakcijama na svojem državnom području, što je uzrokovalo znatno administrativno opterećenje poreznim obveznicima koji posluju u različitim državama članicama zbog potrebe za prilagodbom računovodstvenih sustava tim zahtjevima. Kako bi se izbjegli troškovi koji proizlaze iz takvog odstupanja, sustavi koji se primjenjuju u državama članicama za izvješćivanje o isporukama robe i usluga uz naknadu među poreznim obveznicima na njihovu državnom području trebali bi biti usklađeni sa značajkama sustava koji se primjenjuje za transakcije unutar Zajednice. Države članice trebale bi staviti na raspolaganje elektronička sredstva za prijenos podataka i, kao u slučaju transakcija

⁸ Provedbena odluka Komisije (EU) 2017/1870 od 16. listopada 2017. o objavi upućivanja na europsku normu o elektroničkom izdavanju računa i popisa sintaksi u skladu s Direktivom 2014/55/EU Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 266, 17.10.2017., str. 19.).

unutar Zajednice, porezni bi obveznici trebali moći dostaviti podatke u skladu s europskom normom utvrđenom u Provedbenoj odluci (EU) 2017/1870, iako bi relevantna država članica mogla predvidjeti dodatne načine prijenosa podataka. Podatke bi trebao moći izravno slati porezni obveznik ili treća osoba u ime poreznog obveznika.

- (18) Države članice ne bi trebale biti obvezne primjenjivati zahtjev za digitalno izvješćivanje za isporuke robe i usluga uz naknadu među poreznim obveznicima na svojem državnom području. No ako uvedu taj zahtjev u budućnosti, trebale bi ga uskladiti sa zahtjevima za digitalno izvješćivanje o transakcijama unutar Zajednice. Države članice koje su već uspostavile sustav izvješćivanja za te transakcije trebale bi prilagoditi te sustave kako bi osigurale da se o podacima izvješćuje u skladu sa zahtjevima za digitalno izvješćivanje o transakcijama unutar Zajednice.
- (19) Kako bi se ocijenila djelotvornost zahtjeva za digitalno izvješćivanje, Komisija bi trebala pripremiti izvješće o ocjeni učinka zahtjeva za digitalno izvješćivanje na smanjenje jaza PDV-a te na troškove provedbe i usklađivanja za porezne obveznike i porezne uprave kako bi se provjerilo jesu li ostvareni ciljevi sustava ili su potrebne dodatne prilagodbe.
- (20) Države članice trebale bi moći nastaviti provoditi druge mjere za osiguravanje pravilne naplate PDV-a i sprečavanje utaje. S druge strane, ne bi trebale moći uvoditi dodatne obveze izvješćivanja za transakcije obuhvaćene zahtjevima za digitalno izvješćivanje.
- (21) Ekonomija platformi dovela je do određenih poteškoća u primjeni pravila o PDV-u, posebno u pogledu utvrđivanja poreznog statusa pružatelja usluge i jednakih uvjeta između malih i srednjih poduzeća (MSP-ovi) i drugih poduzeća.
- (22) Ekonomija platformi uzrokovala je neopravdano narušavanje tržišnog natjecanja između isporuka koje se pružaju preko internetskih platformi i izuzete su iz oporezivanja PDV-om te isporuka koje se pružaju u tradicionalnoj ekonomiji i podliježu plaćanju PDV-a. Narušavanje je najistaknutije u dva najveća sektora ekonomije platformi nakon e-trgovine, odnosno u sektorima kratkoročnog iznajmljivanja smještaja i putničkog prijevoza.
- (23) Stoga je potrebno utvrditi pravila za otklanjanje narušavanja tržišnog natjecanja u sektorima kratkoročnog iznajmljivanja smještaja i putničkog prijevoza promjenom uloge koju platforme imaju u naplati PDV-a (tako što postaju „pretpostavljeni dobavljač”). Prema tom modelu platforme bi trebale biti obvezne naplatiti PDV ako ga je potrebno platiti, ali ga osnovni dobavljač ne naplaćuje jer je primjerice fizička osoba ili porezni obveznik koji se koristi posebnim programom za mala poduzeća.
- (24) Države članice različito tumače mjesto isporuke usluge posredovanja koju platforme pružaju osobama koje nisu porezni obveznici. Stoga to pravilo treba pojasniti.
- (25) Neke države članice pozivaju se na članak 135. stavak 2. Direktive 2006/112/EZ za primjenu izuzeća od obveze PDV-a na kratkoročno iznajmljivanje smještaja. Kako bi se zajamčili jednako postupanje i dosljednost te pritom nastavio rad na otklanjanju narušavanja tržišnog natjecanja u sektoru smještaja, trebalo bi pojasniti da se to izuzeće ne odnosi na kratkoročno iznajmljivanje smještaja. Kriteriji koji se upotrebljavaju za utvrđivanje kratkoročnog iznajmljivanja smještaja, za koje se smatra da ima sličnu funkciju hotelskom sektoru, trebaju se primjenjivati samo za potrebe ove Direktive i njima se ne dovode u pitanje definicije koje se upotrebljavaju u ostalom zakonodavstvu Unije. Ovom se Direktivom dakle ne stvara definicija kratkoročnog iznajmljivanja smještaja na razini EU-a.

- (26) Kako bi se izbjeglo nenamjerno uključivanje platformi koje obavljaju pretpostavljene isporuke u posebnu odredbu za putničke agente ili obratno, transakcije za koje je platforma pretpostavljeni dobavljač trebale bi se izuzeti iz te posebne odredbe.
- (27) Ovim se Prijedlogom ne dovode u pitanje pravila utvrđena drugim pravnim aktima Unije, posebno Uredbom (EU) 2022/2065 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. listopada 2022. o jedinstvenom tržištu digitalnih usluga i izmjeni Direktive 2000/31/EZ (Akt o digitalnim uslugama)⁹ kojom se uređuju drugi aspekti pružanja usluga internetskih platformi, kao što su obveze koje se odnose na pružatelje internetskih platformi koje potrošačima omogućuju sklapanje ugovora na daljinu s trgovcima.
- (28) Direktivama Vijeća (EU) 2017/2455¹⁰ i 2019/1995¹¹ izmijenjena je Direktiva 2006/112/EZ u pogledu pravila o PDV-u kojima se uređuje oporezivanje prekograničnih aktivnosti e-trgovine između poduzeća i potrošača u Uniji. Tim direktivama o izmjeni smanjena su narušavanja tržišnog natjecanja, poboljšana je administrativna suradnja i uveden je niz pojednostavnjenja. Iako su izmjene uvedene tim direktivama koje se primjenjuju od 1. srpnja 2021. u velikoj mjeri uspješne, utvrđena je potreba za određenim poboljšanjima.
- (29) U tu svrhu trebalo bi pojasniti neka od važećih pravila. To uključuje pravilo o izračunu kalendarskog praga od 10 000 EUR utvrđeno u članku 59.c Direktive 2006/112/EZ, ispod kojeg isporuke telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja i elektroničkih usluga te usluga prodaje robe na daljinu unutar Zajednice koje pruža dobavljač s poslovnim nastanom samo u jednoj državi članici mogu i dalje podlijevati plaćanju PDV-a u državi članici u kojoj porezni obveznik koji isporučuje navedene usluge ima poslovni nastan ili u kojoj se navedena roba nalazi u trenutku početka njezine otpreme ili prijevoza. Članak 59.c Direktive 2006/112/EZ trebao bi se izmijeniti kako bi se obračunom praga od 10 000 EUR obuhvatila samo prodaja robe na daljinu unutar Zajednice koja se isporučuje iz države članice u kojoj porezni obveznik ima poslovni nastan, a ne prodaja na daljinu iz zaliha robe u drugoj državi članici.
- (30) Direktiva 2006/112/EZ trebala bi se izmijeniti i kako bi se pojasnilo da su područjem primjene posebnog programa za usluge koje isporučuju porezni obveznici bez poslovnog nastana u Zajednici (program za ne-Uniju) obuhvaćene sve isporuke usluga između poduzeća i potrošača koje unutar Unije pružaju porezni obveznici s poslovnim nastanom izvan Unije, a ne samo isporuke usluga kupcima s poslovnim nastanom u Uniji. Nakon uvođenja novih pravila o stopama PDV-a Direktivom Vijeća (EU) 2022/542¹² i predviđenog stupanja na snagu novih pravila o MSP-ovima¹³ te kako bi

⁹ Uredba (EU) 2022/2065 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. listopada 2022. o jedinstvenom tržištu digitalnih usluga i izmjeni Direktive 2000/31/EZ (Akt o digitalnim uslugama) (SL L 277, 27.10.2022., str. 1.–102.)

¹⁰ Direktiva Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu (SL L 348, 29.12.2017., str. 7.).

¹¹ Direktiva Vijeća (EU) 2019/1995 od 21. studenoga 2019. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu odredaba koje se odnose na prodaju robe na daljinu i određene isporuke robe na domaćem tržištu

¹² Direktiva Vijeća (EU) 2022/542 od 5. travnja 2022. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive (EU) 2020/285 u pogledu stopa poreza na dodanu vrijednost (SL L 107, 6.4.2022., str. 1.).

se obuhvatile iznimke iz članka 151. Direktive 2006/112/EZ o isporukama robe i usluga među ostalim u okviru diplomatskih i konzularnih aranžmana te određenim drugim međunarodnim tijelima, potrebno je proširiti i sustav „sve na jednom mjestu” za Uniju iz glave XII. poglavlja 6. odjeljka 3. Direktive 2006/112/EZ na način da su isporuke s nultom stopom i isporuke izuzete od PDV-a obuhvaćene područjem primjene tog sustava, primjerice isporuke malih i srednjih poduzeća (MSP-ovi). Nadalje, Direktiva 2006/112/EZ trebala bi se izmijeniti kako bi se pojasnio rok do kojeg porezni obveznik koji se koristi posebnim programom može izmijeniti relevantne prijave PDV-a u okviru triju postojećih pojednostavnjenih programa, odnosno sustava „sve na jednom mjestu” za ne-Uniju, sustava „sve na jednom mjestu” za Uniju i sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz. Pojašnjenje će poreznim obveznicima registriranima za te programe omogućiti unošenje izmjena u relevantnim prijavama PDV-a do roka za predaju prijave. Konačno, trebalo bi jasno definirati trenutak nastanka oporezivog događaja za isporuke u okviru pojednostavnjenog sustava „sve na jednom mjestu” za Uniju i ne-Uniju kako bi se izbjegle razlike u primjeni pravila među državama članicama.

- (31) Identifikacija za PDV u pravilu je potrebna u svakoj državi članici u kojoj se provode oporezive transakcije. Međutim, kako bi se smanjio broj slučajeva u kojima su potrebni višestruki upisi u registre obveznika PDV-a, Direktivom (EU) 2017/2455 u Direktivu 2006/112/EZ uveden je niz mjera za smanjenje potrebe za višestrukim upisima u registre obveznika PDV-a. Kako bi se dodatno smanjila potreba za višestrukim upisima u registre obveznika PDV-a, utvrđen je niz mjera proširenja za potporu cilju jedinstvenog upisa u registar obveznika PDV-a u Uniji. Stoga bi se trebala utvrditi pravila za te mjere proširenja.
- (32) Među ostalim mjerama, Direktivom (EU) 2017/2455 prošireno je područje primjene minisustava „sve na jednom mjestu” kako bi postao širi sustav „sve na jednom mjestu” i obuhvatio sve prekogranične isporuke usluga u Uniji osobama koje nisu porezni obveznici i sve prodaje robe na daljinu unutar Zajednice. Iznimno, i elektronička sučelja, kao što su mjesta trgovanja i platforme, koja postaju pretpostavljeni dobavljači za određene isporuke robe unutar Unije mogu prijaviti određene isporuke robe na domaćem tržištu u okviru sustava „sve na jednom mjestu” za Uniju. Radi potpore ostvarenju cilja jedinstvenog upisa u registar obveznika PDV-a područje primjene sustava „sve na jednom mjestu” za Uniju trebalo bi se dodatno proširiti kako bi se obuhvatile ostale isporuke robe, uključujući domaće isporuke robe između poduzeća i potrošača u Uniji koje obavljaju porezni obveznici koji nisu identificirani u svrhu PDV-a u državi članici potrošnje, čime bi se osiguralo da se poduzeća ne moraju upisati u registar obveznika PDV-a u svakoj državi članici u kojoj dolazi do isporuke robe potrošačima. Nadalje, područje primjene sustava „sve na jednom mjestu” za Uniju trebalo bi se proširiti kako bi se obuhvatile i isporuke robe na koju se primjenjuje maržni sustav na domaćem tržištu bilo kojoj osobi ako tu robu isporučuje porezni obveznik (oporezivi preprodavatelj) koji nije identificiran u državi članici u

¹³ Direktiva Vijeća (EU) 2020/285 od 18. veljače 2020. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u pogledu posebne odredbe za mala poduzeća i Uredbe (EU) br. 904/2010 u pogledu administrativne suradnje i razmjene informacija u svrhe praćenja ispravne primjene posebne odredbe za mala poduzeća (SL L 62, 2.3.2020., str. 13.).

kojoj se odvija isporuka robe. Ta bi izmjena omogućila da oporezivi preprodavatelji iskoriste pojednostavnjenja sustava „sve na jednom mjestu” te da se PDV koji se treba platiti za te isporuke prijavi i plati u jednoj državi članici identifikacije u okviru proširenog sustava „sve na jednom mjestu” za Uniju.

- (33) PDV obično naplaćuje i obračunava dobavljač robe ili usluga. No u određenim okolnostima države članice mogu propisati da je prema mehanizmu prijenosa porezne obveze primatelj isporuke, a ne dobavljač, dužan obračunati potreban PDV. Kako bi se dodatno pridonijelo cilju jedinstvenog upisa u registar obveznika PDV-a u Uniji, trebala bi se utvrditi pravila za obveznu primjenu mehanizma prijenosa porezne obveze za države članice u situacijama u kojima dobavljač nema poslovni nastan za potrebe PDV-a u državi članici u kojoj je potrebno platiti PDV. Dobavljač koji isporučuje robu ili usluge osobi identificiranoj u svrhu PDV-a u državi članici u kojoj se isporuka oporezuje trebao bi imati pravo primijeniti prijenos porezne obveze. Za potrebe kontrole takve bi se isporuke trebale navesti u rekapitulacijskom izvješću.
- (34) Direktivom (EU) 2017/2455 u Direktivu 2006/112/EZ uvedena je odgovornost elektroničkih sučelja, kao što su mjesta trgovanja i platforme, kad djeluju kao pretpostavljeni dobavljač i omogućuju određene isporuke robe potrošačima u Uniji. Pravilo o pretpostavljenom dobavljaču u slučaju isporuka robe unutar Unije trenutačno je ograničeno na isporuke robe osobama koje nisu porezni obveznici ako tu robu u Uniji isporučuju porezni obveznici koji nemaju poslovni nastan u Uniji. Kako bi se izjednačili uvjeti za trgovce u Uniji i izvan Unije te smanjili troškovi prekograničnog poslovanja unutar Unije, trebalo bi donijeti mjere za dodatno smanjivanje tereta usklađivanja za prodavatelje u Uniji koji posluju preko elektroničkih sučelja. U skladu s proširenim područjem primjene pravilo o pretpostavljenom dobavljaču uključivalo bi sve isporuke robe unutar Unije omogućene elektroničkim sučeljem, neovisno o tome gdje osnovni dobavljač ima poslovni nastan i koji je status kupca.
- (35) Direktivom (EU) 2017/2455 u Direktivu 2006/112/EZ uvedeno je posebno pojednostavnjenje, sustav „sve na jednom mjestu” za uvoz, osmišljeno kako bi se smanjio teret usklađivanja s pravilima o PDV-u povezan s uvozom određene robe male vrijednosti za potrošače u Uniji. U skladu s tim, porezni obveznici koji se odluče registrirati za sustav „sve na jednom mjestu” za uvoz ne moraju se upisati u registar obveznika PDV-a u svakoj državi članici u kojoj dolazi do uvoza robe za potrošače koji ispunjavaju uvjete. Umjesto toga, PDV koji treba platiti za te isporuke može se prijaviti i platiti u jednoj državi članici u okviru sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz. Kako bi se dodatno olakšala i unaprijedila usklađenost s pravilima o PDV-u za određenu uvezenu robu, trebalo bi donijeti mjere na temelju kojih će upotreba sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz biti obvezna za elektronička sučelja, kao što su mjesta trgovanja i platforme, kad omogućavaju određene uvoze robe za potrošače u Uniji. Međutim, porezni obveznici koji upravljaju elektroničkim sučeljima i koji omogućavaju isključivo isporuke na domaćem tržištu u svojoj državi članici poslovnog nastana ne bi trebali biti obuhvaćeni područjem primjene te mjere.
- (36) Kako bi se zajamčili ujednačeni uvjeti za provedbu Direktive 2006/112/EZ, Komisiji bi trebalo dodijeliti ovlasti za bolje osiguravanje pravilne upotrebe i postupka provjere identifikacijskih brojeva za PDV u sustavu „sve na jednom mjestu” za uvoz za potrebe izuzeća predviđenog tom direktivom. Te bi ovlasti Komisiji trebale omogućiti donošenje provedbenog akta za uvođenje posebnih mjera za sprečavanje određenih oblika utaje ili izbjegavanja poreza. Takve posebne mjere, među ostalim, uključuju povezivanje jedinstvenog broja pošiljke s identifikacijskim brojem za PDV u sustavu „sve na jednom mjestu” za uvoz. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s postupkom

ispitivanja iz članka 5. Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁴, za koji bi trebao biti nadležan odbor utvrđen člankom 58. Uredbe (EU) br. 904/2010 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁵.

- (37) Upis dobavljača u registar obveznika PDV-a obavezan je ako taj dobavljač nije identificiran u svrhu PDV-a u državi članici u kojoj je potrebno platiti PDV. Točnije, ako porezni obveznik prenosi vlastitu robu u drugu državu članicu među ostalim za potrebe djelatnosti tog obveznika povezane s e-trgovinom, nastaje potreba za upisom u registar u državi članici iz koje se roba prenosi i u državi članici u koju se roba prenosi. U skladu s ciljem jedinstvenog upisa u registar obveznika PDV-a u Uniji, trebalo bi dodatno smanjiti broj situacija u kojima su potrebni višestruki upisi u registre obveznika PDV-a predviđanjem primjene novog sustava „sve na jednom mjestu” koji je posebno osmišljen za pojednostavnjenje obveza usklađivanja s pravilima o PDV-u povezanih s određenim prijenosima vlastite robe.
- (38) Direktivom 2006/112/EZ predviđen je pojednostavnjeni obračun PDV-a za robu koja se prenosi u okviru aranžmana za premještanje dobara ako su ispunjeni određeni propisani uvjeti. Budući da je pojednostavnjeni sustav „sve na jednom mjestu” za prijenose vlastite robe sveobuhvatan i uključuje prekogranična kretanja robe koja su trenutačno obuhvaćena aranžmanima za premještanje dobara u skladu s člankom 17.a te direktive, potrebno je postupno ukinuti te aranžmane uvođenjem datuma završetka prije potpunog uklanjanja odredbi o premještanju dobara iz Direktive 2006/112/EZ. Stoga bi kao datum završetka trebalo utvrditi 31. prosinca 2024., nakon čega više neće biti moguće uspostavljati nove aranžmane za premještanje dobara. Za aranžmane za premještanje dobara koji započnu do 31. prosinca 2024. trebali bi se nastaviti primjenjivati relevantni uvjeti, uključujući 12-mjesečni rok za prijenos vlasništva nad tom robom na predviđenog kupca. Usporedno s uvođenjem novog datuma završetka, u odredbe koje se odnose na aranžmane za premještanje dobara trebalo bi umetnuti novi stavak kako bi se osiguralo da će se ti aranžmani prestati primjenjivati 31. prosinca 2025. jer nakon tog datuma više neće biti potrebni.
- (39) Maržni sustav funkcionira tako da se oporezivim preprodavateljima omogućuje plaćanje PDV-a na razliku između prodajne i nabavne cijene robe obuhvaćene tim sustavom, odnosno rabljene robe, umjetnina, kolekcionarskih predmeta i antikviteta. Kako bi se te posebne isporuke oporezivale u državi članici u kojoj kupac ima poslovni nastan, stalno prebivalište ili uobičajeno boravište, Direktivu 2006/112/EZ trebalo bi izmijeniti kako bi se uvelo novo pravilo o mjestu isporuke. Nadalje, Direktivu 2006/112/EZ trebalo bi izmijeniti kako bi se isporuke robe na koje se primjenjuje maržni sustav izričito izuzele iz obvezne primjene mehanizma prijenosa porezne obveze. No kako bi se pridonijelo cilju jedinstvenog upisa u registar obveznika PDV-a u Uniji i smanjio teret usklađivanja, oporezivi preprodavatelji koji posluju u okviru maržnog sustava mogu se registrirati za upotrebu sustava „sve na

¹⁴ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

¹⁵ Uredba Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost (SL L 268, 12.10.2010., str. 1.).

jednom mjestu” za Uniju i plaćati potreban PDV koji je potrebno platiti za određene isporuke robe na koju se primjenjuje maržni sustav u okviru tog sustava, bez potrebe za upisom u registar u više država članica.

- (40) U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije od 28. rujna 2011. o dokumentima s objašnjenjima¹⁶, države članice obvezale su se da će u opravdanim slučajevima uz obavijest o svojim mjerama za prenošenje priložiti jedan ili više dokumenata u kojima se objašnjava veza između sastavnih dijelova direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje. U pogledu ove Direktive, zakonodavac smatra opravdanim dostavljanje takvih dokumenata.
- (41) Budući da ciljeve ove Direktive, odnosno prilagodbu sustava PDV-a za digitalno doba, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se oni zbog potrebe za usklađivanjem i poticanjem upotrebe zahtjeva za digitalno izvješćivanje, poboljšanjem obračuna PDV-a za platforme i smanjenjem broja situacija u kojima se poduzeće mora upisati u registre u drugim državama članicama bolje mogu postići na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (42) Direktivu 2006/112/EZ trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Izmjene Direktive 2006/112/EZ s učinkom od 1. siječnja 2024.

Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi:

- (1) članak 17.a mijenja se kako slijedi:
- (a) u stavku 2. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:
- „(a) porezni obveznik ili treća osoba u njegovo ime do 31. prosinca 2024. otprema ili prevozi robu u drugu državu članicu s namjerom da tu robu ondje u kasnijoj fazi i nakon dolaska isporuči drugom poreznom obvezniku koji ima pravo preuzeti vlasništvo nad tom robom u skladu s postojećim dogovorom obaju poreznih obveznika;”;
- (b) dodaje se sljedeći stavak 8.:
- „8. Ovaj se članak prestaje primjenjivati 31. prosinca 2025.”;
- (2) u glavi V. poglavlju 3.a naslov se zamjenjuje sljedećim:

„POGLAVLJE 3.a

Prag za porezne obveznike koji isporučuju određenu robu obuhvaćenu člankom 33. točkom (a) i određene usluge obuhvaćene člankom 58.”;

¹⁶ SL C 369, 17.12.2011., str. 14.

- (3) članak 59.c mijenja se kako slijedi:
- (a) u stavku 1. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:
- „(b) usluge se isporučuju osobi koja nije porezni obveznik i koja ima poslovni nastan, stalno prebivalište ili uobičajeno boravište u bilo kojoj državi članici koja nije ona iz točke (a) ili se roba otprema ili prevozi iz države članice iz točke (a) u drugu državu članicu; i”;
- (b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:
- „3. Država članica iz stavka 1. točke (a) dodjeljuje poreznim obveznicima koji obavljaju isporuke koje ispunjavaju uvjete iz tog stavka pravo odabrati da se mjesto isporuke odredi u skladu s člankom 33. točkom (a) i člankom 58., pri čemu se odluka o odabiru u svakom slučaju proteže na razdoblje od dvije kalendarske godine.”;

- (4) članak 66. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 66.

1. Odstupajući od odredaba članaka 63., 64. i 65., države članice mogu odrediti da obveza obračuna PDV-a za određene transakcije ili određene kategorije poreznih obveznika nastaje u jednom od sljedećih trenutaka:
- (a) najkasnije u trenutku izdavanja računa;
- (b) najkasnije u trenutku primitka plaćanja;
- (c) ako račun nije izdan, ili je izdan kasnije, unutar određenog razdoblja do isteka roka za izdavanje računa koji je odredila država članica u skladu s člankom 222. stavkom 2. ili, ako država članica nije odredila takav rok, unutar određenog razdoblja od datuma oporezivog događaja.
2. Odstupanje iz stavka 1. ne primjenjuje se na sljedeće isporuke:
- (a) isporuke usluga obuhvaćene posebnom odredbom utvrđenom u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 2. ako ih obavlja porezni obveznik kojem je dopušteno da se koristi tom odredbom u skladu s člankom 359.;
- (b) isporuke obuhvaćene posebnom odredbom utvrđenom u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 3. ako ih obavlja porezni obveznik kojem je dopušteno da se koristi tom odredbom u skladu s člankom 369.b;
- (c) isporuke usluga za koje PDV plaća kupac u skladu s člankom 196.;
- (d) isporuke ili prijenose robe iz članka 67.”;

- (5) u članku 167.a prvi stavak zamjenjuje se sljedećim:

„Države članice mogu u okviru neobvezne odredbe odrediti da pravo na odbitak za poreznog obveznika kojem je obveza obračuna PDV-a nastala isključivo na temelju članka 66. stavka 1. točke (b) bude odgođeno sve dok se dobavljaču ne plati PDV za robu ili usluge isporučene tom obvezniku.”;

- (6) članak 217. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 217.

Za potrebe ove Direktive „elektronički račun” znači račun koji sadržava podatke koji su propisani ovom Direktivom i koji je izdan, prosljeđen i zaprimljen u strukturiranom elektroničkom formatu koji omogućuje njegovu automatsku i elektroničku obradu.”;

- (7) članak 218. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 218.

1. Za potrebe ove Direktive, država članica kao račune prihvaća dokumente ili poruke na papiru ili u elektroničkom obliku ako udovoljavaju uvjetima utvrđenima u ovom poglavlju.

2. Države članice mogu uvesti obvezu izdavanja elektroničkih računa. Države članice koje uvedu tu obvezu omogućuju izdavanje elektroničkih računa koji su usklađeni s europskom normom o elektroničkom izdavanju računa i popisom sintaksi u skladu s Direktivom 2014/55/EU Europskog parlamenta i Vijeća*. Izdavanje elektroničkih računa poreznih obveznika i njihovo prosljeđivanje ne podliježu prethodnom odobrenju ni provjeri poreznih tijela, ne dovodeći u pitanje posebne mjere odobrene u skladu s člankom 395. koje se već provode u trenutku stupanja ove Direktive na snagu.

*Direktiva 2014/55/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o elektroničkom izdavanju računa u javnoj nabavi (SL L 133, 6.5.2014., str. 1.);

- (8) u članku 226. točka 7.a zamjenjuje se sljedećim:

„(7.a) ako obveza obračuna PDV-a nastane u trenutku primitka plaćanja u skladu s člankom 66. stavkom 1. točkom (b), a pravo na odbitak nastane u trenutku kad nastane obveza obračuna poreza koji se može odbiti, navod „Gotovinski obračun”;

- (9) članak 232. briše se;

- (10) članak 237. briše se;

- (11) članak 359. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 359.

Države članice dopuštaju svakom poreznom obvezniku koji nema poslovni nastan unutar Zajednice i koji isporučuje usluge osobi koja nije porezni obveznik da se koristi ovom posebnom odredbom. Odredba se primjenjuje na sve usluge koje se isporučuju unutar Zajednice.”;

- (12) u članku 369.j prvi stavak zamjenjuje se sljedećim:

„Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ne može u pogledu svojih oporezivih djelatnosti obuhvaćenih ovom posebnom odredbom odbiti PDV nastao u državama članicama potrošnje u skladu s člankom 168. ove Direktive. Neovisno o članku 1. točki 1. Direktive 86/560/EEZ te članku 2. točki 1., članku 3. i članku 8. stavku 1. točki (e) Direktive 2008/9/EZ predmetni porezni obveznik dobiva povrat u skladu s navedenim direktivama. Članak 2. stavci 2. i 3.

i članak 4. stavak 2. Direktive 86/560/EEZ ne primjenjuju se na povrate koji se odnose na robu obuhvaćenu ovom posebnom odredbom.”;

(13) u članku 369.w prvi stavak zamjenjuje se sljedećim:

„Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ne može u pogledu svojih oporezivih djelatnosti obuhvaćenih ovom posebnom odredbom odbiti PDV nastao u državama članicama potrošnje u skladu s člankom 168. ove Direktive. Neovisno o članku 1. točki 1. Direktive 86/560/EEZ te članku 2. točki 1., članku 3. i članku 8. stavku 1. točki (e) Direktive 2008/9/EZ predmetni porezni obveznik dobiva povrat u skladu s navedenim direktivama. Članak 2. stavci 2. i 3. i članak 4. stavak 2. Direktive 86/560/EEZ ne primjenjuju se na povrate koji se odnose na robu obuhvaćenu ovom posebnom odredbom.”;

Članak 2.

Izmjene Direktive 2006/112/EZ s učinkom od 1. siječnja 2025.

Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi:

(1) u članku 14. stavku 4. točka 1. podtočka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) isporuka robe obavlja se za poreznog obveznika ili pravnu osobu koja nije porezni obveznik, a čije stjecanje robe unutar Zajednice ne podliježe plaćanju PDV-a u skladu s člankom 3. stavkom 1., ili za bilo koju drugu osobu koja nije porezni obveznik; ili isporuka obuhvaća rabljenu robu, umjetnine, kolekcionarske predmete ili antikvitete koje oporezivi preprodavatelj isporučuje bilo kojem drugom poreznom obvezniku, pri čemu roba podliježe plaćanju PDV-a u skladu s posebnim odredbama iz glave XII. poglavlja 4. odjeljka 2. ove Direktive.”;

(2) članak 14.a mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ako porezni obveznik upotrebom elektroničkog sučelja kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo omogući drugom poreznom obvezniku isporuku robe unutar Zajednice, smatra se da je porezni obveznik koji omogućuje isporuku primio i isporučio tu robu.”;

(b) dodaju se sljedeći stavci 3. i 4.:

„3. Ako porezni obveznik upotrebom elektroničkog sučelja kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo omogući drugom poreznom obvezniku prijenos robe u drugu državu članicu u skladu s člankom 17. stavkom 1., osim kapitalnih dobara kako ih definira država članica u koju se roba otprema ili prevozi u skladu s člankom 189. točkom (a) ili robe za koju u toj državi članici ne postoji puno pravo na odbitak, smatra se da je porezni obveznik koji omogućuje prijenos primio i isporučio tu robu.

4. Ako porezni obveznik koji ima poslovni nastan samo u jednoj državi članici upotrebom elektroničkog sučelja kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo omogući isporuku robe samo u toj državi članici bez otpreme ili prijevoza ili uz otpremu ili prijevoz koji

počinje i završava u toj državi članici, ne smatra se da je taj porezni obveznik primio i isporučio tu robu.”;

- (3) umeće se sljedeći članak 28.a:

„Članak 28.a

Neovisno o članku 28., smatra se da je porezni obveznik koji upotrebom elektroničkog sučelja kao što je platforma, portal ili slično sredstvo omogućuje pružanje usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja, kako je navedeno u članku 135. stavku 3., ili putničkog prijevoza, sam primio i isporučio te usluge ako je osoba koja pruža te usluge jedno od sljedećeg:

- (a) osoba bez poslovnog nastana koja nije identificirana u svrhu PDV-a u državi članici;
 - (b) osoba koja nije porezni obveznik;
 - (c) porezni obveznik koji obavlja isporuke samo robe ili usluga za koje nije moguće odbiti PDV;
 - (d) pravna osoba koja nije porezni obveznik;
 - (e) porezni obveznik na kojeg se primjenjuje zajednički paušalni program za poljoprivrednike;
 - (f) porezni obveznik na kojeg se primjenjuje posebni program za mala poduzeća.”;
- (4) članak 35. briše se;
- (5) u glavi V. poglavlju 1. dodaje se sljedeći odjeljak 5.:

„Odjeljak 5.

Isporuka umjetnina i antikviteta koji se isporučuju u okviru posebnih odredbi za oporezive preprodavatelje

Članak 39.a

Mjesto isporuke umjetnina i antikviteta koji se isporučuju bez otpreme ili prijevoza, ili ako otprema ili prijevoz te robe počinju i završavaju u istoj državi članici, i koji se isporučuju u skladu s posebnim programom iz glave XII. poglavlja 4. odjeljka 2. pododjeljka 1. mjesto je u kojem kupac ima poslovni nastan, stalno prebivalište ili uobičajeno boravište.”;

- (6) umeće se sljedeći članak 46.a:

„Članak 46.a

Mjesto isporuke usluge posredovanja koju platforma, portal ili slično sredstvo pruža osobi koja nije porezni obveznik mjesto je u kojem se isporučuje osnovna transakcija u skladu s ovom Direktivom.

- (7) u članku 135. dodaje se sljedeći stavak 3.:

„3. Smatra se da neprekinuto iznajmljivanje smještaja u trajanju od najviše 45 dana uz pružanje drugih pomoćnih usluga ili bez njih ima sličnu funkciju kao hotelski sektor.”;

- (8) Članak 136.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 136.a

Ako se smatra da je porezni obveznik primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a stavkom 2. ili člankom 14.a stavkom 3., države članice dužne su izuzeti isporuku te robe tom poreznom obvezniku.”;

- (9) umeće se sljedeći članak 136.b:

„Članak 136.b

Ako se smatra da je porezni obveznik primio i isporučio usluge u skladu s člankom 28.a, države članice dužne su izuzeti isporuku tih usluga tom poreznom obvezniku.”;

- (10) u članak 143. umeće se sljedeći stavak 1.a:

„1.a Za potrebe izuzeća predviđenog stavkom 1. točkom (ca) Komisija donosi provedbeni akt radi uvođenja posebnih mjera za sprečavanje određenih oblika utaje ili izbjegavanja poreza, među ostalim povezivanjem jedinstvenog broja pošiljke s odgovarajućim identifikacijskim brojem za PDV kako je navedeno u članku 369.q.

Taj se provedbeni akt donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 5. Uredbe (EU) br. 182/2011*, a u tu svrhu odbor je odbor osnovan člankom 58. Uredbe (EU) br. 904/2010±.

* Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

± Uredba Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost (SL L 268 12.10.2010., str 1.).”;

- (11) umeće se sljedeći članak 172.a:

„Članak 172.a

Ako se smatra da je porezni obveznik primio i isporučio usluge u skladu s člankom 28.a, te isporuke ne utječu na pravo poreznog obveznika na odbitak, neovisno o tome je li za tu isporuku moguć odbitak PDV-a.”;

- (12) članak 194. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 194.

1. Ne dovodeći u pitanje članke 195. i 196., ako oporezivu isporuku robe ili usluga obavlja porezni obveznik koji nema poslovni nastan u državi članici u kojoj je potrebno platiti PDV, države članice dužne su omogućiti da porezni obveznik odgovoran za plaćanje PDV-a bude osoba kojoj se roba ili usluge isporučuju ako je ta osoba već identificirana u toj državi članici.

2. Stavak 1. ne primjenjuje se na isporuku robe koju obavlja oporezivi preprodavatelj definiran u članku 311. stavku 1. točki 5. ako roba podliježe

plaćanju PDV-a u skladu s posebnim odredbama utvrđenima u glavi XII. poglavlju 4. odjeljku 2. ove Direktive.”;

(13) u članku 222. prvi stavak zamjenjuje se sljedećim:

„Za isporuke robe obavljene u skladu s uvjetima iz članka 138. ili za isporuke robe ili usluga za koje PDV plaća kupac u skladu s člancima 194. i 196. račun se izdaje najkasnije do petnaestog dana u mjesecu nakon mjeseca u kojem je nastupio oporezivi događaj.”

(14) članak 242.a mijenja se kako slijedi:

(a) umeće se sljedeći stavak 1.a:

„1.a Ako porezni obveznik upotrebom elektroničkog sučelja kao što je platforma, portal ili slično sredstvo omogućuje isporuku usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili putničkog prijevoza, a ne smatra se da je ta osoba sama primila i isporučila te usluge u skladu s člankom 28.a, porezni obveznik koji omogućuje isporuku dužan je voditi evidenciju o tim isporukama.”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Evidencija iz stavaka 1. i 1.a na zahtjev se mora staviti na raspolaganje predmetnoj državi članici u elektroničkom obliku.

Ta se evidencija mora čuvati u razdoblju od 10 godina od isteka godine u kojoj je transakcija obavljena.”;

(15) u članku 262. stavku 1. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) porezni obveznici i pravne osobe koje nisu porezni obveznici, ali identificirane su u svrhu PDV-a, i kojima je taj porezni obveznik identificiran u svrhu PDV-a isporučio robu ili usluge, osim robe ili usluga koji su izuzeti iz PDV-a u državi članici u kojoj je ta transakcija oporeziva, za koje je primatelj odgovoran platiti porez u skladu s člancima 194. i 196.”;

(16) u članku 306. dodaje se sljedeći stavak 3.:

„3. Posebna odredba iz stavka 1. ovog članka ne odnosi se na isporuke obavljene u skladu s člankom 28.a.”;

(17) u glavi XII. naslov poglavlja 6. zamjenjuje se sljedećim:

„POGLAVLJE 6.

Posebne odredbe za porezne obveznike koji isporučuju usluge osobama koje nisu porezni obveznici ili prodaju robu na daljinu ili obavljaju određene isporuke robe odnosno prijenose vlastite robe na domaćem tržištu”;

(18) članak 365. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 365.

U prijavi PDV-a navodi se pojedinačni identifikacijski broj za PDV za primjenu ove posebne odredbe i, za svaku državu članicu potrošnje u kojoj je potrebno platiti PDV, ukupna vrijednost bez PDV-a za isporučene usluge obuhvaćene ovom posebnom odredbom za koje je tijekom poreznog razdoblja nastao oporezivi događaj i ukupan *pro rata* iznos odgovarajućeg PDV-a. U prijavi se moraju iskazati i primjenjive stope PDV-a i ukupni PDV koji je potrebno platiti.

Ako je prijavu PDV-a potrebno izmijeniti nakon datuma na koji se prijava trebala podnijeti u skladu s člankom 364., te se izmjene uključuju u sljedeću prijavu u roku od tri godine od datuma na koji se prvotna prijava trebala podnijeti u skladu s člankom 364. U toj naknadnoj prijavi PDV-a navode se relevantna država članica potrošnje, porezno razdoblje i iznos PDV-a za koji su potrebne izmjene.”;

(19) u glavi XII. poglavlju 6. naslov odjeljka 3. zamjenjuje se sljedećim:

„Odjeljak 3.

Posebna odredba za prodaju robe na daljinu unutar Zajednice, za određene isporuke robe unutar države članice koje obavlja porezni obveznik koji nije identificiran u svrhu PDV-a u toj državi članici ili koje obavljaju elektronička sučelja koja omogućuju te isporuke, kao i za usluge koje porezni obveznici s poslovnim nastanom u Zajednici, ali ne u državi članici potrošnje, isporučuju osobi koja nije porezni obveznik”;

(20) u članku 369.a točka 3. mijenja se kako slijedi:

(a) podtočka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) u slučaju isporuke robe koju je izvršio porezni obveznik koji omogućuje te isporuke u skladu s člankom 14.a stavkom (2), pri čemu otprema ili prijevoz isporučene robe počinje i završava u istoj državi članici i ta se roba isporučuje poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čije stjecanje robe unutar Zajednice ne podliježe plaćanju PDV-a u skladu s člankom 3. stavkom 1., ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik, ta država članica;”;

(b) dodaju se sljedeće podtočke (d) i (e):

„(d) u slučaju isporuke robe u skladu s člancima 36., 37. i 39., pri čemu se roba isporučuje poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja robe unutar Zajednice ne podliježu plaćanju PDV-a u skladu s člankom 3. stavkom 1., ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik, država članica u kojoj se smatra da je došlo do isporuke;

(e) u slučaju isporuke robe bez otpreme ili prijevoza robe ili ako otprema isporučene robe počinje i završava u istoj državi članici, pri čemu se roba isporučuje poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja robe unutar Zajednice ne podliježu plaćanju PDV-a u skladu s člankom 3. stavkom 1., ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik, ta država članica.”;

(21) članak 369.b zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 369.b

Države članice dopuštaju upotrebu ove posebne odredbe sljedećim poreznim obveznicima:

(a) poreznom obvezniku koji prodaje robu na daljinu unutar Zajednice;

(b) ne dovodeći u pitanje članak 14.a stavak 2., za potrebe ove posebne odredbe, poreznom obvezniku koji omogućuje isporuku robe u skladu s člankom 14.a stavkom 2. bez otpreme ili prijevoza ili ako otprema ili prijevoz počinje i završava u istoj državi članici, pri čemu se roba isporučuje poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja robe

unutar Zajednice ne podliježu plaćanju PDV-a u skladu s člankom 3. stavkom 1., ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik;

- (c) poreznom obvezniku koji nema poslovni nastan u državi članici potrošnje i koji isporučuje usluge osobi koja nije porezni obveznik;
- (d) poreznom obvezniku koji nije identificiran u državi članici u kojoj roba podliježe plaćanju PDV-a i koji isporučuje robu u skladu s člancima 36., 37. i 39. poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja robe unutar Zajednice ne podliježu plaćanju PDV-a u skladu s člankom 3. stavkom 1., ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik;
- (e) poreznom obvezniku koji nije identificiran u državi članici u kojoj roba podliježe plaćanju PDV-a i koji robu bez otpreme ili prijevoza ili robu čija otprema počinje i završava u istoj državi članici isporučuje:
 - (a) poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja robe unutar Zajednice ne podliježu plaćanju PDV-a u skladu s člankom 3. stavkom 1., ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik;
 - (b) bilo kojem drugom poreznom obvezniku ako isporuka obuhvaća rabljenu robu, umjetnine, kolekcionarske predmete ili antikvitete, pri čemu roba podliježe plaćanju PDV-a u skladu s maržnim sustavom utvrđenim u člancima od 312. do 325.

Ta posebna odredba primjenjuje se na svu robu ili usluge koje predmetni porezni obveznik isporuči u Zajednici.”

(22) članak 369.g mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. U prijavi PDV-a navodi se identifikacijski broj za PDV iz članka 369.d i, za svaku državu članicu potrošnje, ukupna vrijednost bez PDV-a, prema potrebi primjenjive stope PDV-a, prema potrebi ukupan *pro rata* iznos odgovarajućeg PDV-a i ukupan PDV koji je potrebno platiti za sljedeće isporuke obuhvaćene ovom posebnom odredbom za koje je tijekom poreznog razdoblja nastao oporezivi događaj:

- (a) prodaja robe na daljinu unutar Zajednice;
- (b) ne dovodeći u pitanje članak 14.a stavak 2., za potrebe ove posebne odredbe, isporuke robe u skladu s člankom 14.a stavkom 2. ako otprema ili prijevoz te robe počinje i završava u istoj državi članici, pri čemu se roba isporučuje poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja robe unutar Zajednice ne podliježu plaćanju PDV-a u skladu s člankom 3. stavkom 1., ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik;
- (c) isporuke usluga;
- (d) isporuke robe u skladu s člancima 36., 37. i 39., pri čemu se roba isporučuje poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja robe unutar Zajednice ne podliježu plaćanju PDV-a u skladu s člankom 3. stavkom 1., ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik;

- (e) isporuke robe bez otpreme ili prijevoza ili uz otpremu koja počinje i završava u istoj državi članici, pri čemu se roba isporučuje poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja robe unutar Zajednice ne podliježu plaćanju PDV-a u skladu s člankom 3. stavkom 1., ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik.

U prijavi PDV-a navode se i izmjene koje se odnose na prethodna porezna razdoblja, kako je utvrđeno u stavku 4. ovog članka.”;

- (b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ako se roba otprema ili prevozi u državu članicu ili iz države članice koja nije država članica identifikacije, u prijavi PDV-a iskazuju se i ukupna vrijednost bez PDV-a, prema potrebi primjenjive stope PDV-a, prema potrebi ukupan *pro rata* iznos odgovarajućeg PDV-a i ukupan PDV koji je potrebno platiti za sljedeće isporuke obuhvaćene ovom posebnom odredbom, za svaku državu članicu u koju ili iz koje se roba otprema ili prevozi:

- (a) prodaja robe na daljinu unutar Zajednice, osim one koju obavljaju porezni obveznici u skladu s člankom 14.a stavkom 2.;
- (b) prodaja robe na daljinu unutar Zajednice i isporuke robe pri kojima otprema ili prijevoz robe počinje i završava u istoj državi članici, a obavlja ih porezni obveznik u skladu s člankom 14.a stavkom 2., pri čemu se roba isporučuje poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja robe unutar Zajednice ne podliježu plaćanju PDV-a u skladu s člankom 3. stavkom 1., ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik;
- (c) isporuke robe u skladu s člancima 36., 37. i 39., pri čemu se roba isporučuje poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja robe unutar Zajednice ne podliježu plaćanju PDV-a u skladu s člankom 3. stavkom 1., ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik;
- (d) isporuke robe poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja robe unutar Zajednice ne podliježu plaćanju PDV-a u skladu s člankom 3. stavkom 1., ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik, ako otprema počinje i završava u istoj državi članici.

U prijavi PDV-a za isporuke iz točke (a) navodi se i pojedinačni identifikacijski broj za PDV ili porezni referentni broj koji dodjeljuje svaka država članica iz koje se roba otprema ili prevozi, ako je dostupan.

U prijavi PDV-a za isporuke iz točke (b) navodi se i pojedinačni identifikacijski broj za PDV ili porezni referentni broj koji dodjeljuje svaka država članica iz koje se roba otprema ili prevozi, ako je dostupan.

U prijavi PDV-a navode se informacije iz ovog stavka raščlanjene prema državi članici potrošnje.”;

- (c) umeće se sljedeći stavak 2.a:

„2.a Zahtjev za navođenje informacija utvrđenih u stavku 2. primjenjuje se i na isporuke robe bez otpreme ili prijevoza koje se obavljaju u državi članici koja nije država članica identifikacije.”;

(d) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Ako porezni obveznik koji isporučuje usluge obuhvaćene ovom posebnom odredbom ima jedan ili više stalnih poslovnih nastana osim onog u državi članici identifikacije iz kojeg se usluge isporučuju, u prijavi PDV-a iskazuju se i ukupna vrijednost bez PDV-a, prema potrebi primjenjive stope PDV-a, prema potrebi ukupan *pro rata* iznos odgovarajućeg PDV-a i ukupan PDV koji je potrebno platiti za te isporuke, za svaku državu članicu u kojoj ta osoba ima poslovni nastan, zajedno s pojedinačnim identifikacijskim brojem za PDV ili poreznim referentnim brojem te poslovne jedinice, raščlanjeno prema državi članici potrošnje.”;

(e) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Ako je prijavu PDV-a potrebno izmijeniti nakon datuma na koji se prijava trebala podnijeti u skladu s člankom 369.f, te se izmjene uključuju u sljedeću prijavu u roku od tri godine od datuma na koji se prvotna prijava trebala podnijeti u skladu s člankom 369.f. U toj naknadnoj prijavi PDV-a navode se relevantna država članica potrošnje, porezno razdoblje i iznos PDV-a za koji su potrebne izmjene.”;

(23) u članku 369.m dodaje se sljedeći stavak 4.:

„4. Neovisno o stavku 1., države članice od poreznog obveznika koji djeluje kao pretpostavljeni dobavljač u skladu s člankom 14.a stavkom 1. zahtijevaju da se koristi ovom posebnom odredbom za svu svoju prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih teritorija ili trećih zemalja.”;

(24) članak 369.p mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaje se sljedeća točka (e):

„(e) status poreznog obveznika za kojeg se smatra da je primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a stavkom 1.”;

(b) u stavku 3. dodaje se sljedeća točka (f):

„(f) status poreznog obveznika za kojeg se smatra da je primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a stavkom 1.”;

(25) članak 369.r mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. točka (d) zamjenjuje se sljedećim:

„(d) ako taj porezni obveznik kontinuirano krši pravila koja se odnose na ovu posebnu odredbu i u mjeri u kojoj primjena te odredbe nije obvezna u skladu s člankom 369.m stavkom 4.”;

(b) u stavku 3. točka (d) zamjenjuje se sljedećim:

„(d) ako taj porezni obveznik kontinuirano krši pravila koja se odnose na ovu posebnu odredbu i u mjeri u kojoj primjena te odredbe nije obvezna u skladu s člankom 369.m stavkom 4.”;

(c) umeće se novi stavak 4.:

„4. Ako je primjena posebne odredbe obvezna u skladu s člankom 369.m stavkom 4., države članice identifikacije donose odgovarajuće mjere, osim brisanja iz identifikacijskog registra, ako porezni obveznik kontinuirano krši pravila koja se odnose na ovu posebnu odredbu.”;

(26) u članku 369.t, stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ako je prijavu PDV-a potrebno izmijeniti nakon datuma na koji se prijava trebala podnijeti u skladu s člankom 369.s, te se izmjene uključuju u sljedeću prijavu u roku od tri godine od datuma na koji se prvotna prijava trebala podnijeti u skladu s člankom 369.s. U toj naknadnoj prijavi PDV-a navode se relevantna država članica potrošnje, porezno razdoblje i iznos PDV-a za koji su potrebne izmjene.”;

(27) u glavi XII. poglavlju 6. dodaje se sljedeći odjeljak 5.:

„Odjeljak 5.

Posebna odredba za prijenose vlastite robe

Članak 369.xa

Za potrebe ovog odjeljka i ne dovodeći u pitanje druge odredbe Zajednice, primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „prijenos vlastite robe” znači prijenos robe u drugu državu članicu u skladu s člankom 17. stavkom 1., uključujući prijenose u skladu s člankom 14.a stavkom 3., i ne uključuje prijenose kapitalnih dobara kako ih definira država članica u koju se roba otprema ili prevozi u skladu s člankom 189. točkom (a) ni robe za koju u toj državi članici ne postoji puno pravo na odbitak;
2. „država članica identifikacije” znači država članica na čijem državnom području porezni obveznik ima sjedište poslovanja ili, ako porezni obveznik nema sjedište poslovanja u Zajednici, država članica u kojoj porezni obveznik ima stalni poslovni nastan.

Ako porezni obveznik nema sjedište poslovanja u Zajednici, ali ondje ima više od jednog stalnog poslovnog nastana, država članica identifikacije ona je država članica u kojoj se nalazi stalni poslovni nastan za koji porezni obveznik navede da će upotrebljavati ovu posebnu odredbu. Ta odluka obvezujuća je za poreznog obveznika u predmetnoj kalendarskoj godini i dvije kalendarske godine nakon toga.

Ako porezni obveznik nema sjedište poslovanja ni stalni poslovni nastan u Zajednici, država članica identifikacije ona je država članica u kojoj počinje otprema ili prijevoz robe. Ako postoji više od jedne države članice u kojoj počinje otprema ili prijevoz robe, porezni obveznik određuje koja je od tih država članica država članica identifikacije. Ta odluka obvezujuća je za poreznog obveznika u predmetnoj kalendarskoj godini i dvije kalendarske godine nakon toga.

Članak 369.xb

Države članice dopuštaju svim poreznim obveznicima koji prenose vlastitu robu da se koriste ovom posebnom odredbom.

Ova posebna odredba primjenjuje se na sve prijenose vlastite robe koje obavlja porezni obveznik registriran za tu odredbu.

Članak 369.xc

Porezni obveznik prijavljuje državi članici identifikacije početak ili prestanak svojih oporezivih djelatnosti obuhvaćenih ovom posebnom odredbom ili promjenu tih djelatnosti zbog koje porezni obveznik više ne ispunjava uvjete potrebne za primjenu ove posebne odredbe. Porezni obveznik tu informaciju priopćuje u elektroničkom obliku.

Članak 369.xd

Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom za oporezive transakcije koje obavlja u okviru ove odredbe identificira se u svrhu PDV-a samo u državi članici identifikacije. U tu svrhu država članica upotrebljava pojedinačni identifikacijski broj za PDV koji je već dodijeljen poreznom obvezniku u vezi s njegovim obvezama u okviru unutarnjeg sustava.

Članak 369.xe

Država članica identifikacije isključuje poreznog obveznika iz posebne odredbe u bilo kojem od sljedećih slučajeva:

- (a) ako porezni obveznik dostavi obavijest da više ne obavlja prijenose vlastite robe obuhvaćene ovom posebnom odredbom;
- (b) ako se na drugi način može pretpostaviti da su oporezive djelatnosti poreznog obveznika završile;
- (c) ako porezni obveznik više ne zadovoljava uvjete potrebne za primjenu ove posebne odredbe;
- (d) ako porezni obveznik neprekidno krši pravila koja se odnose na ovu posebnu odredbu.

Članak 369.xf

Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom elektroničkim putem podnosi državi članici identifikacije prijavu PDV-a za svaki mjesec, neovisno o tome jesu li izvršeni prijenosi robe obuhvaćeni ovom posebnom odredbom. Prijava PDV-a podnosi se do kraja mjeseca koji slijedi nakon završetka poreznog razdoblja obuhvaćenog prijavom.

Članak 369.xg

1. U prijavi PDV-a iskazuje se PDV identifikacijski broj iz članka 369.xd i, za svaku državu članicu u koju se roba otprema ili prevozi, ukupna vrijednost bez PDV-a za prijenose obuhvaćene ovom posebnom odredbom za koje je tijekom poreznog razdoblja nastao oporezivi događaj.

U prijavi PDV-a navode se i izmjene koje se odnose na prethodna porezna razdoblja, kako je utvrđeno u stavku 3. ovog članka.

2. Ako se roba otprema ili prevozi iz države članice koja nije država članica identifikacije, u prijavi PDV-a navodi se i ukupna vrijednost bez PDV-a za prijenose obuhvaćene ovom posebnom odredbom, za svaku državu članicu iz koje se roba otprema ili prevozi.

U prijavi PDV-a navodi se i pojedinačni identifikacijski broj za PDV ili referentni porezni broj koji dodjeljuje svaka država članica iz koje se roba otprema ili prevozi, ako je dostupan. U prijavi PDV-a navode se informacije iz ovog stavka raščlanjene prema državi članici u koju se roba otprema ili prevozi.

3. Ako je prijavu PDV-a potrebno izmijeniti nakon datuma na koji se prijava trebala podnijeti u skladu s člankom 369.xf, te se izmjene uključuju u sljedeću prijavu u roku od tri godine od datuma na koji se prvotna prijava trebala podnijeti u skladu s člankom 369.xf. U toj naknadnoj prijavi PDV-a navodi se relevantna država članica u koju se roba otprema ili prevozi, porezno razdoblje i oporezivi iznos za koji su potrebne izmjene.

Članak 369.xh

1. U prijavi PDV-a iznosi se iskazuju u eurima.

Države članice koje nisu uvele euro mogu zahtijevati da se iznosi u prijavi PDV-a iskazuju u njihovim nacionalnim valutama.

Ako su isporuke obavljene u drugim valutama, porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom dužan je za potrebe ispunjavanja prijave PDV-a primijeniti tečaj koji je vrijedio posljednjeg dana poreznog razdoblja.

2. Konverzija se obavlja primjenom tečaja koji objavljuje Europska središnja banka za taj dan ili, ako na taj dan nema objave, za sljedeći dan objave.

Članak 369.xi

Za potrebe ove posebne odredbe izuzima se stjecanje robe unutar Zajednice u državi članici u koju se roba otprema ili prevozi.

Članak 369.xj

Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom za svoje oporezive djelatnosti obuhvaćene ovom posebnom odredbom ne može u prijavi PDV-a za tu odredbu prijaviti odbitak PDV-a u skladu s člankom 168. ove Direktive u državi članici u koju ili iz koje se roba otprema ili prevozi. Neovisno o članku 1. točki 1. Direktive 86/560/EEZ te članku 2. točki 1., članku 3. i članku 8. stavku 1. točki (e) Direktive 2008/9/EZ predmetni porezni obveznik dobiva povrat u skladu s navedenim direktivama. Članak 2. stavci 2. i 3. i članak 4. stavak 2. Direktive 86/560/EEZ ne primjenjuju se na povrate koji se odnose na robu obuhvaćenu ovom posebnom odredbom.

Ako se porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom u državi članici mora upisati u registar za djelatnosti koje nisu obuhvaćene ovom posebnom odredbom, u prijavi PDV-a koja se podnosi u skladu s člankom 250. on odbija PDV nastao u toj državi članici za robu ili usluge koje su mu isporučene u toj državi članici.

Članak 369.xk

1. Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom vodi evidenciju prijenosa vlastite robe obuhvaćenih ovom posebnom odredbom. Ta evidencija mora biti dovoljno detaljna da bi porezna tijela država članica iz kojih i u koje se roba otprema ili prevozi mogla provjeriti ispravnost prijave PDV-a.

2. Evidencija iz stavka 1. mora se na zahtjev, u elektroničkom obliku, staviti na raspolaganje državi članici iz koje i u koju se roba otprema ili prevozi te državi članici identifikacije.

Ta se evidencija mora čuvati u razdoblju od pet godina počevši od 31. prosinca godine u kojoj je obavljen prijenos vlastite robe.”.

Članak 3.

Izmjene Direktive 2006/112/EZ s učinkom od 1. siječnja 2026.

Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi:

- (1) u članku 243. briše se stavak 3.;
- (2) u članku 262. briše se stavak 2.

Članak 4.

Izmjene Direktive 2006/112/EZ s učinkom od 1. siječnja 2028.

Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi:

- (1) u članku 42. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:
„(b) osoba koja stječe robu ispunila je obveze utvrđene člankom 265. koje se odnose na prijenos podataka o stjecanjima unutar Zajednice.”;
- (2) u članku 138. stavak 1.a zamjenjuje se sljedećim:
„1.a Izuzeće iz stavka 1. ovog članka ne primjenjuje se ako dobavljač nije ispunio obvezu iz članaka 262. i 263. koja se odnosi na dostavljanje podataka o transakcijama unutar Zajednice ili ako preneseni podaci ne sadržavaju točne informacije o isporuci propisane člankom 264., osim ako dobavljač može valjano obrazložiti eventualne nedostatke na način prihvatljiv nadležnim tijelima.”;
- (3) članak 218. zamjenjuje se sljedećim:
„Za potrebe ove Direktive računi se izdaju u strukturiranom elektroničkom formatu. No za transakcije koje ne podliježu obvezama izvješćivanja utvrđenima u glavi XI. poglavlju 6. države članice kao račune mogu prihvatiti dokumente na papiru ili u drugim formatima. Države članice omogućuju izdavanje elektroničkih računa koji su usklađeni s europskom normom o elektroničkom izdavanju računa i popisom sintaksi u skladu s Direktivom 2014/55/EU Europskog parlamenta i Vijeća. Za izdavanje elektroničkih računa koje provode porezni obveznici i njihov prijenos nije potrebno prethodno odobrenje ni provjera poreznih tijela.”;
- (4) u članku 222. prvi stavak zamjenjuje se sljedećim:
„Za isporuke robe obavljene u skladu s uvjetima iz članka 138. ili za isporuke robe ili usluga za koje PDV plaća kupac u skladu s člancima 194. i 196. račun se izdaje najkasnije dva radna dana nakon oporezivog događaja.”;

- (5) članak 223. briše se;
- (6) u članku 226. dodaju se sljedeće točke 16., 17. i 18.:
- „16. u slučaju korektivnog računa, redni broj koji označava ispravljeni račun, kako je navedeno u točki 2.;
 - 17. IBAN bankovnog računa dobavljača na koji se uplaćuje iznos računa. Ako IBAN nije dostupan, bilo koji drugi identifikator koji jednoznačno označava bankovni račun na koji se uplaćuje iznos računa;
 - 18. datum dospijeca plaćanja za isporuku robe ili usluga ili, ako je dogovoreno djelomično plaćanje, datum i iznos svakog plaćanja.”;

- (7) u glavi XI. naslov poglavlja 6. zamjenjuje se sljedećim:

„**POGLAVLJE 6.**

Zahtjevi za digitalno izvješćivanje”;

- (8) u glavi XI. poglavlju 6. umeće se sljedeći naslov odjeljka 1.:

„**Odjeljak 1.**

Zahtjevi za digitalno izvješćivanje o prekograničnim isporukama robe i usluga uz naknadu među poreznim obveznicima”;

- (9) članak 262. mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 1. uvodna formulacija zamjenjuje se sljedećim:

„Svaki porezni obveznik identificiran u svrhu PDV-a podnosi državi članici u kojoj ima poslovni nastan ili je identificiran u svrhu PDV-a sljedeće podatke o svakoj isporuci i prijenosu robe obavljenom u skladu s člankom 138., o svakom stjecanju robe unutar Zajednice u skladu s člankom 20. i o svakoj isporuci usluge koja je oporeziva u državi članici osim one u kojoj dobavljač ima poslovni nastan.”;

- (10) članak 263. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 263.*

1. Podaci iz članka 262. stavka 1. prenose se za svaku pojedinačnu transakciju koju je obavio porezni obveznik najkasnije dva radna dana nakon izdavanja računa ili nakon što je račun trebao biti izdan u slučaju da porezni obveznik ne ispuni obvezu izdavanja računa. Podatke prenosi porezni obveznik ili treća osoba u ime poreznog obveznika. Države članice stavljaju na raspolaganje elektroničko sredstvo za dostavljanje tih podataka.

Države članice omogućuju prijenos podataka iz elektroničkih računa koji su usklađeni s europskom normom o elektroničkom izdavanju računa i popisom sintaksi u skladu s Direktivom 2014/55/EU Europskog parlamenta i Vijeća.

Države članice mogu omogućiti prijenos podataka iz elektroničkih računa s pomoću drugih formata podataka kojima se osigurava interoperabilnost s europskom normom o elektroničkom izdavanju računa.

2. Zajednička elektronička poruka za dostavljanje podataka iz stavka 1. utvrđuje se u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2. Uredbe (EU) br. 904/2010.”;

- (11) članak 264. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 264.

Podaci koji se prenose u skladu s člankom 263. obuhvaćaju sve navedeno u nastavku:

- (a) informacije iz članka 226. točaka od 1. do 4., točke 6., točaka od 8. do 11.a i točaka 16., 17. i 18.;
- (b) za isporuke robe koje se sastoje od prijenosa u drugu državu članicu, kako je navedeno u članku 138. stavku 2. točki (c), ukupnu vrijednost isporuke utvrđenu u skladu s člankom 76.”;

- (12) članak 265. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 265.

U slučaju stjecanja robe unutar Zajednice, kako je navedeno u članku 42., porezni obveznik identificiran u svrhu PDV-a u državi članici koja mu je izdala identifikacijski broj za PDV pod kojim je porezni obveznik proveo stjecanja u podacima koji se prenose jasno navodi sljedeće informacije:

- (a) svoj identifikacijski broj za PDV u toj državi članici pod kojim je porezni obveznik obavio stjecanje i daljnju isporuku robe;
- (b) identifikacijski broj za PDV u državi članici u kojoj je završila otprema ili prijevoz robe za osobu kojoj je porezni obveznik izvršio naknadnu isporuku robe;
- (c) vrijednost bez PDV-a za svaku isporuku koju je porezni obveznik obavio u državi članici u kojoj je završila otprema ili prijevoz robe.”;

- (13) članak 266. briše se;

- (14) članak 267. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 267.

Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da osobe koje se u skladu s člankom 194. ili 204. smatraju odgovornima za plaćanje PDV-a umjesto poreznog obveznika koji nema poslovni nastan na njihovu državnom području ispunjavaju obvezu dostavljanja podataka utvrđenu u ovom poglavlju.”;

- (15) članak 268. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 268.

Države članice zahtijevaju da porezni obveznici koji na njihovu državnom području obavljaju stjecanja robe unutar Zajednice ili transakcije koje se tretiraju kao takve u skladu s člankom 21. ili 22. dostave podatke o tim transakcijama kako je utvrđeno u ovom poglavlju.”;

- (16) članci 269., 270. i 271. brišu se;

- (17) u glavi XI. poglavlju 6. umeće se sljedeći odjeljak 2.:

„Odjeljak 2.

Zahtjevi za digitalno izvješćivanje o isporukama robe i usluga uz naknadu među poreznim obveznicima na državnom području jedne države članice

Članak 271.a

1. Države članice mogu zahtijevati da porezni obveznici identificirani u svrhu PDV-a na njihovu državnom području poreznim tijelima u elektroničkom obliku šalju podatke o isporukama robe i usluga uz naknadu drugim poreznim obveznicima na njihovu državnom području.

2. Države članice mogu zahtijevati da porezni obveznici identificirani u svrhu PDV-a na njihovu državnom području poreznim tijelima u elektroničkom obliku šalju podatke o oporezivim transakcijama osim onih navedenih u stavku 1. ovog članka i u članku 262.

Članak 271.b

Ako država članica zahtijeva slanje podataka u skladu s člankom 271.a, porezni obveznik ili treća osoba u ime poreznog obveznika prenosi te podatke za svaku transakciju zasebno najkasnije dva radna dana nakon izdavanja računa ili nakon datuma na koji je račun trebao biti izdan u slučaju da porezni obveznik ne ispuni obvezu izdavanja računa. Države članice omogućuju prijenos podataka iz elektroničkih računa koji su usklađeni s europskom normom o elektroničkom izdavanju računa i popisom sintaksi u skladu s Direktivom 2014/55/EU.

Države članice mogu omogućiti prijenos podataka iz elektroničkih računa s pomoću drugih formata podataka.

Članak 271.c

Komisija najkasnije do 31. ožujka 2033. dostavlja Vijeću izvješće o funkcioniranju nacionalnih zahtjeva za izvješćivanje utvrđenih u ovom odjeljku na temelju informacija koje dostave države članice. U tom izvješću Komisija ocjenjuje potrebu za dodatnim mjerama za usklađivanje i, ako se to bude smatralo potrebnim, iznosi odgovarajući prijedlog takvih mjera.”;

(18) članak 273. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 273.

Države članice mogu propisati druge obveze koje smatraju potrebnima za osiguravanje pravilne naplate PDV-a i sprečavanje utaje, pod uvjetom da se pritom jednako postupa prema domaćim transakcijama i transakcijama koje porezni obveznici obavljaju između država članica te da te obveze u trgovini između država članica ne uzrokuju formalnosti povezane s prelaskom granica.

Mogućnost iz prvog stavka ne može se upotrijebiti za uvođenje dodatnih obveza povezanih s izdavanjem računa koje su veće od onih propisanih u poglavlju 3. ni za primjenu dodatnih obveza izvješćivanja koje su strože i opsežnije od onih propisanih u glavi XI. poglavlju 6.”;

Članak 5.

Prenošenje

1. Države članice do 31. prosinca 2023. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s člankom 1. ove Direktive. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

One primjenjuju te odredbe od 1. siječnja 2024.

Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.

2. Države članice do 31. prosinca 2024. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s člankom 2. ove Direktive.

One primjenjuju te odredbe od 1. siječnja 2025.

Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.

3. Države članice do 31. prosinca 2025. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s člankom 3. ove Direktive.

One primjenjuju te odredbe od 1. siječnja 2026.

Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.

4. Države članice do 31. prosinca 2027. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s člankom 4. ove Direktive.

One primjenjuju te odredbe od 1. siječnja 2028.

Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.

5. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 6.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 7.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu,

*Za Vijeće
Predsjednik*

Bruxelles, 8.12.2022.
COM(2022) 704 final

2022/0410 (NLE)

Prijedlog

PROVEDBENE UREDBE VIJEĆA

o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011 u pogledu informacijskih zahtjeva za određene odredbe PDV-a

{SEC(2022) 433 final} - {SWD(2022) 393 final} - {SWD(2022) 394 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Ovaj je Prijedlog dio paketa zakonodavstva o inicijativi za PDV u digitalnom dobu, zajedno s Prijedlogom direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu pravila o PDV-u za digitalno doba¹ i Prijedlogom uredbe Vijeća o izmjeni Uredbe (EU) br. 904/2010 u pogledu dogovora o administrativnoj suradnji u području PDV-a potrebnih za digitalno doba². Kontekst ove inicijative detaljno je utvrđen u obrazloženju Prijedloga direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ³.

U ovom obrazloženju opisane su potrebne izmjene Provedbene uredbe Vijeća o izmjeni Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 282/2011 u pogledu informacijskih zahtjeva za određene odredbe PDV-a.

Ovaj paket ima tri glavna cilja:

- (1) modernizacija **obveza izvješćivanja o PDV-u**⁴ uvođenjem zahtjeva za digitalno izvješćivanje, čime će se standardizirati podaci koje porezni obveznici trebaju dostaviti o svakoj transakciji poreznim tijelima u elektroničkom obliku. Istodobno će se uvesti obveza elektroničkog izdavanja računa za prekogranične transakcije;
- (2) suočavanje s izazovima **ekonomije platformi**⁵ ažuriranjem pravila o PDV-u primjenjivih na ekonomiju platformi kako bi se postigao jednaki tretman, pojašnjenjem pravila o mjestu isporuke primjenjivih na te transakcije i jačanjem uloge platformi u naplati PDV-a kad se njima omogućuje pružanje usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili prijevoza putnika; i
- (3) izbjegavanje potrebe za višestrukim **upisima u registar obveznika PDV-a** u EU-u i poboljšanje funkcioniranja alata za prijavu i plaćanje PDV-a na prodaju robe na daljinu⁶ uvođenjem jedinstvenog upisa u registar obveznika PDV-a, točnije, poboljšanje i proširenje postojećeg sustava „sve na jednom mjestu”/sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz i prijenosa porezne obveze kako bi se smanjio broj slučajeva u kojima se porezni obveznik mora upisati u registar obveznika PDV-a u drugoj državi članici.

Za elemente paketa potrebne su provedbene mjere, posebno one koje se odnose na obračun PDV-a u ekonomiji platformi i jedinstveni upis u registar obveznika PDV-a. Njima će se osigurati da se ključni elementi jednako primjenjuju u svim državama članicama, čime se postiže pravna sigurnost za poduzeća i porezne uprave.

¹ Molimo navesti upućivanje kad bude dostupno.

² Molimo navesti upućivanje kad bude dostupno.

³ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1.).

⁴ Obveze izvješćivanja o PDV-u odnose se na obvezu poduzeća upisanih u registar obveznika PDV-a da podnose redovite prijave svojih transakcija poreznom tijelu kako bi se omogućilo praćenje naplate PDV-a.

⁵ U tom smislu pojam „ekonomija platformi” odnosi se na pružanje usluga putem platforme.

⁶ https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-e-commerce_en

- **Dosljednost s postojećim odredbama politike u tom području**

Ovaj je Prijedlog dio paketa zakonodavstva o inicijativi za PDV u digitalnom dobu. Dosljednost paketa u cjelini detaljno je utvrđena u obrazloženju Prijedloga direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ.

- **Dosljednost u odnosu na druge politike Unije**

Inicijativa za PDV u digitalnom dobu provodi se zajedno s drugim inicijativama Komisije koje se odnose na digitalno gospodarstvo, kao što su Akt o digitalnim uslugama⁷, nedavni Prijedlog direktive za poboljšanje uvjeta rada putem platformi⁸ i aktualni rad u području kratkoročnog iznajmljivanja smještaja⁹. Tim se inicijativama općenito traži da platforme budu transparentnije prema svojim korisnicima (npr. pružatelji usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili radnici putem platformi), među ostalim pružanjem relevantnih informacija, i olakšava korisnicima njihovih usluga da se usklade s relevantnim regulatornim zahtjevima.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

- **Pravna osnova**

Prijedlog se temelji na članku 397. Direktive o PDV-u. U tom je članku predviđeno da Vijeće jednoglasno i na prijedlog Komisije donosi mjere potrebne za provedbu te direktive.

- **Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)**

Ovaj je Prijedlog dio paketa zakonodavstva o inicijativi za PDV u digitalnom dobu. Supsidijarnost paketa u cjelini detaljno je utvrđena u obrazloženju Prijedloga direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ.

Ovaj Prijedlog ide u prilog tome u smislu da se njime predviđaju mjere kojima se osigurava učinkovita provedba Direktive o PDV-u.

- **Proporcionalnost**

Ovaj je Prijedlog dio paketa zakonodavstva o inicijativi za PDV u digitalnom dobu. Proporcionalnost paketa detaljno je utvrđena u obrazloženju Prijedloga direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ.

Ovaj Prijedlog ide u prilog tome u smislu da se njime predviđaju mjere kojima se osigurava učinkovita provedba Direktive o PDV-u.

- **Odabir instrumenta**

Za izmjenu Uredbe Vijeća (EU) br. 282/2011 potrebna je uredba Vijeća.

⁷ Uredba (EU) .../... Europskog parlamenta i Vijeća o jedinstvenom tržištu digitalnih usluga (Akt o digitalnim uslugama) i izmjeni Direktive 2000/31/EZ (Tekst značajan za EGP).

⁸ Očekuje se da će se Prijedlogom direktive postići pravna sigurnost radnog statusa ljudi koji rade putem digitalnih platformi, poboljšati njihovi radni uvjeti (među ostalim za samozaposlene osobe koje podliježu algoritamskom upravljanju) te povećati transparentnost i sljedivost rada na platformama, među ostalim u prekograničnim situacijama.

⁹ Vidjeti prilog za opise relevantnih postojećih i tekućih inicijativa.

3. REZULTATI *EX POST* EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENA UČINKA

- ***Ex post* evaluacije/provjere primjerenosti postojećeg zakonodavstva**

Sažetak *ex-post* evaluacija i provjera primjerenosti postojećeg zakonodavstva naveden je u obrazloženju popratnog prijedloga za izmjenu Direktive o PDV-u.

- **Savjetovanja s dionicima**

Opširne informacije o savjetovanjima s dionicima navedene su u obrazloženju prijedloga za izmjenu Direktive o PDV-u.

- **Prikupljanje i primjena stručnog znanja**

Komisija se za potrebe studije „PDV u digitalnom dobu” (koja je provedena u razdoblju od listopada 2020. do siječnja 2022.) oslonila na analizu koju je provelo društvo Economisti Associati S.r.l.¹⁰ Konačno izvješće podneseno je 1. travnja 2022., a studija je objavljena na internetskoj stranici Komisije.

Ciljevi studije bili su:

- (1) evaluacija trenutačne situacije s obzirom na zahtjeve za digitalno izvješćivanje, obračun PDV-a u ekonomiji platformi, slučajeve u okviru kojih se i dalje zahtijeva upis u registar obveznika PDV-a u državi članici u kojoj trgovac nema poslovni nastan i sustav „sve na jednom mjestu” za uvoz;
- (2) procjena učinaka niza mogućih inicijativa politika u tim područjima.

- **Procjena učinka**

Odbor za nadzor regulative razmotrio je procjenu učinka za prijedlog 22. lipnja 2022. Odbor je dao pozitivno mišljenje o prijedlogu, uz preporuke koje su uzete u obzir. Mišljenje i preporuke Odbora uključeni su u [Prilog 1. Radnom dokumentu službi za procjenu učinka koja prati ovaj Prijedlog. Sažetak se nalazi na sljedećoj stranici: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13186-VAT-in-the-digital-age_hr.

- **Primjerenost i pojednostavnjenje propisa**

Detaljna analiza primjerenosti i pojednostavnjenja propisa navedena je u obrazloženju popratnog prijedloga za izmjenu Direktive o PDV-u.

- **Temeljna prava**

Nije primjenjivo.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Učinci na proračun predstavljeni su u obrazloženju popratnog prijedloga za izmjenu Direktive o PDV-u.

¹⁰ PDV u digitalnom dobu. Konačno izvješće (svezak I.–III.). Posebni ugovor br. 7 o provedbi okvirnog ugovora br. TAXUD/2019/CC/150.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja**

Ti su elementi predstavljeni u obrazloženju popratnog prijedloga za izmjenu Direktive o PDV-u.

- **Dokumenti s objašnjenjima (za direktive)**

Nije primjenjivo.

- **Detaljno obrazloženje posebnih odredaba prijedloga**

Definicija pojma „omogućuje” navedena je kako bi se osigurao određeni stupanj pravne sigurnosti povezan s područjem primjene sustava pretpostavljenog dobavljača.

Kako bi sustav pretpostavljenog dobavljača za prijevoz putnika i kratkoročno iznajmljivanje smještaja učinkovito funkcionirao, potrebno je razjasniti kako platforma može utvrditi primjenjuje li se sustav pretpostavljenog dobavljača, a to je slučaj kad osnovni dobavljač platformi ne dostavi broj za PDV.

Osim toga, propisano je da u okolnostima u kojima osnovni dobavljač posjeduje identifikacijski broj za PDV, ali ne zaračunava PDV (na primjer, zato što upotrebljava posebni program za mala poduzeća u državi članici u okviru kojeg se izdaje identifikacijski broj za PDV za takva poduzeća), tada taj dobavljač ne bi trebao dostaviti platformi identifikacijski broj za PDV.

Nadalje, pojašnjava se da se platforma ne bi trebala smatrati odgovornom ako su informacije koje je dostavio osnovni dobavljač nepotpune ili pogrešne te da platforma može kupca koji prima osnovnu isporuku smatrati osobom koja nije porezni obveznik ako ne dostavi broj za PDV.

Paket o PDV-u u e-trgovini počeo se primjenjivati 1. srpnja 2021. Od tog datuma porezni obveznici koji prodaju robu na daljinu unutar EU-a ili prodaju na daljinu robu uvezenu u EU mogu se odlučiti za upotrebu sustava „sve na jednom mjestu” ili sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz. Umjesto toga, i dalje se mogu identificirati kao obveznici PDV-a u državi članici dolaska robe ili uvoziti robu prema standardnim pravilima o uvozu i platiti PDV na granici.

Nakon prve godine primjene utvrđena su neka pitanja koja je trebalo dodatno pojasniti te se ona navode u prijedlogu za izmjenu Direktive o PDV-u. Dodatne pojedinosti o tome navode se u ovom Prijedlogu.

U okviru Eurofisca stručnjaci za borbu protiv prijevara naveli su da se suočavaju s ozbiljnim izazovima u otkrivanju rizika neplaćanja PDV-a i pravodobnoj kontroli usklađenosti poduzeća. To je zbog nedostatka detaljnih podataka kad se informacije čuvaju na platformi koja djeluje kao pretpostavljeni dobavljač i prenose putem nje jer prenesene informacije sadržavaju zbirne informacije o svim osnovnim prodavateljima koji upotrebljavaju platformu.

Usto, pri usklađivanju informacija o isporuci i s njom povezanim plaćanjem na temelju podataka dostupnih u CESOP-u (podaci o plaćanju odnose se na pojedine primatelje plaćanja = prodavatelje) porezna tijela trebaju znati koji će porezni obveznici stvarno primiti plaćanje. To je naročito otežano kad se primjenjuju pravila o pretpostavljenom dobavljaču.

Zbog oba prethodno navedena razloga potrebno je prenijeti identifikacijske podatke o osnovnom dobavljaču s platformi poreznom tijelu države članice identifikacije.

Istodobno će se uspostaviti novi pojednostavnjeni program u okviru sustava „sve na jednom mjestu” kako bi se omogućilo izvješćivanje o prijenosima vlastite robe u drugu državu članicu. Detaljne odredbe utvrđene su u ovom Prijedlogu.

Naposljetku, prijedlogom za izmjenu Direktive o PDV-u upotreba sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz učinit će se obveznom za mjesta trgovanja. Stoga se prilagođavaju važeća pravila utvrđena u Provedbenoj uredbi Vijeća povezana s posljedicama toga da porezni obveznik više ne ispunjava uvjete za primjenu programa.

Izmjenama i dopunama članka 57.a dovršavaju se definicije koje se primjenjuju na postojeće sustave „sve na jednom mjestu” (program za Uniju i ne-Uniju) uključivanjem novog pojednostavnjenog programa za prijenose vlastite robe.

Novim stavkom 3. u članku 57.d dodaje se odredba koja se odnosi na identifikaciju kao obveznik PDV-a za posebni program za prijenose vlastite robe i trenutak od kojeg će porezni obveznik moći početi primjenjivati program.

U izmjeni članka 57.e navodi se broj za PDV koji država članica identifikacije upotrebljava za identifikaciju poreznog obveznika koji primjenjuje program za prijenose vlastite robe.

U dopuni članka 57.f utvrđuju se mjere koje bi država članica identifikacije trebala poduzeti ako porezni obveznik bude isključen iz programa za prijenose vlastite robe.

U dopuni članka 57.g navode se pojedinosti o obvezama poreznog obveznika koji dobrovoljno želi prestati primjenjivati program. Kad je riječ o primjeni programa za prijenose vlastite robe, ta su pravila ista kao za program za Uniju i program za ne-Uniju. Međutim, kad se radi o pretpostavljenom dobavljaču koji primjenjuje odredbu sustav „sve na jednom mjestu” za uvoz, člankom se uklanja mogućnost da se taj pretpostavljeni dobavljač dobrovoljno izbriše iz registra jer je upotreba sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz obvezna za te trgovce.

U novom stavku 2.a u članku 58. navode se nove pojedinosti o uvjetima za isključenje u kontekstu programa za prijenose vlastite robe.

U novom članku 58.aa navodi se da se pretpostavljeni dobavljači ne mogu isključiti iz odredbe sustav „sve na jednom mjestu” za uvoz jer je taj program obavezan za njih.

Dopunom članka 58.a dodaju se upućivanja na novi posebni program za prijenose vlastite robe u svrhu relevantnih situacija prestanka oporezivih djelatnosti.

Dopuna članka 58.b obuhvaća posljedice kad se obvezni korisnik sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz kontinuirano ne pridržava pravila koja se odnose na taj program.

Dopuna članka 58.c odnosi se na novi posebni program za prijenose vlastite robe tako da je u slučaju isključenja iz tog programa porezni obveznik dužan ispuniti svoje povezane obveze u pogledu PDV-a izravno u državi članici u koju je roba otpremljena ili prevezena.

Dopunom članka 59. i 59.a stavka 2. detaljno se opisuju posebna pravila koja se odnose na prijavu PDV-a (periodičnost i sadržaj) za program za prijenose vlastite robe.

Dopuna članka 60.a koja se odnosi na elektroničke podsjetnike, članka 61. koja se odnosi na promjene iznosa u prijavi PDV-a i članka 61.a koja se odnosi na podnošenje konačne prijave PDV-a i konačnog plaćanja PDV-a uključuje upućivanje na državu članicu u koju je roba otpremljena ili prevezena, što je potrebno jer u okviru programa za prijenose vlastite robe neće postojati država članica potrošnje, već država članica dolaska robe.

Dopunom članka 63.c stavka 3. izvješćivanje o stopi PDV-a i iznosu PDV-a postaje relevantno jer prema novom pravilu treba izvijestiti i o isporukama koje se oporezuje po

nultoj stopi i izuzetim isporukama. Daljnji dodatni podaci koje pretpostavljeni dobavljač treba čuvati s obzirom na program za Uniju i ne-Uniju odnose se na detaljne informacije o dobavljačima koji upotrebljavaju njegovu platformu za isporuku robe i usluga, uključujući informacije koje moraju čuvati i druge informacije koje trebaju čuvati samo ako su dostupne. Konačno, uvode se obveze vođenja evidencije za porezne obveznike koji upotrebljavaju program za prijenose vlastite robe.

Prijedlog

PROVEDBENE UREDBE VIJEĆA

o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011 u pogledu informacijskih zahtjeva za određene odredbe PDV-a

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost¹, a posebno njezin članak 397.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

budući da:

- (1) Za ispravno funkcioniranje modela pretpostavljenog dobavljača, za platforme, portale ili slična sredstva kojima se omogućuje isporuka usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili prijevoza putnika, kako je navedeno u članku 28.a Direktive 2006/112/EZ, potrebno je utvrditi određene elemente mjere.
- (2) Potrebno je definirati pojam „omogućuje” kako bi se poreznim obveznicima koji upotrebom elektroničkog sučelja, kao što je platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuju isporuku usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili prijevoza putnika osigurala pravna sigurnost u pogledu toga primjenjuje li se mjera pretpostavljenog dobavljača na te porezne obveznike. Određene pružatelje usluga, uključujući one koji objavljuju oglase, trebalo bi izričito isključiti iz mjere jer nisu u izravnoj konkurenciji s tradicionalnim, nedigitalnim sektorima.
- (3) Potrebno je odrediti kako bi porezni obveznici koji upotrebom elektroničkog sučelja, kao što je platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuju isporuku usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili prijevoza putnika trebali utvrditi status osnovnog dobavljača usluge. Ako se ne dostavi identifikacijski broj za PDV, trebalo bi smatrati da su ti porezni obveznici sami primili i isporučili usluge. Porezni obveznik koji omogućuje isporuku nije dužan izvršiti opsežnu provjeru valjanosti identifikacijskog broja za PDV koji dostavi osnovni isporučitelj usluge.
- (4) Određene države članice dodjeljuju identifikacijski broj za PDV poreznim obveznicima koji ne zaračunavaju PDV na svoje isporuke, uključujući porezne obveznike koji primjenjuju posebni program za mala poduzeća kako je navedeno u glavi XII. poglavlju 1. Direktive 2006/112/EZ. Kako bi porezni obveznik koji omogućuje isporuku mogao utvrditi primjenjuje li se model pretpostavljenog dobavljača, potrebno je utvrditi da u tim slučajevima osnovni dobavljač ne bi trebao dostaviti identifikacijski broj za PDV poreznim obveznicima koji upotrebom elektroničkog sučelja, kao što je platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuju isporuku usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili prijevoza putnika.

¹ SL L 347, 11.12.2006., str. 1.

- (5) Porezne obveznike koji upotrebom elektroničkog sučelja, kao što je platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuju isporuku usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili prijevoza putnika ne bi trebalo smatrati odgovornima za plaćanje bilo kojeg PDV-a koji se mora platiti i ako postupaju na temelju informacija koje je dostavio osnovni dobavljač ako ti porezni obveznici mogu dokazati da se nije moglo razumno očekivati da znaju da su te informacije netočne.
- (6) Porezni obveznici koji upotrebom elektroničkog sučelja, kao što je platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuju isporuku usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili prijevoza putnika i koji su pretpostavljeni dobavljač trebali bi moći lako utvrditi status kupca, to jest primatelja osnovnih usluga. Kako bi se omogućilo takvo utvrđivanje i smanjilo administrativno opterećenje za te porezne obveznike, ti porezni obveznici trebali bi pretpostaviti da je kupac porezni obveznik ako je dostavljen identifikacijski broj za PDV odnosno da nije porezni obveznik ako nije dostavljen identifikacijski broj za PDV.
- (7) U Direktivu 2006/112/EZ uvest će se novi pojednostavnjeni sustav „sve na jednom mjestu” za porezne obveznike koji prenose određenu vlastitu robu preko granice. Kako bi se taj posebni program proveo u općem okviru posebnih programa za PDV predviđenih u glavi XII. poglavlju 6. Direktive 2006/112/EZ, posebna pravila koja se odnose na identifikaciju kao obveznik PDV-a, uvjete za isključenje iz programa, prijave PDV-a i obveze vođenja evidencije trebala bi biti predviđena u Provedbenoj uredbi Vijeća (EU) br. 282/2011².
- (8) S obzirom na to da će novi pojednostavnjeni sustav „sve na jednom mjestu” biti sveobuhvatan i da obuhvaća prekogranična kretanja robe koja su trenutačno obuhvaćena aranžmanima za premještanje dobara, te će se aranžmane ukloniti iz Direktive 2006/112/EZ. Provedbene odredbe koje se odnose na te posebne aranžmane više nisu potrebne i stoga bi ih trebalo izbrisati iz Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011.
- (9) Promjenama uvedenima u Direktivu 2006/112/EZ upotreba posebnog programa za sustav „sve na jednom mjestu” za uvoz treba postati obvezna za elektronička sučelja koja kao pretpostavljeni dobavljač omogućuju određenu prodaju uvezene robe na daljinu. Obvezujuća narav tog programa utječe na uvjete za identifikaciju i isključenje tih poreznih obveznika. Stoga bi te uvjete trebalo izmijeniti u Provedbenoj uredbi (EU) br. 282/2011.
- (10) U skladu s člankom 242.a Direktive 2006/112/EZ porezni obveznici koji upotrebom elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, osobi koja nije porezni obveznik unutar Zajednice u skladu s odredbama glave V. te direktive omogućuju isporuku robe ili usluga dužni su voditi evidenciju o tim isporukama. Međutim, informacije su potrebne samo u odnosu na isporuke robe ili usluga koje su omogućene elektroničkim sučeljem i nisu potrebne ako se primjenjuje pravilo o pretpostavljenom dobavljaču. Kao pomoć borbi protiv prijevara u području PDV-a takve informacije koje se odnose na osnovne dobavljače trebale bi biti uključene i u obvezni skup informacija koje moraju čuvati pretpostavljeni dobavljači koji su registrirani za upotrebu posebnih pojednostavnjenih sustava „sve na jednom

² Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 282/2011 od 15. ožujka 2011. o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 77, 23.3.2011., str. 1.).

mjestu”. Tim dodatnim elementima podataka trebala bi se omogućiti usporedba informacija o kojima izvješćuju platforme i podataka o plaćanju za prekogranične transakcije koji su dostupni u središnjem elektroničkom sustavu podataka o plaćanju kako je utvrđeno poglavljem V. odjeljkom 2. Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010³ i koji stupa na snagu 1. siječnja 2024.

- (11) Države članice trebaju prenijeti elemente Direktive 2006/112/EZ za koje je potrebna izmjena Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011 u nacionalno zakonodavstvo do 31. prosinca 2024. Stoga je potrebno da se izmjene te uredbe primjenjuju od 1. siječnja 2025.
- (12) Provedbenu uredbu Vijeća (EU) br. 282/2011 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Provedbena uredba (EU) br. 282/2011 mijenja se kako slijedi:

- (1) u poglavlju IV. odjeljku 2. umeću se sljedeći članci od 9.b do 9.e:

„Članak 9.b:

1. Za potrebe primjene članka 28.a Direktive 2006/112/EZ pojam „omogućuje” znači upotrebu elektroničkog sučelja kako bi se i kupcu i dobavljaču koji nudi isporuke usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili prijevoza putnika upotrebom elektroničkog sučelja omogućila uspostava kontakta koji rezultira isporukom tih usluga upotrebom tog elektroničkog sučelja.

Međutim, ne smatra se da porezni obveznik omogućuje isporuku usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili prijevoza putnika ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) taj porezni obveznik ni izravno ni neizravno ne određuje nijedan od uvjeta prema kojima se obavlja isporuka;
- (b) taj porezni obveznik ni izravno ni neizravno ne sudjeluje u odobravanju terećenja kupca u odnosu na izvršeno plaćanje;
- (c) taj porezni obveznik ni izravno ni neizravno ne sudjeluje u pružanju tih usluga.

2. Članak 28.a Direktive 2006/112/EZ ne primjenjuje se na poreznog obveznika koji samo pruža bilo što od sljedećeg:

- (a) obrada plaćanja povezanog s isporukom usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili prijevoza putnika;
- (b) navođenje ili oglašavanje kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili prijevoza putnika;
- (c) preusmjeravanje ili prijenos kupaca na druga elektronička sučelja gdje se usluge kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili prijevoza putnika nude na prodaju bez ikakvog daljnjeg sudjelovanja u isporuci.

³ Uredba Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost (SL L 268, 12.10.2010., str. 1.).

Članak 9.c

Članak 28.a Direktive 2006/112/EZ primjenjuje se ako osoba koja pruža uslugu kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili prijevoza putnika ne dostavi važeći identifikacijski broj za PDV poreznom obvezniku koji omogućuje uslugu upotrebom elektroničkog sučelja, kao što je platforma, portal ili slično sredstvo.

Ako osoba koja pruža osnovnu uslugu ima identifikacijski broj za PDV i obuhvaćen je bilo kojom od kategorija navedenih u članku 28.a točkama od (c) do (f) Direktive 2006/112/EZ, taj identifikacijski broj za PDV ne priopćuje se poreznom obvezniku koji omogućuje uslugu.

Članak 9.d

Za potrebe primjene članka 28.a Direktive 2006/112/EZ ako na temelju informacija koje je dostavila osoba koja pruža osnovnu uslugu porezni obveznik ne djeluje kao pretpostavljeni dobavljač, taj se porezni obveznik ne smatra odgovornim za plaćanje PDV-a koji se mora platiti ako se naknadno utvrdi da se taj porezni obveznik trebao smatrati dobavljačem ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) porezni obveznik isključivo ovisi o informacijama koje pruža pružatelj usluga;
- (b) tako pružene informacije su pogrešne;
- (c) porezni obveznik može dokazati da nije znao i da se nije moglo razumno očekivati da zna da su te informacije pogrešne.

Članak 9.e

Osim ako porezni obveznik nema informacije koje upućuju na suprotno, porezni obveznik za kojeg se smatra da je primio i isporučio usluge na temelju članka 28.a Direktive 2006/112/EZ osobu kojoj su te usluge isporučene smatra osobom koja nije porezni obveznik ako ta osoba kojoj su te usluge isporučene ne dostavi identifikacijski broj za PDV.”;

- (2) u članku 54.a dodaje se sljedeći stavak:
„3. Odjeljak 1.A poglavlja X. prestaje se primjenjivati 31. prosinca 2025.”;
- (3) u poglavlju XI. naslov odjeljka 2. zamjenjuje se sljedećim:

„ODJELJAK 2.

Posebni programi za porezne obveznike koji isporučuju usluge osobama koje nisu porezni obveznici ili prodaju robu na daljinu, obavljaju određene isporuke robe na domaćem tržištu ili određene prijenose vlastite robe

(članci od 358. do 369.xj Direktive 2006/112/EZ)”;

- (4) članak 57.a mijenja se kako slijedi:
 - (a) umeće se sljedeća točka 3.a:
„3.a „program za prijenose vlastite robe” znači posebni program za prijenose vlastite robe kako je utvrđeno u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 5. Direktive 2006/112/EZ;”;
 - (b) točke 4. i 5. zamjenjuju se sljedećim:

„4. „posebni program” znači, ovisno o kontekstu, „program za ne-Uniju”, „program za Uniju”, „program za uvoz” ili „program za prijenose vlastite robe”;;

5. „porezni obveznik” znači bilo što od sljedećeg:

- i. porezni obveznik iz članka 359. Direktive 2006/112/EZ kojemu je dopuštena primjena programa za ne-Uniju;
- ii. porezni obveznik iz članka 369.b Direktive 2006/112/EZ kojemu je dopuštena primjena programa za Uniju;
- iii. porezni obveznik iz članka 369.m Direktive 2006/112/EZ kojemu je dopuštena primjena programa za uvoz;
- iv. porezni obveznik iz članka 369.xb Direktive 2006/112/EZ kojemu je dopuštena primjena programa za prijenose vlastite robe;;

(5) u članku 57.d dodaje se sljedeći stavak 3.:

„3. Ako porezni obveznik obavijesti državu članicu identifikacije da namjerava primjenjivati program za prijenose vlastite robe, taj se posebni program primjenjuje od prvog dana sljedećeg kalendarskog mjeseca.

Međutim, ako se prvi prijenos robe koji treba biti obuhvaćen programom za prijenose vlastite robe izvrši prije tog datuma, tada se posebni program primjenjuje od datuma tog prvog prijenosa pod uvjetom da porezni obveznik obavijesti državu članicu identifikacije o početku svojih aktivnosti obuhvaćenih tim programom najkasnije desetog dana mjeseca koji slijedi nakon te prve isporuke.”;

(6) u članku 57.e dodaje se sljedeći stavak:

„Država članica identifikacije identificira poreznog obveznika koji primjenjuje program za prijenose vlastite robe na temelju njegova identifikacijskog broja za PDV iz članaka 214. i 215. Direktive 2006/112/EZ.”;

(7) članak 57.f mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2. treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Ne dovodeći u pitanje drugi podstavak ovog stavka, ako se smatra da je taj porezni obveznik primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a stavkom 1. Direktive 2006/112/EZ, taj porezni obveznik mora kao novu državu članicu identifikacije navesti državu članicu u kojoj taj porezni obveznik ima sjedište poslovanja ili, ako taj porezni obveznik nema sjedište svojeg poslovanja u Zajednici, državu članicu u kojoj taj porezni obveznik ima stalni poslovni nastan.

U slučaju promjene države članice identifikacije u skladu s drugim ili trećim podstavkom ta se promjena primjenjuje od datuma na koji porezni obveznik ili njegov posrednik prestane imati sjedište poslovanja ili stalni poslovni nastan u državi članici koja je prethodno bila navedena kao država članica identifikacije.”;

(b) dodaje se sljedeći stavak 3.:

„3. Ako porezni obveznik koji primjenjuje program za prijenose vlastite robe prestane ispunjavati uvjete iz definicije utvrđene u članku 369.xa

stavku 2. Direktive 2006/112/EZ, država članica u kojoj je taj porezni obveznik prethodno bio identificiran prestaje biti država članica identifikacije.

Međutim, ako taj porezni obveznik i dalje ispunjava uvjete za primjenu tog posebnog programa, kako bi se nastavio koristiti tim programom taj porezni obveznik navodi državu članicu u kojoj ima sjedište poslovanja ili, ako nema sjedište svojeg poslovanja u Zajednici, državu članicu u kojoj ima stalni poslovni nastan kao novu državu članicu identifikacije. Ako porezni obveznik koji primjenjuje program za prijenose vlastite robe nema poslovni nastan u Zajednici, taj porezni obveznik kao novu državu članicu identifikacije navodi državu članicu iz koje otprema ili prevozi robu.

Ako se država članica identifikacije promijeni u skladu s drugim podstavkom, ta se promjena primjenjuje od datuma na koji porezni obveznik prestane imati sjedište poslovanja ili stalni poslovni nastan u državi članici koja je prethodno bila navedena kao država članica identifikacije ili od datuma na koji taj porezni obveznik prestane otpremati ili prevoziti robu iz te države članice.”;

- (8) u članku 57.g dodaju se sljedeći stavci 3. i 4.:

„3. Porezni obveznik koji primjenjuje program za uvoz za kojeg se smatra da je primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a stavkom 1. Direktive 2006/112/EZ može prestati primjenjivati taj program samo ako taj porezni obveznik više ne obavlja prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja. Porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime obavješćuje državu članicu identifikacije najmanje 15 dana prije isteka mjeseca koji prethodi mjesecu u kojem taj porezni obveznik namjerava prestati primjenjivati taj program. Prestanak primjene proizvodi učinke od prvog dana sljedećeg mjeseca i poreznom obvezniku više se ne smije dopustiti da primjenjuje program za isporuke izvršene od tog dana.

4. Porezni obveznik koji primjenjuje program za prijenose vlastite robe ima pravo prestati primjenjivati taj posebni program neovisno o tome prenosi li taj porezni obveznik i dalje robu koja se može obuhvatiti tim posebnim programom. Porezni obveznik obavješćuje državu članicu identifikacije najmanje 15 dana prije isteka kalendarskog mjeseca koji prethodi kalendarskom mjesecu u kojem taj porezni obveznik namjerava prestati primjenjivati taj program. Prestanak primjene proizvodi učinke od prvog dana sljedećeg kalendarskog mjeseca. Obveze u pogledu PDV-a koje se odnose na prijenose vlastite robe koje nastanu nakon datuma na koji je prestanak primjene stupio na snagu podmiruju se izravno poreznim tijelima država članica iz kojih je ili u koje je roba otpremljena ili prevezena.”;

- (9) članak 58. mijenja se kako slijedi:

- (a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ako porezni obveznik koji primjenjuje jedan od posebnih programa ispunjava jedan ili više kriterija za isključenje utvrđenih u člancima 369.e ili 369.xe Direktive 2006/112/EZ ili za brisanje iz identifikacijskog registra utvrđenih u članku 363. ili u članku 369.r stavicima 1. i 3. te direktive, država članica identifikacije isključuje tog poreznog obveznika iz tog programa.

Samo država članica identifikacije smije isključiti poreznog obveznika iz jednog od posebnih programa.

Država članica identifikacije odluku o isključenju ili brisanju temelji na svim raspoloživim informacijama, uključujući one koje su joj dostavile druge države članice.”;

(b) umeće se sljedeći stavak 2.a:

„2.a Isključenje poreznog obveznika iz programa za prijenose vlastite robe proizvodi učinke od prvog dana kalendarskog mjeseca nakon dana kad je poreznom obvezniku elektroničkim putem poslana odluka o isključenju. Ako je, međutim, isključenje posljedica promjene sjedišta poslovanja ili stalnog poslovnog nastana ili mjesta iz kojeg počinje isporuka ili prijevoz robe, ono proizvodi učinke od datuma navedene promjene.”;

(10) članak 58.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 58.a

Ako porezni obveznik primjenjuje posebni program, a u razdoblju od dvije godine nije isporučio nikakvu robu ni usluge ni obavio prijenose vlastite robe obuhvaćene tim programom, smatra se da su prestale njegove oporezive aktivnosti u smislu članka 363. točke (b), članka 369.e točke (b), članka 369.r stavka 1. točke (b), članka 369.r stavka 3., članka 369.xe točke (b) Direktive 2006/112/EZ. Taj prestanak primjene ne isključuje primjenu posebnog programa ako taj porezni obveznik ponovno započne svoje djelatnosti obuhvaćene bilo kojim programom predviđenom u glavi XII. poglavlju 6. te direktive.”;

(11) umeće se sljedeći članak 58.aa:

„Članak 58.aa

Za potrebe posebnog programa obuhvaćenog glavom XII. poglavljem 6. odjeljkom 4. Direktive 2006/112/EZ ne primjenjuje se članak 58. ove Uredbe, uz izuzetak njegova stavka 3. točke (a), na poreznog obveznika za kojeg se smatra da je primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a stavkom 1. te direktive.”;

(12) članak 58.b mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaju se sljedeći podstavci:

„Za potrebe posebnog programa obuhvaćenog glavom XII. poglavljem 6. odjeljkom 4. Direktive 2006/112/EZ ne primjenjuje se prvi podstavak ako se smatra da je porezni obveznik primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a stavkom 1. te direktive. Međutim, ako je taj porezni obveznik isključen iz jednog od ostalih posebnih programa zbog kontinuiranog nepridržavanja pravila tih posebnih programa, taj porezni obveznik ostaje isključen iz tih ostalih posebnih programa u bilo kojoj državi članici u razdoblju od dvije godine od razdoblja prijave tijekom kojeg je bio isključen.

Ako se taj porezni obveznik kontinuirano ne pridržava pravila posebnog programa obuhvaćenog glavom XII. poglavljem 6. odjeljkom 4. Direktive 2006/112/EZ, taj se porezni obveznik ne isključuje iz tog programa, ali se isključuje iz svih ostalih posebnih programa u razdoblju od dvije godine od

razdoblja prijave tijekom kojeg je utvrđeno da kontinuirano ne ispunjava svoje obveze u skladu s tim programom.”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Smatra se da se porezni obveznik ili posrednik kontinuirano ne pridržava pravila koja se odnose na neki od posebnih programa u smislu članka 363. točke (d), članka 369.e točke (d), članka 369.r stavka 1. točke (d), članka 369.r stavka 2. točke (c), članka 369.r stavka 3. točke (d) ili članka 369.xe točke (d) Direktive 2006/112/EZ u sljedećim slučajevima:

- (a) ako je država članica identifikacije u skladu s člankom 60.a ove Uredbe uputila poreznom obvezniku ili posredniku koji djeluje u njegovo ime podsjetnike za tri razdoblja prijave koja neposredno prethode, a prijava PDV-a nije podnesena za svako od tih razdoblja u roku od deset dana nakon slanja podsjetnika;
- (b) ako je država članica identifikacije u skladu s člankom 63.a ove Uredbe uputila poreznom obvezniku ili posredniku koji djeluje u njegovo ime podsjetnike za tri razdoblja prijave koja neposredno prethode, a ni taj porezni obveznik ni posrednik koji djeluje u njegovo ime nisu uplatili cijeli iznos prijavljenog PDV-a za svako od tih razdoblja prijave u roku od deset dana nakon slanja podsjetnika, osim ako je preostali neplaćeni iznos manji od 100 EUR za svako razdoblje prijave;
- (c) ako nakon zahtjeva države članice identifikacije i mjesec dana nakon što im je ta država poslala naknadni podsjetnik ni porezni obveznik ni posrednik koji djeluje u njegovo ime nisu u elektroničkom obliku dostavili evidenciju iz članaka 369., 369.k, 369.x i 369.xk Direktive 2006/112/EZ.”;

(13) članak 58.c zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 58.c

Porezni obveznik koji je isključen iz programa za ne-Uniju, programa za Uniju ili programa za prijenose vlastite robe mora sve obveze u pogledu PDV-a u odnosu na isporuke robe i usluga ili prijenose vlastite robe nakon datuma kad je isključenje počelo proizvoditi učinke riješiti izravno s poreznim tijelima predmetne države članice potrošnje ili države članice u koju je roba otpremljena ili prevezena.”;

(14) članak 59. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Svako razdoblje prijave u smislu članaka 364., 369.f, 369.s ili 369.xf Direktive 2006/112/EZ smatra se zasebnim razdobljem prijave.”;

(b) umeće se sljedeći stavak 2.a:

„2.a Ako se u skladu s člankom 57.d stavkom 3. drugim podstavkom program za prijenose vlastite robe primjenjuje od datuma prvog prijenosa, porezni obveznik podnosi zasebnu prijavu PDV-a za kalendarski mjesec u kojem je izvršen prvi prijenos.”;

(c) umeće se sljedeći stavak 3.a:

„3.a Ako je porezni obveznik tijekom razdoblja prijave registriran u programu za prijenose vlastite robe, porezni obveznik podnosi prijave PDV-a državi članici identifikacije za obavljene prijenose i razdoblja obuhvaćena tim programom.”;

(d) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Ako se država članica identifikacije promijeni u skladu s člankom 57.f nakon prvog dana predmetnog razdoblja prijave, porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime podnosi prijave PDV-a i, ako je primjenjivo, doznajuće odgovarajuće uplate i prethodnoj i novoj državi članici identifikacije za isporuke izvršene tijekom odgovarajućih razdoblja u kojima su te države članice bile države članice identifikacije.”;

(15) članak 59.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 59.a

Ako porezni obveznik koji primjenjuje posebni program tijekom razdoblja prijave nije isporučio ni robu ni usluge u bilo kojoj državi članici potrošnje niti je izvršio prijenose vlastite robe obuhvaćene programom za prijenose vlastite robe niti mora provesti ispravke prethodnih prijava, porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime podnosi prijavu PDV-a u kojoj navodi da tijekom predmetnog razdoblja nisu izvršene nikakve isporuke ni prijenosi (prijava nultog PDV-a).”;

(16) članak 60.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 60.a

Porezne obveznike ili posrednike koji djeluju u njihovo ime koji nisu podnijeli prijavu PDV-a u skladu s člancima 364., 369.f, 369.s ili 369.xf Direktive 2006/112/EZ država članica identifikacije elektroničkim putem podsjeća na obvezu da podnesu takvu prijavu. Država članica identifikacije podsjetnik šalje deseti dan koji slijedi nakon dana kad je prijava trebala biti podnesena te elektroničkim putem obavješćuje druge države članice o poslanom podsjetniku.

Za sve daljnje podsjetnike i korake poduzete radi utvrđivanja i naplate PDV-a odgovorna je predmetna država članica potrošnje ili država članica u koju je roba otpremljena ili prevezena.

Neovisno o svim izdanim podsjetnicima i poduzetim koracima države članice potrošnje ili države članice u koju je roba otpremljena ili prevezena porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime podnosi prijavu PDV-a državi članici identifikacije.”;

(17) članak 61. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 61.

„1. Promjene iznosa iz prijave PDV-a koja se odnosi na razdoblja do drugog razdoblja prijave u 2021., uključujući i to razdoblje, provode se nakon podnošenja te prijave PDV-a isključivo izmjenama te prijave, a ne prilagodbama naknadnih prijava.

Promjene iznosa iz prijave PDV-a koja se odnosi na razdoblja počevši od trećeg razdoblja prijave u 2021. provode se nakon datuma kad je trebala biti podnesena

prijava u skladu s Direktivom 2006/112/EZ samo prilagodbama u naknadnoj prijavi.

2. Izmjene iz stavka 1. podnose se elektroničkim putem državi članici identifikacije u roku od tri godine od datuma kad je trebala biti podnesena prvotna prijava.

Međutim, to ne utječe na pravila države članice potrošnje ili države članice u koju je roba otpremljena ili prevezena koja se odnose na procjene i izmjene.”;

(18) članak 61.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 61.a

1. Porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime podnosi konačnu prijavu PDV-a i sve zakašnjele podneske prethodnih prijava i doznačuje sve odgovarajuće uplate, prema potrebi, državi članici koja je bila država članica identifikacije u trenutku prestanka, isključenja ili promjene ako taj porezni obveznik:

- (a) prestane primjenjivati jedan od posebnih programa;
- (b) bude isključen iz jednog od posebnih programa;
- (c) promijeni državu članicu identifikacije u skladu s člankom 57.f.

Svi ispravci konačne prijave i prethodnih prijava koji su postali potrebni nakon podnošenja konačne prijave rješavaju se izravno s poreznim tijelima predmetne države članice potrošnje ili države članice u koju je roba otpremljena ili prevezena.

2. Posrednik za sve porezne obveznike u čije ime djeluje podnosi konačnu prijavu PDV-a i sve zakašnjele podneske prethodnih prijava te doznačuje odgovarajuće uplate, prema potrebi, državi članici koja je bila država članica identifikacije u trenutku brisanja ili promjene ako taj posrednik:

- (a) bude izbrisan iz identifikacijskog registra;
- (b) promijeni državu članicu identifikacije u skladu s člankom 57.f stavkom 2.

Svi ispravci konačne prijave i prethodnih prijava koji su postali potrebni nakon podnošenja konačne prijave rješavaju se izravno s poreznim tijelima predmetne države članice potrošnje ili države članice u koju je roba otpremljena ili prevezena.”;

(19) članak 63.c mijenja se kako slijedi:

- (a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:
 - i. točke (f) i (g) zamjenjuju se sljedećim:
 - „(f) primijenjenu stopu PDV-a, prema potrebi;
 - (g) iznos PDV-a koji je potrebno uplatiti uz naznaku upotrijebljene valute, prema potrebi;”;
 - ii. točke (k) i (l) zamjenjuju se sljedećim:
 - „(k) kad su posrijedi usluge, informacije upotrijebljene za određivanje mjesta isporuke usluge i, kad je posrijedi roba,

informacije upotrijebljene za određivanje mjesta gdje otprema ili prijevoz robe kupcu počinje i završava;

- (l) bilo kakav dokaz o mogućem povratu robe, uključujući poreznu osnovicu i primijenjenu stopu PDV-a;”;

iii. dodaje se sljedeća točka (m):

„(m) kad su posrijedi isporuke u okviru kojih se smatra da je porezni obveznik primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a Direktive 2006/112/EZ, ime, poštansku adresu i adresu elektroničke pošte ili internetske stranice dobavljača čije se isporuke omogućuju upotrebom elektroničkog sučelja te sljedeće, ako je poznato:

i. identifikacijski broj za PDV ili nacionalni porezni broj dobavljača;

ii. broj bankovnog računa ili broj virtualnog računa dobavljača.”;

(b) stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i. točka (m) zamjenjuje se sljedećim:

„(m) jedinstveni broj pošiljke ako je taj porezni obveznik izravno uključen u dostavu;”;

ii. dodaje se sljedeća točka (n):

„(n) kad su posrijedi isporuke u okviru kojih se smatra da je porezni obveznik primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a Direktive 2006/112/EZ, ime, poštansku adresu i adresu elektroničke pošte ili internetske stranice dobavljača čije se isporuke omogućuju upotrebom elektroničkog sučelja te sljedeće, ako je poznato:

i. identifikacijski broj za PDV ili nacionalni porezni broj dobavljača;

ii. broj bankovnog računa ili broj virtualnog računa dobavljača.”;

(c) umeće se sljedeći stavak 2.a:

„2.a Kako bi ih se smatralo dovoljno detaljnima u smislu članka 369.xk Direktive 2006/112/EZ, evidencije koje vodi porezni obveznik moraju sadržavati sve sljedeće informacije:

(a) kad je riječ o državi članici iz koje je roba otpremljena ili prevezena:

i. identifikacijski broj za PDV poreznog obveznika ili porezni identifikacijski broj u toj državi članici, ako postoji;

ii. adresa s koje je roba otpremljena ili prevezena;

(b) kad je riječ o državi članici u koju je roba otpremljena ili prevezena:

i. identifikacijski broj za PDV poreznog obveznika ili porezni identifikacijski broj u toj državi članici, ako postoji;

ii. adresa na koju je roba otpremljena ili prevezena;

(c) opis i količina robe otpremljene ili prevezene u drugu državu članicu;

- (d) datum prijenosa robe iz točke (c);
 - (e) porezna osnovica uz naznaku upotrijebljene valute;
 - (f) sva naknadna povećanja ili smanjenja porezne osnovice;
 - (g) u slučaju izdavanja računa samome sebi informacije koje taj račun sadržava;
 - (h) kad su posrijedi prijenosi u okviru kojih se smatra da je porezni obveznik primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a Direktive 2006/112/EZ, ime, poštansku adresu i adresu elektroničke pošte ili internetske stranice dobavljača čiji se prijenosi robe omogućuju upotrebom elektroničkog sučelja te sljedeće, ako je poznato:
 - i. identifikacijski broj za PDV ili nacionalni porezni broj dobavljača;
 - ii. broj bankovnog računa ili broj virtualnog računa dobavljača.”;
- (d) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime informacije iz stavaka 1., 2. i 2.a ovog članka evidentira tako da ih može bez odgode dostaviti elektroničkim putem za svaku pojedinu isporučenu ili prenesenu robu ili uslugu zasebno. Ako se poreznog obveznika ili posrednika koji djeluje u njegovo ime zatražilo da elektroničkim putem podnese evidenciju iz članaka 369., 369.k, 369.x i 369.xk Direktive 2006/112/EZ i ako je nije podnio u roku od 20 dana od datuma zahtjeva, država članica identifikacije podsjeća poreznog obveznika ili posrednika koji djeluje u njegovo ime da podnese tu evidenciju. Država članica identifikacije elektroničkim putem obavješćuje države članice potrošnje ili državu članicu u koju je roba otpremljena ili prevezena o poslanom podsjetniku.”.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. siječnja 2025.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

*Za Vijeće
Predsjednik*

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 8.12.2022.
COM(2022) 703 final

2022/0409 (CNS)

Prijedlog

UREDBE VIJEĆA

o izmjeni Uredbe (EU) br. 904/2010 u pogledu dogovora o administrativnoj suradnji u području PDV-a potrebnih za digitalno doba

{SEC(2022) 433 final} - {SWD(2022) 393 final} - {SWD(2022) 394 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Ovaj je Prijedlog dio paketa zakonodavstva o inicijativi za PDV u digitalnom dobu, zajedno s Prijedlogom direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu pravila o PDV-u za digitalno doba¹ i Prijedlogom provedbene uredbe Vijeća o izmjeni Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 282/2011 u pogledu informacijskih zahtjeva za određene odredbe PDV-a². Kontekst ove inicijative u cjelini detaljno je utvrđen u obrazloženju Prijedloga direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ³.

U ovom obrazloženju opisane su potrebne izmjene Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010 o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području PDV-a koje proizlaze iz izmjena Direktive o PDV-u.

Prijedlog izmjene Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010 važan je dio paketa. Paketom o PDV-u u digitalnom dobu modernizira se način na koji se izvješćuje o prekograničnim transakcijama unutar jedinstvenog tržišta za potrebe PDV-a kako bi se iskoristila provjerena tehnologija i suzbile prijevare u području PDV-a. Postojeći način prikupljanja objedinjenih podataka putem rekapitulacijskih izvješća⁴ i razmjene podataka putem sustava razmjene informacija o PDV-u u primjeni je od uvođenja jedinstvenog tržišta 1993. Više ne odgovara svrsi s obzirom na opseg prekograničnih transakcija i razinu prijevara u području PDV-a. Izmijenjenom Direktivom o PDV-u rekapitulacijska izvješća zamjenjuju se novim obvezama izvješćivanja o transakcijama. Kao dopuna tim promjenama izmijenjenom Uredbom predviđaju se potrebna praktična pravila o tome kako će se ti novoprikupljeni podaci razmjenjivati među državama članicama, potrebna informacijska infrastruktura i pravila o zaštiti osobnih podataka kojima će se uređivati nove razmjene. Te su pojedinosti neophodne kako bi se osiguralo da se nova pravila nesmetano provode i da se novim mjerama mogu smanjiti prijevare u području PDV-a.

S obzirom na strukturu inicijative za PDV u digitalnom dobu potrebno je obratiti pozornost na sljedeće dijelove paketa:

ovaj paket ima tri glavna cilja:

- (1) modernizacija **obveza izvješćivanja o PDV-u**⁵ uvođenjem zahtjeva za digitalno izvješćivanje, čime će se standardizirati podaci koje porezni obveznici trebaju dostaviti o svakoj transakciji poreznim tijelima u elektroničkom obliku. Istodobno će se uvesti obveza elektroničkog izdavanja računa za prekogranične transakcije;

¹ Molimo navesti upućivanje kad bude dostupno.

² Molimo navesti upućivanje kad bude dostupno.

³ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1.).

⁴ Rekapitulacijsko izvješće jednostavan je obrazac koji trgovci podnose na mjesečnoj/tromjesečnoj osnovi uz svoju prijavu PDV-a kako bi prijavili isporučenu robu i pružene usluge trgovcima u drugim državama članicama, a sadržava broj za PDV kupaca i zbirnu vrijednost isporuka po kupcu tijekom određenog razdoblja.

⁵ Obveze izvješćivanja o PDV-u odnose se na obvezu poduzeća upisanih u registar obveznika PDV-a da podnose redovite prijave svojih transakcija poreznom tijelu kako bi se omogućilo praćenje naplate PDV-a.

- (2) suočavanje s izazovima **ekonomije platformi**⁶ ažuriranjem pravila o PDV-u primjenjivih na ekonomiju platformi kako bi se postigao jednaki tretman, pojašnjenjem pravila o mjestu isporuke primjenjivih na te transakcije i jačanjem uloge platformi u naplati PDV-a kad se njima omogućuje isporuka usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili prijevoza putnika; i
- (3) izbjegavanje potrebe za višestrukim **upisima u registar obveznika PDV-a** u EU-u i poboljšanje funkcioniranja alata za prijavu i plaćanje PDV-a na prodaju robe na daljinu⁷ uvođenjem jedinstvenog upisa u registar obveznika PDV-a, točnije, poboljšanje i proširenje postojećeg sustava „sve na jednom mjestu”/sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz i prijenosa porezne obveze kako bi se smanjio broj slučajeva u kojima se porezni obveznik mora upisati u registar obveznika PDV-a u drugoj državi članici.

- **Dosljednost s postojećim odredbama politike u tom području**

Ovaj je Prijedlog dio paketa zakonodavstva o inicijativi za PDV u digitalnom dobu. Dosljednost paketa u cjelini detaljno je utvrđena u obrazloženju Prijedloga direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ⁸.

- **Dosljednost u odnosu na druge politike Unije**

Ovaj je Prijedlog dio paketa zakonodavstva o inicijativi za PDV u digitalnom dobu. Dosljednost paketa u cjelini detaljno je utvrđena u obrazloženju Prijedloga direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

- **Pravna osnova**

Ovom Uredbom mijenja se Uredba Vijeća (EU) br. 904/2010 na temelju članka 113. Ugovora o funkcioniranju Europske unije. U tom se članku navodi da Vijeće jednoglasno i nakon savjetovanja s Europskim parlamentom i Europskim gospodarskim i socijalnim odborom u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom donosi odredbe o usklađivanju pravila država članica u području neizravnog oporezivanja.

- **Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)**

Upravljanje, naplata i kontrola u području PDV-a prvenstveno su u nadležnosti država članica. Međutim, prijave u području PDV-a često su povezane s prekograničnim transakcijama unutar jedinstvenog tržišta ili uključuju trgovce s poslovnim nastanom u drugim državama članicama, a ne u onoj u kojoj postoji obveza plaćanja PDV-a. Prijave u području PDV-a štete funkcioniranju jedinstvenog tržišta i uzrokuju velike gubitke za proračun EU-a.

Instrumenti EU-a za suradnju kojima se omogućuje razmjena informacija među poreznim upravama neophodni su za pravilnu kontrolu prekograničnih transakcija i borbu protiv prijevara u području PDV-a.

⁶ U tom smislu pojam „ekonomija platformi” odnosi se na isporuke usluga putem platforme.

⁷ https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-e-commerce_en

⁸ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1.).

Ova je inicijativa u skladu s načelom supsidijarnosti jer države članice ne mogu same postići ciljeve kojima teži ova inicijativa. Stoga Komisija, koja je odgovorna za osiguravanje neometanog funkcioniranja jedinstvenog tržišta i za promicanje općih interesa Europske unije, treba predložiti mjere za poboljšanje situacije.

To nije moguće ostvariti na razini država članica ili primjenom nezakonodavnih instrumenata. Djelovanjem na razini EU-a povezanim s instrumentima za administrativnu suradnju ostvarila bi se veća vrijednost od one koja se može postići na nacionalnoj razini, zbog čega su potrebne izmjene Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010 o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost.

- **Proporcionalnost**

Prijedlog se u velikoj mjeri temelji na postojećem pravnom okviru za administrativnu suradnju u području PDV-a i njime mu se dodaju elementi samo ondje gdje okvir treba ojačati. Sve predložene mjere osmišljene su kako bi se njima ispunili novi zahtjevi za digitalno izvješćivanje i potrebe država članica. Iako se očekuje da će nove odredbe imati pozitivne učinke na borbu protiv prijevare u području PDV-a, ne bi dovele do znatnih dodatnih troškova za poduzeća i uprave, osim za određene razvoje u području informacijske tehnologije za porezne uprave. No čak su i u tim slučajevima ti troškovi razvoja ograničeni.

Uspostavio bi se središnji elektronički sustav za informacije o PDV-u („središnji VIES”). Njime će se državama članicama omogućiti prijenos informacija o PDV-u koje pohranjuju na nacionalnoj razini, što će pomoći u učinkovitoj borbi protiv prijevare u području PDV-a. U središnjem VIES-u mogle bi se za svakog poreznog obveznika objediniti informacije o prekograničnim transakcijama među poduzećima koje šalju države članice. Njime će se omogućiti i unakrsna provjera prijavljenih isporuka unutar Zajednice usporedbom s poslanim podacima o stjecanju unutar Zajednice. Omogućit će se i da se informacije koje šalju države članice obrađuju s drugim informacijama o PDV-u razmijenjenima u skladu s Uredbom (EU) br. 904/2010, kao što su podaci o carini ili plaćanju, i da se te informacije čuvaju samo tijekom razdoblja koje je potrebno da porezna tijela provedu kontrole PDV-a.

Informacije će se čuvati u središnjem VIES-u pet godina kako bi se državama članicama osiguralo razumno razdoblje za provedbu revizija PDV-a. Nakon tog razdoblja podaci će se trajno izbrisati.

Središnjem VIES-u mogli bi pristupiti samo ovlaštene službenici koje su imenovala njihove države članice u svrhu kontrole ispravne primjene zakonodavstva o PDV-u i suzbijanja prijevare u području PDV-a. Središnji VIES jamčio bi odgovarajuću razinu sigurnosti pohrane u skladu s pravilima kojima se uređuje obrada osobnih podataka u institucijama EU-a.

Razmjena informacija između nacionalnih poreznih tijela i središnjeg VIES-a odvijat će se putem sigurne zajedničke komunikacijske mreže. Time se trenutačno podržava razmjena informacija između poreznih i carinskih tijela i pružaju se sve potrebne sigurnosne značajke (uključujući šifriranje informacija).

Stoga će se ovim Prijedlogom nastaviti primjenjivati zaštitne mjere utvrđene Uredbom (EU) br. 904/2010 i europskim okvirom za zaštitu podataka. Opća svrha razmjene i analize ovih informacija relevantnih za PDV ostaje osiguravanje ispravne primjene zakonodavstva o PDV-u i suzbijanje prijevare u području PDV-a. Suzbijanje prijevare u području PDV-a važan je cilj od općeg javnog interesa EU-a i njegovih država članica, kako je navedeno u članku 23. stavku 1. točki (e) Opće uredbe o zaštiti podataka i članku 20. stavku 1. točki (b) Uredbe (EU) 2018/1725. Kako bi se podržao taj važan cilj i djelotvornost poreznih tijela u ostvarivanju tog cilja, na središnji VIES primjenjivat će se ograničenja utvrđena u članku 55. stavku 5. Uredbe (EU) br. 904/2010.

Novo odredbe ne nadilaze ono što je strogo neophodno kako bi se povećala djelotvornost instrumenata za administrativnu suradnju pri provjeri prekograničnih transakcija i jačanju borbe protiv prijevара u području PDV-a s obzirom na predložene zahtjeve za digitalno izvješćivanje i druge promjene uvedene paketom o PDV-u u digitalnom dobu.

- **Odabir instrumenta**

Za izmjenu Uredbe (EU) br. 904/2010 potrebna je uredba Vijeća.

3. REZULTATI EX POST EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENA UČINKA

- **Ex post evaluacije/provjere primjerenosti postojećeg zakonodavstva**

Evaluacija upotrebe postojećeg okvira EU-a za administrativnu suradnju i suzbijanje prijevара u području PDV-a predviđena Uredbom (EU) br. 904/2010 provedena je 2017.⁹ Države članice općenito su zauzele pozitivno stajalište o pravnom i praktičnom okviru uvedenom Uredbom (EU) br. 904/2010.

Zbog promjena zahtjeva za izvješćivanje koji se odnose na prekogranične transakcije u Direktivi o PDV-u potrebne su promjene pravnog okvira za administrativnu suradnju. Uvođenjem novih zahtjeva za digitalno izvješćivanje znatno se povećava količina podataka koji će se trebati razmjenjivati među državama članicama i učestalost razmjena. Stoga se u poglavlju V. Uredbe: *Pohrana i razmjena posebnih informacija* uvodi novi dio kojim će se omogućiti te razmjene putem novog elektroničkog sustava koji se zove središnji VIES.

- **Savjetovanja s dionicima**

Opširne informacije o savjetovanjima s dionicima navedene su u obrazloženju prijedloga za izmjenu Direktive o PDV-u.

Organizirane su dvije radionice u okviru programa Fiscalis kako bi se prikupile povratne informacije država članica o prilagodbi okvira za administrativnu suradnju u području PDV-a kojim će se podržati novi zahtjevi za digitalno izvješćivanje. Na prvoj radionici, koja je održana u studenome 2021., prikupljena su mišljenja stručnjaka za borbu protiv prijevара u području PDV-a i službenika za vezu za Eurofisc. Druga radionica u travnju 2022. bila je namijenjena voditeljima nadležnih ureda za vezu država članica. U oba slučaja predstavnici država članica naglasili su važnost novih zahtjeva za digitalno izvješćivanje kad ih prati odgovarajući sustav za razmjenu informacija o PDV-u. Vidjelo se da postoji jasna potreba za automatskom unakrsnom provjerom podataka o zahtjevima za digitalno izvješćivanje, npr. usporedbom isporuka i stjecanja o kojima je izviješteno. Postojao je i opći konsenzus da bi središnji sustav za omogućivanje zajedničke obrade i analize informacija bio poželjni pristup kojim bi se jamčila ujednačena provedba unakrsnih provjera i tumačenje rezultata.

- **Prikupljanje i primjena stručnog znanja**

Ovaj je Prijedlog dio paketa zakonodavstva o inicijativi za PDV u digitalnom dobu. Prikupljanje i primjena stručnog znanja za paket u cjelini detaljno su utvrđeni u obrazloženju Prijedloga direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ.

⁹ Radni dokument službi Komisije SWD(2017) 428 final.

- **Procjena učinka**

Ovaj je Prijedlog dio paketa zakonodavstva o inicijativi za PDV u digitalnom dobu. Procjena učinka navedena je za paket u cjelini u obrazloženju Prijedloga direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ.

- **Primjerenost i pojednostavnjenje propisa**

Ovaj je Prijedlog dio paketa zakonodavstva o inicijativi za PDV u digitalnom dobu. Opširne informacije o primjerenosti i pojednostavnjenju propisa navedene su u obrazloženju Prijedloga direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ.

- **Temeljna prava**

Očekuje se da će ovaj Prijedlog dovesti do razmjena i zajedničkih obrada informacija o PDV-u koje bi mogle uključivati osobne podatke. Međutim, podaci prikupljeni u skladu s novim zahtjevima za digitalno izvješćivanje i naknadno razmijenjeni putem središnjeg sustava VIES bili bi ograničeni na transakcije među poduzećima unutar Zajednice i neće obuhvaćati transakcije između poduzeća i potrošača. Primijenjeno je i načelo smanjenja količine podataka. Stoga se prikupljeni i naknadno razmijenjeni podaci odnose samo na podskup informacija navedenih na računu. Taj najmanji skup podataka koji je potreban za praćenje ispravne primjene PDV-a i suzbijanje prijevare u području PDV-a određen je izmjenom članka 264. u popratnom Prijedlogu direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ. Međutim, zaštita osobnih podataka i usklađenost s uredbama (EU) 2016/679¹⁰ i (EU) 2018/1725 i dalje je prioritet, čak i kad su informacije koje se obrađuju ograničene. Stoga se predlažu sljedeće odredbe:

- podaci u središnjem VIES-u čuvat će se samo pet godina, što je najkraće razdoblje potrebno za analizu i ispitne postupke nacionalnih poreznih tijela koja su ovlaštena provoditi obveze u pogledu PDV-a (zadržavanje podataka);
- podaci u središnjem VIES-u bit će zaštićeni kako je utvrđeno člankom 55. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 904/2010;
- podaci u središnjem VIES-u upotrebljavat će se za jasno utvrđene i ograničene svrhe, točnije za ispravnu procjenu PDV-a, za praćenje ispravne primjene PDV-a i za suzbijanje prijevare u području PDV-a kako je utvrđeno člankom 1. Uredbe (EU) br. 904/2010. Podaci će se posebno upotrebljavati za provedbu procjena rizika kako bi se mogući počinitelji prijevare utvrdili u ranoj fazi i kako bi se stalo na kraj mrežama prijevare čija je svrha zloraba sustava PDV-a počinjenjem prijevare u području PDV-a;
- pristup podacima u središnjem VIES-u bit će ograničen na ovlašteno osoblje iz država članica u skladu s načelom nužnosti pristupa podacima;
- Komisija će voditi i održavati središnji VIES te će njime tehnički upravljati, a ima operativni kapacitet i iskustvo kako bi osigurala uvođenje tehničkih i organizacijskih sigurnosnih mjera za zaštitu osobnih podataka. Provedbenim aktom utvrdit će se zadaće koje će Komisija obavljati u vezi s tehničkim upravljanjem središnjim VIES-om;

¹⁰ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ.

- provedbenim aktom utvrdit će se uloge i odgovornosti država članica i Komisije kad djeluju kao voditelj obrade i izvršitelj obrade u skladu s uredbama (EU) 2016/679 i (EU) 2018/1725.

Osim toga, te mjere podliježu članku 8. Povelje o temeljnim pravima.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Utjecaj na proračun detaljno je utvrđen u obrazloženju Prijedloga direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ.

Prijedlog će dovesti do ograničenih troškova za nacionalne uprave i proračun EU-a povezanih s uvođenjem poboljšanog sustava razmjene informacija o PDV-u (VIIES).

5. DRUGI ELEMENTI

- **Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja**

Stalni odbor za administrativnu suradnju, osnovan u skladu s člankom 58. stavkom 1. Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010, baviti će se svim mogućim pitanjima vezanim s administrativnom suradnjom među državama članicama koja proizlaze iz novih pravila o oporezivanju trgovine unutar EU-a. Stalni odbor za administrativnu suradnju uspostaviti će zajedno s državama članicama plan provedbe za potrebne informacijske promjene¹¹ nakon što Vijeće donese izmjene.

U skladu s člankom 59. Uredbe (EU) br. 904/2010 provedba Uredbe preispituje se svakih pet godina. Usto, kako bi se ocijenila uspješnost administrativne suradnje u borbi protiv utaja poreza i izbjegavanja plaćanja poreza, u skladu s člankom 49. države članice moraju dostaviti Komisiji sve raspoložive informacije koje su relevantne za primjenu Uredbe i, među ostalim, godišnje statističke podatke o primjeni instrumenata suradnje.

- **Dokumenti s objašnjenjima (za direktive)**

Nije primjenjivo.

- **Detaljno obrazloženje posebnih odredaba prijedloga**

1. UVOĐENJE SREDIŠNJEG SUSTAVA ZA RAZMJENU INFORMACIJA O PDV-U

Prvi skup izmjena u prijedlogu odnosi se na razvoj novog središnjeg sustava za razmjenu informacija o PDV-u među poreznim upravama država članica na razini EU-a koji je prilagođen specifičnostima zahtjeva za digitalno izvješćivanje. U poglavlje V. Uredbe (EU) 904/2010 dodaje se odjeljak 3. kojim se uvodi središnji VIIES, s člancima od 24.g do 24.m kako slijedi:

- člankom 24.g uspostavlja se središnji sustav VIIES, pri čemu se određuje da Komisija razvija, održava i vodi središnji sustav te njime tehnički upravlja, dok svaka država članica razvija, održava i vodi nacionalni elektronički sustav te njime tehnički upravlja radi automatskog prijenosa različitih kategorija informacija u središnji VIIES. Najvažniji dio informacija koje se razmjenjuju putem središnjeg VIIES-a bit će informacije prikupljene putem zahtjeva za digitalno izvješćivanje. Ostale informacije

¹¹ Odluke o strategiji razvoja i nabave u području informacijske tehnologije podlijegeat će prethodnom odobrenju Odbora Europske komisije za informacijsku tehnologiju i kibersigurnost.

odnose se na identifikaciju poreznih obveznika. Na kraju se izričito navodi da države članice mogu pohraniti informacije koje trebaju automatski prenijeti u središnji VIES u nacionalnom elektroničkom sustavu koji upotrebljavaju za prijenos informacija radi ponovne upotrebe u okviru nacionalnih kontrola;

- članak 24.h odnosi se na kvalitetu i dostupnost podataka. Razmjena informacija bit će korisna samo ako su podaci dovoljno kvalitetni. U tu svrhu države članice provode sva potrebna ažuriranja i donose mjere kako bi osigurale da su podaci u središnjem VIES-u ažurni, potpuni i točni. Kako bi informacije bile ažurne, potrebno je bez odgode unijeti nove ili ažurirane informacije u sustav. To ažuriranje informacija bez odgode posebno je važno za identifikacijske podatke, koji su usko povezani s provjerom valjanosti broja za PDV. Kad je riječ o *izvješćima o transakcijama unutar Zajednice*, prikupljenima putem zahtjeva za digitalno izvješćivanje, prihvatljiva odgoda za unos u središnji VIES jest unutar jednog dana nakon što ih porezna uprava prikupi. Unakrsna provjera informacija o kojima su izvijestili dobavljač i njegov klijent može se provesti tek nakon što obje strane izvijeste o informacijama i nakon što ih svako tijelo prenese u središnji VIES. To znači da bi prihvatljiva odgoda za svaki korak trebala ostati na razini od nekoliko dana kako bi bilo moguće dovoljno često provoditi analizu. Informacije ostaju dostupne u središnjem VIES-u pet godina od isteka godine u kojoj su informacije prenesene u središnji VIES;
- članak 24.i odnosi se na prikazivanje identifikacijskih podataka za PDV kao nevažećih unutar središnjeg VIES-a nakon što se ispune određeni uvjeti. Odredba stupa na snagu ako su osobe identificirane u svrhu PDV-a prestale obavljati gospodarsku djelatnost, ako su prijavile lažne podatke kako bi dobile identifikacijski broj za PDV ili ako nisu priopćile promjene svojih podataka zbog kojih bi, da je to porezna uprava znala, odbila ili povukla identifikacijski broj za PDV. Ta je odredba od velike važnosti s obzirom na cilj djelotvorne borbe protiv prijevара u području PDV-a. Treba naglasiti da se ta odredba odnosi samo na *prikazivanje* identifikacijskog broja za PDV kao nevažećeg u nekoliko situacija. Njome se ne propisuje kad bi države članice trebale povući identifikacijski broj za PDV;
- člankom 24.j opisuju se mogućnosti koje središnji VIES ima s obzirom na informacije koje se prenose u njega. Člankom se predviđa da se primljene informacije mogu pohranjivati, unakrsno provjeravati, objedinjavati i obrađivati u središnjem VIES-u. Nadalje, u okviru središnjeg VIES-a informacije (primljene, unakrsno provjerene, objedinjene i obrađene) stavljaju se na raspolaganje ovlaštenim korisnicima i sustavima. U okviru središnjeg VIES-a trebale bi se moći i obrađivati informacije zajedno sa svim informacijama priopćenima ili prikupljenima u skladu s Uredbom Vijeća (EU) br. 904/2010 u svrhu kontrole i suzbijanja prijevара u području PDV-a. Istaknut je primjer čišćenje i obogaćivanje podataka njihovom obradom zajedno s podacima iz drugih sustava, kao što je nadzorni sustav koji sadržava informacije o uvozima oslobođenima od PDV-a primjenom carinskih postupaka 42 ili 63. Ta mogućnost neophodna je za uspostavu sinergija među različitim informacijskim sustavima koji sadržavaju informacije relevantne za PDV i maksimalno povećanje učinka ulaganja u takve sustave;
- člankom 24.k opisuje se koji službenici i sustavi imaju automatski pristup središnjem VIES-u. To su službenici država članica koji provjeravaju zahtjeve za uvoz robe oslobođen od PDV-a, službenici za vezu za Eurofisc, kao i svi drugi službenici koje je izričito ovlastilo nadležno tijelo njihove države članice. Naposljetku, pristup prikupljenim i obrađenim informacijama predviđen je za nacionalne elektroničke

sustave kojima se informacije prenose u središnji VIES. Tom se odredbom omogućuje siguran kanal za komunikaciju među uređajima, čime se olakšava automatizacija i smanjuje potreba za ljudskom intervencijom;

- članak 24.l odnosi se na troškove razvoja i održavanja središnjeg VIES-a, pri čemu se određuje da se za troškove uspostave, rada i održavanja središnjeg VIES-a tereti opći proračun Unije. Ti troškovi, među ostalim, uključuju troškove sigurne veze između središnjeg VIES-a i nacionalnih elektroničkih sustava iz članka 24.g stavka 2. i troškove usluga potrebnih za realizaciju mogućnosti navedenih u članku 24.j. S druge strane, svaka država članica snosi troškove i odgovorna je za sve potrebne razvoje svojih nacionalnih elektroničkih sustava kako bi se omogućila razmjena informacija putem mreže CCN ili bilo koje druge slične mreže;
- naposljetku, članak 24.m odnosi se na sigurnost i usklađenost središnjeg sustava VIES. Prvim stavkom određuje se da su države članice dužne poduzeti sve potrebne mjere kako bi osigurale usklađenost s člankom 55. ove Uredbe. Člankom 55. propisuju se obveze u pogledu čuvanja službene tajne, privatnosti i sigurnosti informacija koje se pohranjuju, obrađuju ili razmjenjuju u skladu s Uredbom. Drugim stavkom Komisija se ovlašćuje da provedbenim aktima odredi: zadaće koje Komisija treba izvršiti u vezi s tehničkim upravljanjem središnjim VIES-om te uloge i odgovornosti država članica i Komisije u pogledu funkcija voditelja obrade i izvršitelja obrade u skladu s Uredbom (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbom (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća.

2. POSTUPNO UKIDANJE POSTOJEĆEG SUSTAVA ZA RAZMJENU INFORMACIJA O PDV-U

Drugi skup izmjena u prijedlogu odnosi se na postupno ukidanje postojećeg VIES-a. Postojeći sustav VIES, obuhvaćen poglavljem V. odjeljkom 1., potrebno je zadržati dvije godine nakon uspostave središnjeg sustava VIES kako bi se olakšale kontrole transakcija o kojima je izviješteno u rekapitulacijskim izvješćima prije uvođenja zahtjeva za digitalno izvješćivanje. Postojeći VIES omogućit će automatsku razmjenu informacija dostavljenih putem starih zahtjeva za izvješćivanje za to razdoblje. Nakon postupnog ukidanja postojećeg VIES-a informacije bi se i dalje mogle razmjenjivati među državama članicama spontano ili na zahtjev putem neautomatiziranih instrumenata za administrativnu suradnju. Postupno ukidanje postojećeg VIES-a provodi se na sljedeći način:

- članci 17., 20., 21., 22. i 23. mijenjaju se tako da se uklanjaju upućivanja na postojeći VIES;
- mijenja se članak 31. o dostavljanju poreznim obveznicima informacija o valjanosti identifikacijskih brojeva za PDV kao i pripadajućem imenu i adresi drugih osoba uključenih u transakcije unutar Zajednice. Nakon izmjene članak će se odnositi na informacije koji se čuvaju u središnjem VIES-u.

3. OSTALE PROMJENE

Trećim skupom izmjena u prijedlogu predviđaju se potrebne prilagodbe povezane s razmjenom informacija u odnosu na novi posebni program za prijenose vlastite robe kako je uveden Direktivom 2006/112/EZ.

U skladu s člankom 242.a Direktive 2006/112/EZ upravitelji platformi dužni su voditi evidenciju o isporukama između poduzeća i kupaca obavljenima putem njihovih platformi. Kako bi se olakšalo funkcioniranje modela pretpostavljenog dobavljača koji se uvodi u

sektorima kratkoročnog iznajmljivanja smještaja i prijevoza putnika, navedeno se proširuje na isporuke među poduzećima. Potrebno je uvesti standardni format za prijenos tih informacija.

Prijedlog

UREDBE VIJEĆA**o izmjeni Uredbe (EU) br. 904/2010 u pogledu dogovora o administrativnoj suradnji u području PDV-a potrebnih za digitalno doba**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 113.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta¹,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora²,

u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Uredbom Vijeća (EU) br. 904/2010³ utvrđuju se uvjeti prema kojima nadležna tijela država članica odgovorna za primjenu zakonodavstva o PDV-u trebaju surađivati međusobno i s Komisijom kako bi se osigurala sukladnost s tim zakonodavstvom. Ti uvjeti uključuju, među ostalim, pravila o elektroničkoj pohrani i razmjeni informacija koje mogu pomoći u ispravnom utvrđivanju PDV-a, praćenju ispravne primjene PDV-a, posebno na transakcije unutar Zajednice, i u suzbijanju prijevare u području PDV-a.
- (2) Direktivom Vijeća (EU) XX/XXX⁴ [Ured za publikacije: navesti broj i godinu Direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu pravila o PDV-u za digitalno doba donesene istog dana kad i ova Uredba] u Direktivu Vijeća 2006/112/EZ⁵ uvedeni su zahtjevi za digitalno izvješćivanje. Tim se zahtjevima porezne obveznike identificirane u svrhu PDV-a obvezuje da državama članicama dostave informacije o svakoj isporuci robe unutar Zajednice, o svakom stjecanju robe unutar Zajednice i o svakoj isporuci usluge koja je oporeziva u državi članici koja nije ona u kojem dobavljač ima poslovni nastan. Države članice trebaju razmjenjivati i obrađivati te informacije o transakcijama unutar Zajednice kako bi pratile ispravnu primjenu PDV-a i otkrile prijevare.
- (3) Postojeća suradnja među poreznim tijelima država članica temelji se na razmjeni objedinjenih informacija među nacionalnim elektroničkim sustavima. Uvođenjem

¹ SL C , , str. .

² SL C , , str. .

³ Uredba Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost (SL L 268, 12.10.2010., str. 1.).

⁴ Direktiva Vijeća (EU) XXX/XXXX od (SL L, dd.mm.gggg., str. X.). [Ured za publikacije: navesti cijelo upućivanje.]

⁵ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1.).

zahtjeva za digitalno izvješćivanje nastoji se povećati naplata poreza pravodobnim davanjem podataka o pojedinim transakcijama poreznim upravama. Kako bi ti podaci bili dostupni drugim poreznim upravama na učinkovit način i kako bi se olakšala zajednička provedba analiza i unakrsnih provjera, kao i zajedničko tumačenje tih analiza i provjera, neophodan je središnji sustav u kojem se dijele informacije o PDV-u.

- (4) Kako bi se državama članicama omogućila djelotvornija borba protiv prijevара u području PDV-a, trebalo bi uspostaviti središnji elektronički sustav razmjene informacija o PDV-u („središnji VIES”) za dijeljenje informacija o PDV-u. Taj bi sustav iz nacionalnih elektroničkih sustava država članica trebao primati informacije o transakcijama unutar Zajednice o kojima su izvijestili odgovarajući dobavljači i stjecatelji u različitim državama članicama. Taj bi sustav od država članica trebao primati i identifikacijske podatke za PDV poreznih obveznika koji obavljaju transakcije unutar Zajednice. Nadalje, kad god se podaci promijene, metapodatke za praćenje vremena izmjene isto treba prenijeti u središnji VIES.
- (5) Identifikacijski podaci za PDV poreznih obveznika koji obavljaju transakcije unutar Zajednice trebali bi se automatski ažurirati u središnjem VIES-u bez odgode kad god se identifikacijski podaci promijene, osim ako se države članice slože da takvo ažuriranje nije relevantno, bitno ili korisno. Takva su ažuriranja potrebna jer valjanost identifikacijskih brojeva za PDV-a poreznih obveznika podliježe provjeri s obzirom na uvjet za izuzeće isporuka unutar Zajednice predviđenih člankom 138. Direktive 2006/112/EZ. Kako bi se poreznim upravama pružila razumna razina jamstva u pogledu kvalitete i pouzdanosti takvih informacija, informacije o transakcijama unutar Zajednice trebale bi se automatski ažurirati u središnjem VIES-u najkasnije jedan dan nakon što je država članica primila informacije od poreznog obveznika.
- (6) Nadalje, s obzirom na identifikacijske podatke za PDV u središnjem VIES-u države članice trebale bi donijeti mjere kako bi osigurale da odgovarajuća država članica procijeni podatke koje porezni obveznici dostave za svoju identifikaciju u svrhe PDV-a u skladu s člankom 214. Direktive 2006/112/EZ kao potpune i točne. Nadalje, države članice trebale bi osigurati da se identifikacijski broj za PDV prikazuje kao nevažeći u središnjem VIES-u ako porezni obveznik ne poštuje obveze priopćavanja podataka ili ako se gospodarska djelatnost prestane obavljati.
- (7) Svaka država članica treba unijeti u središnji VIES informacije o transakcijama unutar Zajednice o kojima su izvijestili dobavljači i stjecatelji u različitim državama članicama odmah nakon što ih primi. Primljene informacije potrebno je brzo obraditi zbog tehničkih razloga povezanih s količinom podataka i kako bi se rano otkrile sumnjive transakcije i mogući slučajevi prijevара u području PDV-a.
- (8) Kako bi se državama članicama pomoglo u borbi protiv prijevара u području PDV-a i kako bi se otkrili prevaranti, identifikacijski podaci za PDV i informacije o PDV-u o transakcijama unutar Zajednice trebali bi se čuvati pet godina. To je najkraće razdoblje koje je potrebno državama članicama da djelotvorno provedu kontrole i istraže sumnje u prijevaru u području PDV-a ili da otkriju takve prijevара. Također je proporcionalno s obzirom na golemu količinu informacija o transakcijama unutar Zajednice i osjetljivost informacija kao poslovnih i osobnih podataka.
- (9) Kako bi se pravodobno otkrile neusklađenosti i time poboljšala mogućnost borbe protiv prijevара u području PDV-a, središnji VIES trebao bi moći automatski unakrsno provjeravati informacije prikupljene od dobavljača i stjecatelja putem zahtjeva za digitalno izvješćivanje uvedenog Direktivom (EU) XX/XXX [Ured za publikacije:

navesti broj i godinu Direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu pravila o PDV-u za digitalno doba donesene istog dana kad i ova Uredba⁶]. Rezultati takve unakrsne provjere trebali bi se staviti na raspolaganje državama članicama radi odgovarajućeg praćenja.

- (10) Nadalje, kako bi se omogućilo održavanje mogućnosti postojećeg sustava razmjene informacija o PDV-u predviđenog člankom 17. stavkom 1. točkom (a) Uredbe (EU) br. 904/2010 u središnjem VIES-u, u njemu bi se trebale moći i objedinjavati informacije radi pružanja pregleda isporuka i stjecanja o kojima su izvijestili porezni obveznici u državama članicama. Kako bi se osiguralo da središnji VIES dopušta državama članicama da nastave pristupati međusobnim informacijama kako su trenutačno strukturirane unutar postojećeg sustava razmjene informacija o PDV-u, središnji VIES trebao bi podržavati objedinjavanje podataka.
- (11) Kako bi poslužio nadležnim tijelima država članica u provedbi ispravne procjene PDV-a, praćenju ispravne primjene PDV-a, suzbijanju prijevare u području PDV-a i iskorištavanju sinergija među različitim informacijskim sustavima koji sadržavaju informacije relevantne za PDV, središnji VIES trebao bi obrađivati informacije primljene od država članica zajedno sa svim informacijama priopćenima ili prikupljenima u skladu s Uredbom (EU) br. 904/2010.
- (12) Pristup informacijama u središnjem VIES-u trebao bi se omogućiti prema potrebi. Te se informacije ne bi trebale upotrebljavati u druge svrhe osim za praćenje ispravne primjene PDV-a i suzbijanje prijevara u području PDV-a. Svi korisnici trebali bi se pridržavati pravila o povjerljivosti utvrđenih u ovoj Uredbi.
- (13) Službenici za vezu za Eurofisc država članica iz članka 36. Uredbe (EU) br. 904/2010 trebali bi moći pristupiti informacijama o PDV-u o transakcijama unutar Zajednice i analizirati ih u svrhu borbe protiv prijevara u području PDV-a. Službenici država članica koji provjeravaju primjenjuje li se oslobođenje od PDV-a za određenu uvezenu robu, koje je utvrđeno u članku 143. stavku 1. točki (d) Direktive 2006/112/EZ, također bi trebali imati pristup identifikacijskim podacima za PDV pohranjenima u središnjem VIES-u radi praćenja ispravne primjene zakonodavstva o PDV-u. Nadalje, nadležna tijela država članica iz istih bi razloga trebala odabrati druge službenike koji trebaju imati izravan pristup središnjem VIES-u i prema potrebi im omogućiti takav pristup. Naposljetku, propisno ovlaštene osobe Komisije trebale bi moći pristupiti informacijama u središnjem VIES-u, ali samo u mjeri u kojoj je takav pristup neophodan za razvoj i održavanje tog sustava.
- (14) Informacijski sustavi koji podržavaju mrežu Eurofisc u borbi protiv prijevara u području PDV-a, uključujući sustav za analizu transakcijske mreže i središnji elektronički sustav podataka o plaćanju („CESOP”), trebali bi imati izravan pristup središnjem VIES-u radi istraživanja sumnji na prijevaru u području PDV-a i otkrivanja takvih prijevara.
- (15) Količina podataka i učestalost prijenosa podataka u središnji VIES čine neophodnom automatizaciju protoka informacija od središnjeg VIES-a do nacionalnih sustava. Takvom bi se automatizacijom ujedno trebao omogućiti učinkovit i siguran kanal za komunikaciju među uređajima i ukloniti potreba za ljudskom intervencijom pri pristupu dijeljenim podacima. Stoga bi i nacionalni elektronički sustavi koji prenose informacije u središnji VIES trebali imati pristup informacijama pohranjenima u tom

⁶ Direktiva Vijeća (EU) XXX/XXXX od (SL L, dd.mm.gggg., str. X.).

sustavu, uključujući obrađene i objedinjene informacije za potrebe kontrole PDV-a i borbe protiv prijevara u području PDV-a.

- (16) Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti za provedbu Uredbe (EU) br. 904/2010, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti za zadaće koje Komisija treba izvršiti u vezi s tehničkim upravljanjem središnjim VIES-om, tehničke pojedinosti povezane s identifikacijom i pristupom službenika i elektroničkih sustava središnjem VIES-u, tehničke pojedinosti i format informacija koje se prenose u središnji VIES te uloge i odgovornosti država članica i Komisije kad djeluju kao voditelj obrade i izvršitelj obrade prema Uredbi (EU) 2016/679⁷ i (EU) 2018/1725⁸ Europskog parlamenta i Vijeća. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća⁹.
- (17) Prijevaru u području PDV-a zajednički su problem svih država članica. Države članice same nemaju potrebne informacije za osiguravanje točne primjene pravila o PDV-u i suzbijanje prijevara u području PDV-a. S obzirom na to da cilj Uredbe (EU) br. 904/2010, borbu protiv prijevara u području PDV-a, države članice ne mogu dostatno ostvariti zbog prekogranične prirode unutarnjeg tržišta, nego se on na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti, utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (18) Porezni obveznici koji omogućuju isporuke robe ili usluga upotrebom elektroničkog sučelja mogu podlijegati zahtjevima za vođenje evidencije države članice u kojoj su te isporuke oporezive, kako je navedeno u članku 242.a Direktive 2006/112/EZ. Kako bi se smanjilo administrativno opterećenje i troškovi usklađivanja za te porezne obveznike te kako bi se izbjeglo udvostručavanje rada, država članica identifikacije trebala bi koordinirati takve zahtjeve koliko god je to moguće. U tu svrhu potrebno je utvrditi standardni obrazac za elektronički prijenos tih informacija državama članicama.
- (19) U Direktivu 2006/112/EZ uvest će se novi pojednostavnjeni sustav „sve na jednom mjestu” za porezne obveznike koji prenose određenu vlastitu robu preko granice. Stoga je taj novi program potrebno integrirati u opći okvir posebnih programa sustava „sve na jednom mjestu” za PDV utvrđenih u poglavlju XI. odjeljku 3. Uredbe br. 904/2010. To bi posebno trebalo uključivati pružanje informacija između države članice iz koje se roba prenosi i one u koju se prenosi.
- (20) S obzirom na to da je novi program sustava „sve na jednom mjestu” sveobuhvatan i da obuhvaća prekogranična kretanja robe koja su trenutačno obuhvaćena aranžmanima za premještanje dobara u skladu s člankom 17.a Direktive 2006/112/EZ, ti su aranžmani

⁷ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

⁸ Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL L 295, 21.11.2018, str. 39.).

⁹ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

izbrisani iz Direktive 2006/112/EZ. Potrebno je da se ta izmjena Direktive 2006/112/EZ odražava u članku 21. Uredbe (EU) br. 904/2010.

- (21) Dionici su identificirali zlouporabu identifikacijskih brojeva za PDV sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz kao mogući rizik. Kako bi se bolje osigurala ispravna upotreba i postupak provjere identifikacijskih brojeva za PDV sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz, potrebno je proširiti članak 47.h Uredbe (EU) br. 904/2010 kojim se carinskim tijelima odobrava pristup informacijama o trgovcu registriranom u sustav „sve na jednom mjestu” za uvoz, čime će se poboljšati sposobnosti upravljanja rizikom i kontrole tih carinskih tijela.
- (22) Kako bi se poboljšale kontrole za program sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz, u članak 17. stavak 1. točku (e) Uredbe (EU) br. 904/2010 potrebno je dodati ukupnu vrijednost robe uvezene u okviru programa sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz po identifikacijskom broju sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz po državi članici potrošnje.
- (23) Tehničke pojedinosti, uključujući zajedničke elektroničke poruke, za podnošenje evidencija poreznih obveznika koji omogućuju isporuke upotrebom elektroničkog sučelja kako je navedeno u članku 242.a Direktive 2006/112/EZ trebalo bi donijeti u skladu s postupkom komitologije predviđenim u ovoj Uredbi.
- (24) Ovom se Uredbom poštuju temeljna prava i postupa se u skladu s načelima priznatima Poveljom Europske unije o temeljnim pravima. Ovom se Uredbom posebno nastoji osigurati potpuno poštovanje prava na zaštitu osobnih podataka utvrđeno u članku 8. Povelje. U tom pogledu ovom se Uredbom strogo ograničuje količina osobnih podataka koji će se staviti na raspolaganje poreznim tijelima. Obrada informacija o transakcijama unutar Zajednice u skladu s ovom Uredbom trebala bi se odvijati samo u svrhe ove Uredbe.
- (25) Provedeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka u skladu s člankom 42. stavkom 1. Uredbe (EU) 2018/1725 te je on dao mišljenje [...].
- (26) Budući da će za uvođenje središnjeg sustava VIES biti potreban nov tehnološki razvoj, potrebno je odgoditi primjenu odredbi koje se odnose na središnji VIES kako bi se državama članicama i Komisiji omogućilo da razviju te tehnologije.
- (27) Automatski pristup informacijama o transakcijama unutar Zajednice koje su dostavljene putem rekapitulacijskih izvješća izravno utječe na učinkovitost kontrola PDV-a. Stoga bi se trenutni sustav razmjene informacija o PDV-u predviđen člankom 17. stavkom 1. točkom (a) Uredbe (EU) br. 904/2010 trebao zadržati određeno razdoblje nakon ukidanja tih rekapitulacijskih izvješća. Nakon tog razdoblja trebalo bi izbrisati relevantne odredbe trenutnog sustava razmjene informacija o PDV-u, a informacije dostavljene putem rekapitulacijskih izvješća i dalje bi trebale biti dostupne na zahtjev.
- (28) Uredbu (EU) br. 904/2010 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Izmjene Uredbe (EU) br. 904/2010 koje se primjenjuju od 1. siječnja 2025.

Uredba (EU) br. 904/2010 mijenja se kako slijedi:

- (1) u članku 1. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Ovom se Uredbom također utvrđuju pravila i postupci za elektroničku razmjenu informacija o PDV-u na robu i usluge isporučene ili robu prenesenu u skladu s posebnim programima predviđenima u glavi XII. poglavlju 6. Direktive 2006/112/EZ te također za svaku narednu razmjenu informacija i, u mjeri u kojoj se to odnosi na robu i usluge obuhvaćene predmetnim posebnim programima, za prijenos novca među nadležnim tijelima država članica.”;

(2) u članku 2. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Definicije sadržane u člancima 358., 358.a, 369.a, 369.l i 369.xa Direktive 2006/112/EZ za potrebe svakog posebnog programa primjenjuju se i za potrebe ove Uredbe.”;

(3) u članku 17. stavku 1. točke (d) i (e) zamjenjuju se sljedećim:

„(d) informacije koje prikuplja u skladu s člancima 360., 361., 364., 365., 369.c, 369.f, 369.g, 369.o, 369.p, 369.s, 369.t, 369.xc, 369.xf i 369.xg Direktive 2006/112/EZ;

(e) podatke o identifikacijskim brojevima za PDV iz članka 369.q Direktive 2006/112/EZ koje je izdala i, za svaki identifikacijski broj za PDV koji je izdala bilo koja država članica, ukupnu vrijednost uvoza robe izuzetog na temelju članka 143. stavka 1. točke (ca) tijekom svakog mjeseca po državi članici potrošnje kako je definirano u članku 369.l stavku 4. te Direktive;”;

(4) članak 47.b zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 47.b

1. Države članice osiguravaju da porezni obveznici koji primjenjuju posebni program utvrđen u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 2. Direktive 2006/112/EZ državi članici identifikacije elektroničkim putem dostavljaju informacije utvrđene u članku 361. te direktive. Porezni obveznici koji primjenjuju posebne programe utvrđene u glavi XII. poglavlju 6. odjeljcima 3. i 5. Direktive 2006/112/EZ državi članici identifikacije elektroničkim putem dostavljaju pojedinosti za svoju identifikaciju u trenutku započinjanja djelatnosti u skladu s člancima 369.c i 369.xc te direktive. Sve promjene informacija koje se dostavljaju u skladu s člankom 361. stavkom 2., člankom 369.c i člankom 369.xc Direktive 2006/112/EZ također se podnose elektroničkim putem.

2. Država članica identifikacije šalje informacije iz stavka 1. elektroničkim putem nadležnim tijelima drugih država članica u roku od deset dana od isteka mjeseca u kojem su informacije dobivene od poreznog obveznika koji primjenjuje jedan od posebnih programa utvrđenih u glavi XII. poglavlju 6. odjeljcima 2., 3. i 5. Direktive 2006/112/EZ. Država članica identifikacije na isti način obavješćuje nadležna tijela drugih država članica o identifikacijskim brojevima za PDV iz tih odjeljaka 2., 3. i 5.

3. Ako je porezni obveznik koji primjenjuje jedan od posebnih programa utvrđenih u glavi XII. poglavlju 6. odjeljcima 2., 3. i 5. Direktive 2006/112/EZ isključen iz tog posebnog programa, država članica identifikacije odmah o tome obavješćuje nadležna tijela drugih država članica elektroničkim putem.”;

(5) članak 47.d zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 47.d

1. Države članice osiguravaju da se prijava PDV-a s pojedinostima utvrđenima u člancima 365., 369.g, 369.t i 369.xg Direktive 2006/112/EZ podnosi elektroničkim putem.
 2. Država članica identifikacije nadležnom tijelu države članice potrošnje ili države članice iz koje ili u koju je roba otpremljena ili prevezena šalje informacije iz stavka 1. elektroničkim putem najkasnije 20 dana nakon isteka mjeseca u kojem je prijava trebala biti podnesena.”;
- (6) u članku 47.h dodaje se sljedeći stavak:
- „Za potrebe prvog stavka države članice nadležnim tijelima odobravaju pristup informacijama iz članka 369.p stavaka 1. i 3. Direktive 2006/112/EZ.”;
- (7) članak 47.i mijenja se kako slijedi:
- (a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Kako bi dobila evidenciju koja je u posjedu poreznog obveznika ili posrednika u skladu s člancima 369., 369.k, 369.x i 369.xk Direktive 2006/112/EZ, država članica potrošnje ili država članica iz koje ili u koju je roba otpremljena ili prevezena najprije elektroničkim putem podnosi zahtjev državi članici identifikacije.”;
 - (b) stavci 4. i 5. zamjenjuju se sljedećim:

„4. Država članica identifikacije šalje dobivenu evidenciju elektroničkim putem bez odgode državi članici potrošnje ili državi članici iz koje ili u koju je roba otpremljena ili prevezena koja podnosi zahtjev.

5. Ako država članica potrošnje ili država članica iz koje ili u koju je roba otpremljena ili prevezena koja podnosi zahtjev ne primi evidenciju u roku od 30 datuma od dana podnošenja zahtjeva, ta država članica može poduzeti bilo koje mjere u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom kako bi dobila tu evidenciju.”;
- (8) u članku 47.j stavku 2. zamjenjuje se sljedećim:
- „2. Ne dovodeći u pitanje članak 7. stavak 4., ako država članica potrošnje ili država članica iz koje ili u koju je roba otpremljena ili prevezena odluči da je istražna radnja potrebna, najprije se savjetuje s državom članicom identifikacije o potrebi za takvom radnjom.”;
- (9) u članku 47.l točka (a) zamjenjuje se sljedećim:
- „(a) tehničke pojedinosti, uključujući zajedničku elektroničku poruku, za podnošenje informacija iz članka 47.b stavka 1., članka 47.c stavka 1. i članka 47.d stavka 1., te standardni obrazac iz članka 47.i stavka 3. i članka 47.m.”;
- (10) umeće se sljedeće poglavlje XI.a:

„POGLAVLJE XI.a

ODREDBE KOJE SE ODOSE NA OBVEZE VOĐENJA EVIDENCIJE ZA ELEKTRONIČKA SUČELJA KOJA OMOGUĆUJU OPSKRBU ROBE ILI USLUGA U SKLADU S ČLANKOM 242.a DIREKTIVE 2006/112/EZ

Članak 47.la

1. Kako bi dobila evidenciju koja je u posjedu poreznog obveznika u skladu s člankom 242.a Direktive 2006/112/EZ, država članica u kojoj su te isporuke oporezive najprije elektroničkim putem podnosi zahtjev državi članici u kojoj je porezni obveznik identificiran u svrhu PDV-a.
2. Ako država članica u kojoj je porezni obveznik identificiran u svrhu PDV-a primi zahtjev iz stavka 1., ta država članica elektroničkim putem i bez odgode šalje zahtjev poreznom obvezniku.
3. Države članice osiguravaju da porezni obveznik na zahtjev državi članici u kojoj je taj porezni obveznik identificiran u svrhu PDV-a elektroničkim putem podnese zatraženu evidenciju. Države članice prihvaćaju da se evidencija može podnijeti upotrebom standardnog obrasca.
4. Država članica u kojoj je taj porezni obveznik identificiran u svrhu PDV-a šalje dobivenu evidenciju elektroničkim putem i bez odgode državi članici u kojoj su te isporuke oporezive koja podnosi zahtjev.
5. Ako država članica u kojoj su te isporuke oporezive koja podnosi zahtjev ne primi evidenciju u roku od 30 dana od datuma podnošenja zahtjeva, ta država članica može poduzeti bilo koje mjere u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom kako bi dobila tu evidenciju.

Članak 47.lb

Komisija provedbenim aktima utvrđuje sljedeće:

- (a) tehničke pojedinosti za standardni obrazac iz članka 47.la stavka 3.;
- (b) tehničke pojedinosti, uključujući zajedničku elektroničku poruku, za podnošenje informacija iz članka 47.la stavaka 1., 2. i 4., kao i tehnička sredstva za prijenos tih informacija.”;

ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 58. stavka 2.”.

Članak 2.

Izmjene Uredbe (EU) br. 904/2010 koje se primjenjuju od 1. siječnja 2026.

Uredba (EU) br. 904/2010 mijenja se kako slijedi:

(1) članak 21. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) identifikacijski brojevi za PDV osoba koje su obavile isporuke robe i usluga navedene u točki (b);”;

ii. u točki (e) uvodni tekst zamjenjuje se sljedećim:

ukupna vrijednost isporuka robe i usluga navedenih u točki (b) od strane svake osobe navedene u točki (c) za svaku osobu koja ima identifikacijski broj za PDV koji je izdala druga država članica pod sljedećim uvjetima:”;

Članak 3.

Izmjene Uredbe (EU) br. 904/2010 koje se primjenjuju od 1. siječnja 2028.

Uredba (EU) br. 904/2010 mijenja se kako slijedi:

- (1) u članku 2. stavku 1. točke (g) i (h) zamjenjuju se sljedećim:
 - „(g) „isporuka robe unutar Zajednice” znači svaka isporuka robe o kojoj se podaci moraju dostaviti u skladu s člankom 262. Direktive 2006/112/EZ;
 - (h) „isporuka usluga unutar Zajednice” znači svaka isporuka usluga o kojoj se podaci moraju dostaviti u skladu s člankom 262. Direktive 2006/112/EZ;”;
- (2) u članku 17. stavku 1. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) informacije koje prikuplja u skladu s glavom XI. poglavljem 6. Direktive 2006/112/EZ kako je izmijenjena Direktivom Vijeća (EU) 2022/890*;

* Direktiva Vijeća (EU) 2022/890 od 3. lipnja 2022. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu produljenja razdoblja primjene neobveznog mehanizma prijenosa porezne obveze u odnosu na isporuke određene robe i usluga podložnih prijeveri te primjene mehanizma brze reakcije na prijeveru povezanu s PDV-om (SL L 155, 8.6.2022., str. 1.).”;

- (3) u poglavlju V. nakon članka 24.f umeće se sljedeći odjeljak 3.:

„ODJELJAK 3.

Središnji elektronički sustav razmjene informacija o PDV-u”;

Članak 24.g

1. Komisija razvija, održava i vodi elektronički središnji sustav razmjene informacija o PDV-u („središnji VIES”) i tehnički upravlja njime u svrhe iz članka 1.
2. Svaka država članica razvija, održava i vodi nacionalni elektronički sustav te tehnički upravlja njime radi automatskog prijenosa sljedećih informacija u središnji VIES:
 - (a) informacije koje prikuplja u skladu s glavom XI. poglavljem 6. odjeljkom 1. Direktive 2006/112/EZ;
 - (b) informacije o identitetu, djelatnosti, pravnom obliku i adresi osoba kojima je izdala identifikacijski broj za PDV, prikupljene u skladu s člankom 213. Direktive 2006/112/EZ, kao i datum kad je taj broj izdan;
 - (c) identifikacijski brojevi za PDV koje je izdala država članica koji su postali nevažeći i datumi kad su ti brojevi postali nevažeći;
 - (d) datum i vrijeme izmjene podataka iz točaka (a), (b) i (c).

Podaci iz točke (a) moraju biti u skladu s europskom normom o elektroničkom izdavanju računa i popisom njegovih sintaksi kako je navedeno u Direktivi 2014/55/EU Europskog parlamenta i Vijeća*.

Komisija provedbenim aktom određuje pojedinosti i format informacija navedenih u ovom stavku. Taj se provedbeni akt donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 58. stavka 2.

3. Svaka država članica može informacije iz stavka 2. ovoga članka i informacije iz članka 24.j točaka (b), (c) i (d) pohraniti u nacionalni elektronički sustav iz stavka 2. ovoga članka.

Članak 24.h

1. Države članice osiguravaju da su informacije koje su dostupne u središnjem VIES-u ažurirane, potpune i točne.

Komisija provedbenim aktom utvrđuje kriterije za određivanje koje promjene nisu dovoljno relevantne, bitne ili korisne da bi se prenijele u središnji VIES. Taj se provedbeni akt donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 58. stavka 2.

2. Države članice donose potrebne mjere kako bi osigurale da su podaci koje su porezni obveznici i pravne osobe koje nisu porezni obveznici dostavili za njihovu identifikaciju u svrhu PDV-a u skladu s člankom 214. Direktive 2006/112/EZ, prema njihovoj procjeni, potpuni i točni prije nego što se prenesu u središnji VIES.

Države članice provode postupke za provjeru tih podataka kako je određeno prema rezultatima njihove procjene rizika. Provjere se načelno provode prije identifikacije u svrhu PDV-a ili ako se provode samo preliminarne provjere prije takve identifikacije, najkasnije šest mjeseci nakon takve identifikacije.

3. Države članice obavješćuju Komisiju i druge države članice o mjerama provedenima na nacionalnoj razini kako bi se osigurala kakvoća i pouzdanost informacija u skladu sa stavkom 2.

4. Države članice bez odgode unose informacije iz članka 24.g stavka 2. u središnji VIES.

Pojedinosti o prihvatljivim tehničkim odgodama utvrđuju se provedbenim aktom. Taj se provedbeni akt donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 58. stavka 2.

5. Odstupajući od stavka 4. ovog članka, informacije iz članka 24.g stavka 2. točke (a) unose se u središnji VIES najkasnije jedan dan nakon prikupljanja podataka koje je porezni obveznik dostavio nadležnim tijelima.

6. Informacije iz članka 24.g stavka 2. dostupne su u središnjem VIES-u pet godina od isteka godine u kojoj su informacije prenesene u njega.

Članak 24.i

1. Države članice automatski ažuriraju središnji VIES kako bi osigurale da se identifikacijski broj za PDV, kako je navedeno u članku 214. Direktive 2006/112/EZ, prikazuje kao nevažeći u središnjem VIES-u u sljedećim situacijama:

- (a) ako su osobe identificirane u svrhu PDV-a izjavile da je njihova gospodarska djelatnost, kako je navedena u članku 9. Direktive 2006/112/EZ, prestala ili ako nadležno tijelo smatra da su prestali s obavljanjem takve djelatnosti;
- (b) ako su osobe izjavile lažne podatke kako bi dobile identifikaciju za PDV i, da je to porezna uprava znala, odbila bi identifikaciju u svrhu PDV-a ili povukla identifikacijski broj za PDV;

- (c) ako osobe nisu prijavile promjene svojih podataka i, da je to porezna uprava znala, odbila bi identifikaciju u svrhu PDV-a ili povukla identifikacijski broj za PDV.

Situacije navedene u ovom stavku navedene su ne dovodeći u pitanje bilo koja nacionalna pravila kojima se predviđaju dodatne situacije.

2. Za potrebe stavka 1. točke (a) nadležno tijelo smatra da se gospodarsku djelatnost prestalo obavljati barem u sljedećim situacijama:

- (a) osoba identificirana u svrhu PDV-a nije podnijela prijave PDV-a godinu nakon isteka propuštenog roka za podnošenje prve prijave iako je bila obvezna to učiniti;
- (b) osoba identificirana u svrhu PDV-a nije dostavila podatke o isporuci robe ili usluga unutar Zajednice šest mjeseci nakon isteka roka za dostavu tih podataka iako je bila obvezna to učiniti.

Situacije navedene u ovom stavku navedene su ne dovodeći u pitanje bilo koja nacionalna pravila kojima se predviđaju dodatne situacije.

Članak 24.j

Središnji VIES ima sljedeće funkcije u pogledu informacija primljenih u skladu s člankom 24.g stavkom 2. ove Uredbe:

- (a) pohrana informacija iz točaka (b), (c) i (d) ovog članka i članka 24.g stavka 2. ove Uredbe;
- (b) unakrsna provjera informacija o isporukama i stjecanju unutar Zajednice prikupljenih u skladu s glavom XI. poglavljem 6. odjeljkom 1. Direktive 2006/112/EZ;
- (c) objedinjavanje informacija koje se odnose na osobe kojima je izdan identifikacijski broj za PDV, prikupljenih u skladu s člankom 213. Direktive 2006/112/EZ, i stavljanje na raspolaganje sljedećih pojedinosti službenicima ili elektroničkim sustavima iz članka 24.k:
 - i. ukupna vrijednost svih isporuka robe unutar Zajednice i ukupna vrijednost svih isporuka usluga unutar Zajednice osobama koje imaju identifikacijski broj za PDV koji je izdala država članica od strane subjekata identificiranih u svrhu PDV-a u svakoj drugoj državi članici;
 - ii. identifikacijski brojevi za PDV osoba koje su obavile isporuke robe i usluga navedene u točki i.;
 - iii. ukupna vrijednost isporuka robe i usluga navedenih u točki i. od strane svake osobe navedene u točki ii. za svaku osobu koja ima identifikacijski broj za PDV koji je izdala država članica;
 - iv. ukupna vrijednost isporuka robe i usluga navedenih u točki i. od strane svake osobe navedene u točki ii. za svaku osobu koja ima identifikacijski broj za PDV koji je izdala neka druga država članica;
- (d) obrada podataka, zajedno sa svim informacijama priopćenima ili prikupljenima u skladu s ovom Uredbom;
- (e) stavljanje na raspolaganje informacija iz članka 24.g stavka 2. točaka (b), (c) i (d) ovog članka službenicima ili elektroničkim sustavima iz članka 24.k.

Članak 24.k

1. Svaka država članica odobrava automatski pristup središnjem VIES-u:
 - (a) službenicima koje je nadležno tijelo te države članice ovlastilo za izravan pristup informacijama u središnjem VIES-u;
 - (b) službenicima za vezu za Eurofisc, kako je navedeno u članku 36. stavku 1., koji imaju osobnu korisničku identifikaciju za središnji VIES i ako je taj pristup povezan s ispitnim postupkom sumnje na prijevaru u području PDV-a ili je namijenjen otkrivanju prijevare u području PDV-a;
 - (c) službenicima te države članice koji provjeravaju zahtjeve predviđene člankom 143. stavkom 2. Direktive 2006/112/EZ.
2. Svaka država članica odobrava automatski pristup središnjem VIES-u:
 - (a) nacionalnim elektroničkim sustavima te države članice koji provjeravaju zahtjeve predviđene člankom 143. stavkom 2. Direktive 2006/112/EZ;
 - (b) nacionalnim elektroničkim sustavima, kako je navedeno u članku 24.g stavku 2., u svrhe iz članka 1. stavka 1. drugog stavka ove Uredbe;
 - (c) središnjem elektroničkom sustavu podataka o plaćanju iz članka 24.a („CESOP”);
 - (d) elektroničkim sustavima u okviru kojih Eurofisc provodi brzu razmjenu, obradu i analizu ciljanih informacija o prekograničnim prijevarama.
3. Komisija provedbenim aktom utvrđuje sljedeće:
 - (a) praktične aranžmane za identifikaciju službenih osoba i elektroničke sustave iz stavaka 1. i 2.;
 - (b) tehničke pojedinosti o pristupu službenika i elektroničkih sustava iz stavaka 1. i 2. informacijama iz članka 24.j točaka od (a) do (d).

Taj se provedbeni akt donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 58. stavka 2.

Članak 24.l

1. Za troškove uspostave, rada i održavanja središnjeg VIES-a tereti se opći proračun Unije. Ti troškovi uključuju troškove sigurne veze između središnjeg VIES-a i nacionalnih elektroničkih sustava iz članka 24.g stavka 2. i troškove usluga potrebnih za realizaciju mogućnosti navedenih u članku 24.j.
2. Svaka država članica snosi troškove i odgovorna je za sve potrebne razvoje svojeg nacionalnog elektroničkog sustava iz članka 24.g stavka 2. kako bi se omogućila razmjena informacija putem mreže CCN ili bilo koje druge slične sigurne mreže.

Članak 24.m

Komisija provedbenim aktima utvrđuje sljedeće:

- (a) zadaće koje obavlja Komisija u okviru tehničkog upravljanja središnjim VIES-om;

- (b) uloge i odgovornosti država članica kao voditelja obrade i Komisije kao izvršitelja obrade u skladu s Uredbom (EU) 2016/679 i Uredbom (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 58. stavka 2.

Direktiva 2014/55/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o elektroničkom izdavanju računa u javnoj nabavi (SL L 133, 6.5.2014., str. 1.).

± Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL L 295, 21.11.2018, str. 39.);”;

Članak 4.

Izmjene Uredbe (EU) 904/2010 koje se primjenjuju od 1. siječnja 2030.

Uredba (EU) br. 904/2010 mijenja se kako slijedi:

- (1) u članku 17. stavku 1. brišu se točke (a), (b) i (c);
- (2) članak 20. mijenja se kako slijedi:
 - (a) briše se stavak 2.;
 - (b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, kad informacije treba ispraviti u elektroničkom sustavu ili ih u njega dodati, u skladu s člankom 19., informacije se moraju unijeti najkasnije mjesec dana nakon razdoblja kad su prikupljene.”;
- (3) članak 21. mijenja se kako slijedi:
 - (a) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Komisija provedbenim aktima utvrđuje praktične aranžmane u pogledu uvjeta predviđenih u stavku 2.a točki (d) ovog članka kako bi država članica koja je dostavila informacije mogla identificirati službenika za vezu za Eurofisc koji pristupa informacijama. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 58. stavka 2.”;
 - (c) brišu se stavci 1.a i 2.;
- (4) brišu se članci 22. i 23.;
- (5) u članku 31. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Nadležna tijela svake države članice osiguravaju da je osobama uključenima u isporuku robe ili usluga unutar Zajednice i poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan, a isporučuju usluge, dopušteno u svrhu takvih transakcija ishoditi potvrdu elektroničkim putem o valjanosti identifikacijskog broja za PDV određene osobe kao i pripadajuće ime i adresu. Te informacije moraju odgovarati podacima navedenima u članku 24.g stavku 2.”.

Članak 5.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 1. primjenjuje se od 1. siječnja 2025.

Članak 2. primjenjuje se od 1. siječnja 2026.

Članak 3. primjenjuje se od 1. siječnja 2028.

Članak 4. primjenjuje se od 1. siječnja 2030.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu,

*Za Vijeće
Predsjednik*